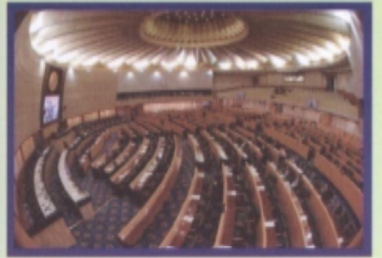

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)
(เล่มที่ ๑ บทสรุป / ความเป็นมาและสาระสำคัญ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๐

วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

อ.พ.๕๔/๒๕๖๐

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เสนอโดย คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๗ (๘) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ ได้กำหนดให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบกับรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงเป็นการสมควรบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๙๓ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ กำหนดบทนิยามที่สำคัญ ได้แก่ “เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐและบุคคลหรือคณะบุคคล บรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองด้วย แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งแก้ไขคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ด้วย ซึ่งมีผลทำให้ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกต่อไปจึงไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติ มาตรา ๒๓๔ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหากแต่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติ มาตรา ๒๓๔ (๒) กล่าวคือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวญผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดให้ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า และในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปกษาหารือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ กำหนดให้ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๕ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (หมวด ๑)

(๑) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดองค์ประกอบและคุณสมบัติของผู้ซึ่งได้รับการสรรหาเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(ร่างมาตรา ๙)

- กำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (กรรมการ) นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๑๐)

- กำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑)

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๒)

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓)

- กำหนดให้ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา (ร่างมาตรา ๑๔)

- กำหนดให้ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๒๐) (๒๑) (๒๒) หรือ (๒๓) แล้วต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๕)

- กำหนดให้กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๑๖)

- กำหนดให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๗)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๘)

- กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๙)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอเรื่องและกระบวนการวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาเมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) (ร่างมาตรา ๒๐)

- กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งบุคคลทำหน้าที่เป็นกรรมการเป็นการชั่วคราว เมื่อมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ในกรณีที่กรรมการต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เพราะถูกกล่าวหา และศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง (ร่างมาตรา ๒๑)

- กำหนดองค์ประชุม การประชุม และการได้รับเบี้ยประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๒๒)

- กำหนดให้การลงมติ เพื่อมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ร้ายชัดกตัญญู ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และการลงมติเพื่อมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องมีการลงมติดังด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ (ร่างมาตรา ๒๓)

- กำหนดให้การลงมติของกรรมการตามมาตรา ๒๓ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๒๔)

- กำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจ ตลอดจนการใช้ดุลพินิจ และการปฏิบัติตนของกรรมการ ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๒๕)

- กำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ และกรรมการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๒๖)

- กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๒๗)

(๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๒๘)

- กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) ให้รวมถึงการดำเนินการกับ บุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์ อันใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำ อันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย และให้ใช้บังคับกับการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) และคดีที่มี

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

การกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย (ร่างมาตรา ๒๙)

- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) และ (๓) มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม (ร่างมาตรา ๓๐)

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการในเรื่องตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการและกลไกที่จำเป็นต่อการดำเนินการในเรื่องตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๓๒)

- กำหนดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๓๓)

- กำหนดแนวทางดำเนินการในกรณีที่มีความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต (ร่างมาตรา ๓๔)

- กำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน และห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ การสอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น (ร่างมาตรา ๓๕)

- กำหนดให้ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาตัวผู้เปิดเผยข้อมูลโดยเร็ว หากตรวจสอบพบให้ส่งโทษใส่ผู้ที่เปิดเผยข้อมูลนั้น ออกจากราชการโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ (ร่างมาตรา ๓๖)

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลใดจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ตามที่จำเป็น (ร่างมาตรา ๓๗)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซ้ำมูลว่าผู้ใดกระทำความผิดและความผิดนั้นมีโทษทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ (ร่างมาตรา ๓๘)

- กำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา และให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๓๙)

- กำหนดให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ซึ่งถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง (ร่างมาตรา ๔๐)

(๓) การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๑)

- กำหนดกรณีให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน (ร่างมาตรา ๔๒)

- กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่ากรรมการผู้ใดร้ายว่ผิดปกติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประธานรัฐสภาเพื่อแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๔๓)

- กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร้ายว่ผิดปกติ ทุกจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร หากประธานรัฐสภาเห็นว่ามีความเห็นสมควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่กล่าวหาให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ร่างมาตรา ๔๔)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๖ การไต่สวน (หมวด ๒)

- กำหนดให้ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา (ร่างมาตรา ๔๕)

- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะควบคุมและกวดขันพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวน ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการ หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๔๖)

- กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จำเป็นต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการ (ร่างมาตรา ๔๗)

- กำหนดให้ในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาดังกล่าว หากตรวจสอบแล้วพบว่าคำกล่าวหาไม่มีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาไม่ได้ อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ (๑) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำกล่าวหา (ร่างมาตรา ๔๘)

- กำหนดให้ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้ โดยการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายนั้น ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนดำเนินการเป็นคณะกรรมการไต่สวนเบื้องต้นและต้องดำเนินการให้เสร็จรวมถึงจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย (ร่างมาตรา ๔๙)

- กำหนดให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยมิได้มีคำกล่าวหาด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕๐)

- กำหนดให้ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือเป็นกรณีมีการไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการไต่สวนก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๑)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้ในการพิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๕๒)

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไต่สวนและการไต่สวนเบื้องต้นได้และมีระบบการติดตามตรวจสอบเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม (ร่างมาตรา ๕๓)

- กำหนดลักษณะเรื่องที่ยกขึ้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกขึ้นพิจารณา (ร่างมาตรา ๕๔)

- กำหนดลักษณะเรื่องที่ยกขึ้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกขึ้นพิจารณาเว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๕๕)

- กำหนดห้ามมิให้กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด เข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดี (ร่างมาตรา ๕๖)

- กำหนดอำนาจดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากในระหว่างการไต่สวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย (ร่างมาตรา ๕๗)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วและให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๘)

- กำหนดให้ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน (ร่างมาตรา ๕๙)

- กำหนดให้คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๖๐)

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ (ร่างมาตรา ๖๑)

- กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องที่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มิใช่เป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องใด มิใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือกล่าวหาในเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยไปตามหน้าที่และอำนาจก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๓)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการไปตาม อำนาจหน้าที่ของตน ตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แล้ว ให้รายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ (ร่างมาตรา ๖๔)

- กำหนดแนวทางการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับผล การดำเนินการตามรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม (ร่างมาตรา ๖๕)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น และการสอบปากคำพยาน หรือผู้ให้ถ้อยคำ (ร่างมาตรา ๖๖)

- กำหนดกรณีให้คณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนเบื้องต้นมีหน้าที่และอำนาจในส่วนที่ เกี่ยวกับการไต่สวนเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๖๗)

- กำหนดกรณีให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏจากการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน ที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิด ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ (ร่างมาตรา ๖๘)

- กำหนดให้ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการ ที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ว่ามีมูลความผิด ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลา ตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ ประกอบการชี้แจง (ร่างมาตรา ๖๙)

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องขอ ก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล (ร่างมาตรา ๗๐)

- กำหนดให้ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้ง พร้อมทั้งมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหา สรุปสาระสำคัญ ต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๗๑)

- ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำพยานความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสามคนเข้าฟังในการชี้แจง หรือให้ปากคำของตนได้ (ร่างมาตรา ๗๒)

- กำหนดให้ในกรณีที่ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวน การไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลังก คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ (ร่างมาตรา ๗๓)

- กำหนดให้เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีสาระสำคัญตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๗๔)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวน เบื้องต้นตามมาตรา ๗๔ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่ง พิจารณารายงาน การไต่สวนเบื้องต้นว่าเป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ (ร่างมาตรา ๗๕)

๒.๗ การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งเฉพาะ (หมวด ๓)

(๑) การดำเนินคดีทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลงความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติ หน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

สำนวนการโต้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีมติ (ร่างมาตรา ๗๖)

- กำหนดให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน (ร่างมาตรา ๗๗)

- กำหนดให้ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบล่วงหน้าในวันฟ้องคดี (ร่างมาตรา ๗๘)

- กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้ว ในกรณีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ (ร่างมาตรา ๗๙)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณามอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ (ร่างมาตรา ๘๐)

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา และในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา หากผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไปและไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ (ร่างมาตรา ๘๑)

- กำหนดให้ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีอาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้ (ร่างมาตรา ๘๒)

- กำหนดให้ในการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีอาจร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๘๓)

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับทรัพย์สินตามมาตรา ๘๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ชำระเงินหรือสั่งให้ทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๘๔)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการคืนสิทธิให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ในกรณีที่หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน และในกรณีที่ผู้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา (ร่างมาตรา ๘๕)

(๒) การดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใดสอบสวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย (ร่างมาตรา ๘๖)

(๓) การดำเนินการกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรัฐว่ามีการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใด ผู้ใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้ (ร่างมาตรา ๘๗)

- กำหนดให้การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๕๕ (๑) มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๘ (ร่างมาตรา ๘๘)

๒.๘ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (หมวด ๔)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตาม มาตรา ๖๙ และเห็นว่า การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการสอบสวนต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๘๙)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดแนวทางดำเนินการกรณีถ้ามีมูลความผิดทางอาญา และกรณีถ้ามีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๙๐)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดตามวันเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๙๑)

(๑) การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดให้เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตามมาตรา ๙๐ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน (ร่างมาตรา ๙๒)

- กำหนดให้เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกา ให้อัยการสูงสุดหารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน (ร่างมาตรา ๙๓)

- กำหนดให้ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเอง (ร่างมาตรา ๙๔)

- กำหนดให้ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารและเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้ (ร่างมาตรา ๙๕)

(๒) การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๐ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙๖)

- กำหนดให้ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานอันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๙๗)

- กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๖ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา (ร่างมาตรา ๙๘)

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้ (ร่างมาตรา ๙๙)

๒.๙ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน (หมวด ๕)

(๑) การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดผู้ดำรงตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส ซึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๐๐)

- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส ซึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๑)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ แล้ว ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๒)

- กำหนดให้การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยในกรณียื่นเป็นเอกสารผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมทั้งทรัพย์สิน

และหนังสือในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๓)

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนังสือ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เปิดเผยข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับจำนวนทรัพย์สินและหนังสือที่ตั้งของทรัพย์สิน ของผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และมาตรา ๑๐๐ (๒) และ (๓) รวมทั้งของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๐๔)

- กำหนดให้เมื่อมีการแต่งตั้งหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนังสือในหน่วยงานใด ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๐๕)

- กำหนดให้บัญชีทรัพย์สินและหนังสือที่มีผู้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สำนักงานจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเอกสารได้ (ร่างมาตรา ๑๐๖)

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนังสือตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนดดังกล่าวแล้ว ถ้าผู้นั้นยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนังสือ ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๑๐๗)

- กำหนดให้ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนังสือ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและตามบัญชีทรัพย์สินและหนังสือที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.ครั้งแรก และเมื่อมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนังสือครั้งต่อ ๆ ไป ให้ตรวจสอบถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนังสือด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๘)

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนังสือของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนังสือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป การเปิดเผยดังกล่าวให้เปิดเผยว่าผิดปกติหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๐๙)

- กำหนดให้ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนังสือ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนังสือที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือหนังสืออื่นใดที่มีได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนังสือ (ร่างมาตรา ๑๑๐)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่ามิพพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (ร่างมาตรา ๑๑๑)

- กำหนดแนวทางการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจงข้อกล่าวหาและเสนอเรื่องต่อศาลที่มีอำนาจเพื่อวินิจฉัย กรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น (ร่างมาตรา ๑๑๒)

(๒) การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติ (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุมีการกล่าวหาหรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน (ร่างมาตรา ๑๑๓)

- กำหนดให้ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร้ายแรงผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัยและในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นการยื่นตามมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สินมาพิจารณาเพื่อเทียบเคียงกับทรัพย์สินที่มีอยู่ในขณะดำเนินการไต่สวน ประกอบกับรายได้และรายจ่ายและการเสียภาษีเงินได้ของผู้นั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ไม่ว่าผู้นั้นจะได้เคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๑๔)

- กำหนดให้เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติแล้วให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินของตน (ร่างมาตรา ๑๑๕)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วและมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร้ายแรงผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร้ายแรงผิดปกติ (ร่างมาตรา ๑๑๖)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

- กำหนดให้เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตามมาตรา ๑๑๖ แล้วให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑๗)

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิดรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๑๑๘)

- กำหนดให้ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องด้วยเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑๙)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการใต้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (ร่างมาตรา ๑๒๐)

- กำหนดให้ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลให้ยกคำร้องขอด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา และถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสี่ ให้ผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอนโดยเร็ว และผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ที่พึงได้รับถ้ามิได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๑)

- กำหนดให้ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งถูกกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๑๒๒)

๒.๑๐ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (หมวด ๖)

- กำหนดห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดกรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินกิจการตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๓)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๓ (๔) ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๒๔)

- กำหนดห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๕)

- กำหนดให้การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๑๒๖)

๒.๑๑ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (หมวด ๗)

- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๑๐๑ และ มาตรา ๑๕๐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๑๒๗)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๒๘)

- กำหนดให้ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่ามิพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป (ร่างมาตรา ๑๒๙)

- กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (ร่างมาตรา ๑๓๐)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าพนักงานของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๑)

- กำหนดให้เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าพนักงานของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง (ร่างมาตรา ๑๓๒)

๒.๑๒ ความร่วมมือกับต่างประเทศ (หมวด ๘)

- กำหนดให้ในการดำเนินการกับต่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต หรือตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริต (ร่างมาตรา ๑๓๓)

- กำหนดให้เมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ หรือมาตรา ๑๖๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจได้สอบสวนและวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นตามที่ได้รับการร้องขอได้ (ร่างมาตรา ๑๓๔)

๒.๑๓ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (หมวด ๙)

- กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๓๕)

- กำหนดให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๖)

- กำหนดให้ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกกระเบียบหรือประกาศในเรื่องตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๗)

- กำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๓๘)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๙)

- กำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ต้องระบุด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร (ร่างมาตรา ๑๔๐)

- กำหนดให้สำนักงาน มีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มีรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๔๑)

- กำหนดคุณสมบัติและวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ (ร่างมาตรา ๑๔๒)

- กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๔๓)

- กำหนดหน้าที่และอำนาจของเลขาธิการ (ร่างมาตรา ๑๔๔)

- กำหนดให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๑๔๕)

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๑๔๖)

- กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (ร่างมาตรา ๑๔๗)

- กำหนดให้ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้ (ร่างมาตรา ๑๔๘)

- กำหนดให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๑๔๙)

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะรวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน (ร่างมาตรา ๑๕๐)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้เพื่อป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยเอง หรือจะส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการแทนก็ได้ ในการนี้ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ถือรายงานการไต่สวนเบื้องต้น เอกสาร และหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๕๑)

- กำหนดกรณีให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินสามารถดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานได้ เมื่อได้ดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๕๒)

- กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด แต่ไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๕๓)

๒.๑๔ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (หมวด ๑๐)

- กำหนดให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นในสำนักงาน เรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” โดยมีวัตถุประสงค์ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๔)

- กำหนดให้กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๕)

- กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. และการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๖)

- กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๗)

- กำหนดให้ภายในเก้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. ส่งรายงานการเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๕๘)

๒.๑๕ บทกำหนดโทษ (หมวด ๑๑)

- กรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๑ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕๙)

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่คู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๐)

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐ คู่สมรส หรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิด ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๑)

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๒)

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๓)^๑

^๑ มีข้อสังเกตว่า ร่างมาตรา ๑๖๓ และร่างมาตรา ๑๖๔ มีอัตราโทษจำคุกเท่ากัน แต่โทษปรับกลับมีอัตราที่แตกต่างกัน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๔)

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใด เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (ร่างมาตรา ๑๖๕)

- กรณีผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (ร่างมาตรา ๑๖๖)

- กรณีผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตนให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๗)

- กรณีผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๘)

- กรณีผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้องหรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๙)

- กรณีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๐)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กรณีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๑๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๑๗๑)

- กรณีผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๑๗๒)

- กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๓)

- กรณีผู้ใดยกย่าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไตสวน คณะกรรมการไตสวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสิ่งให้ส่ง หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๔)

- กรณีผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๕)

- กรณีกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีทีบุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (ร่างมาตรา ๑๗๖)

- กรณีผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะแก่งบัคคลใดให้ถูกไตสวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๗)

๒.๑๖ บทเฉพาะกาล

- กำหนดให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๑๗๘)

- กำหนดให้ภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๒ และภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ และกำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๑๗๙)

- กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗๙ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ตามจำนวนที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๙ วรรคสาม และจำนวนที่ยังขาดอยู่ให้ครบจำนวนตามมาตรา ๙ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิควินิจฉัยตามมาตรา ๑๗๙ (ร่างมาตรา ๑๘๐)

- กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๘๑)

- กำหนดให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๘๒)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อไป (ร่างมาตรา ๑๘๓)

- กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๘๔)

- กำหนดให้โอนบรรดางบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับอยู่เดิม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๘๕)

- กำหนดให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้จ่าย มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๘๖)

- กำหนดให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นับระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้นต่อเนื่องต่อไป (ร่างมาตรา ๑๘๗)

- กำหนดให้ในการดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๘๘)

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือผู้ช่วยพนักงานไต่สวน อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓๙ (๑) จะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเกี่ยวกับการไต่สวนและความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๑๘๙)

- กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง (ร่างมาตรา ๑๙๐)

- กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอ้างถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ถือว่าอ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๙๑)

- กำหนดให้การดำเนินคดีที่ดำเนินการกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ดำเนินการอยู่ในศาลแล้ว ให้ศาลที่รับไว้พิจารณามีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๙๒)

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก เพื่อมิให้เกิดภาระเกินสมควร ในการตราพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๑๒๗ จะกำหนดการเริ่มใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐแต่ละระดับหรือแต่ละประเภท แตกต่างกันไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙๓)

^๒ มีข้อสังเกตว่า ควรใช้ คำว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

๓. สรุปผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบในการตรากฎหมาย

๓.๑ สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจาก มาตรา ๑๓๐ (๖) ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบกับมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

เป็นการไม่ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ^๓

๓.๒ สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ในการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ได้เชิญผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงแสดงความคิดเห็น

- วันพุธ ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชน และคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.) ได้จัดโครงการสัมมนา เรื่อง “การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.” ณ โรงแรมรามาร์คเด้นส์ โดยมีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. อดีตกรรมการ ป.ป.ช. ผู้แทนจากสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้แทนหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สื่อมวลชนและประชาชนทั่วไป เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.^๔ ดังนี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

^๓ ที่มา : การวิเคราะห์ความจำเป็นในการตรากฎหมายและการวิเคราะห์ผลกระทบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

^๔ ที่มา : รายงานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

“เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองด้วย แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหารปกครอง หรือตุลาการของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราวและได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม

“เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศหรือผู้ได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติหน้าที่ในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการการเมือง

(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

“ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ยกเว้นคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด

“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสำหรับ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ข้าราชการพลเรือน และปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับข้าราชการทหาร และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐหรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“พนักงานไต่สวน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือหัวหน้าพนักงานไต่สวนในการปฏิบัติหน้าที่

“หัวหน้าพนักงานไต่สวน” หมายความว่า ผู้ไต่สวนเบื้องต้นที่คณะกรรมการแต่งตั้งจากพนักงานไต่สวน

“ไต่สวน” หมายความว่า การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
มากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย
สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วย
การสอบสวนคดีพิเศษด้วย

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอความเห็น ดังนี้

- นิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” มีความหมายแคบเกินไป จึงควรแก้ไข
เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” เป็นดังนี้

“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่าผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ
ระดับกระทรวง ทบวง หรือกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
สำหรับข้าราชการพลเรือน และปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับ
ข้าราชการทหาร และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้า
หน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลแต่ไม่รวมถึงโรงเรียนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลแต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของ
หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

บทนิยามของคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เนื่องจากรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๔ (๒) มิได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึง
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงิน
แผ่นดิน ตามมาตรา ๒๓๔ (๑) กรณีที่ร่างมาตรา ๔ นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” จึงไม่สอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญฯ

๒. นิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ไม่สอดคล้องกับ พรบ. ความผิด
เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

๓. นิยามคำว่า “หัวหน้าพนักงานไตสวน” ไม่ชัดเจนว่าหัวหน้าพนักงานไตสวนต้อง
ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นผู้ไตสวนเป็นรายกรณีหรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๔. เห็นควรกำหนดนิยามคำว่า “การไต่สวน” ให้รวมความถึงการไต่สวนเบื้องต้น โดยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทน และกรณีที่มีมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการแทน

๕. นิยามคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ในประเด็นคำว่า “สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่” หลักการที่ขยายพฤติการณ์ “เกี่ยวกับการได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูล...” เท่านั้น ไม่รวมถึงพฤติการณ์อื่น จึงควรบัญญัติถ้อยคำไว้ติดกันเพื่อให้สอดคล้องกับคำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ

๖. นิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ควรให้หมายความรวมถึง “การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด” เพื่อให้ครอบคลุมฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

๑. คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขปรับปรุงบทนิยามของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” และ “เจ้าพนักงานของรัฐ” แล้ว

๒. บทนิยามของคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในร่างมาตรานี้ไม่มีผลกระทบต่อบทนิยามของคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้นำบทนิยามของคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปใช้ด้วย แต่มีการกำหนดบทนิยามของคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ไว้โดยเฉพาะ

๓. หัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นชื่อตำแหน่งของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทำหน้าที่ในการไต่สวนเบื้องต้น โดยหน้าที่และอำนาจของหัวหน้าพนักงานไต่สวนจะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มีการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นรายกรณี หรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการถาวรก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

๔. หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการในลักษณะเดียวกับการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

๕. คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขปรับปรุงบทนิยามของคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” แล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๖. ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดบทนิยามของคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ไว้เช่นเดียวกับบทนิยามของคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๓) นายไพบูลย์ นิตติตะวัน เสนอความเห็น ดังนี้

ควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้ครอบคลุมถึงเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาตามกฎหมายอื่นด้วย เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบการทุจริตของพระภิกษุที่เป็นพระปกครองซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๕ ของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

บทนิยามของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในร่างมาตรานี้เหมาะสมและครอบคลุมแล้ว

(๔) ผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามการ์เด้นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเพิ่มนิยามคำว่า “วินัย” และ “ข้าราชการ” เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการกับความผิดฐานประพฤติมิชอบด้วย และควรกำหนดบทนิยามของคำว่า “ประพฤติมิชอบ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ และควรกำหนดบทลงโทษทางอาญาไว้ด้วย

๒. ควรตัดคำว่า “สอบสวน” ออกจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพราะการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ระบบไต่สวน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ใช้ระบบไต่สวนกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.)

มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ยปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว

ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไปให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการออกระเบียบหรือประกาศให้เป็นตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาหารือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญประธานองค์กรอิสระอื่นมาร่วมประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้องค์กรอิสระทุกองค์กรปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นควรขยายหลักการให้มีการบูรณาการทำงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายร่วมกันในลักษณะ Task Force โดยมิได้จำกัดเฉพาะองค์กรอิสระ ซึ่งตามร่างของ กรธ. ไม่ได้เป็นแนวทางที่สนับสนุนการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะดังกล่าว ซึ่งการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับในการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้การสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าการกำหนดให้มีการจัดทำข้อตกลงตามเดิมตามมาตรา ๒๕ (๓/๑) และสอดคล้อง UNCAC ข้อ ๓๘ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดข้อบังคับให้หน่วยงานของรัฐต้องให้การสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่เหมาะสม)

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นควรให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ กับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการตามร่างพระราชบัญญัตินี้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งในเรื่องใดบ้าง)

มาตรา ๑๒ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๙ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ
- (๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๔) บุคคลซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ

ที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเสนอชื่อบุคคลซึ่งองค์กรนั้นแต่งตั้งเป็นสรรหาในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเสนอชื่อบุคคล

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ซึ่งองค์การนั้นแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการวุฒิสภา โดยให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเป็นกลาง ซื่อสัตย์สุจริต และมีความเข้าใจในภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้จะได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์การอิสระ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการลงคะแนนครั้งนี้ ถ้ามีผู้เข้ารับการคัดเลือกเกินสองคนให้นำเฉพาะคนที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกมาลงคะแนนใหม่ ในกรณีที่มิได้คะแนนสูงสุดเท่ากันจนเป็นเหตุให้มีผู้ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเกินสองคน ให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งได้คะแนนเท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้เหลือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเพียงสองคน ในการลงคะแนน ครั้งหลังนี้ ถ้ายังไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์การอิสระแล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการเพื่อคัดเลือกใหม่ โดยจะคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีชื่ออยู่ในการคัดเลือกครั้งแรกมิได้

ให้เลขาธิการวุฒิสภาประกาศรายชื่อกรรมการสรรหาตาม (๔) ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔) มิได้ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือพ้นกำหนดเวลาการคัดเลือกตามวรรคสามแล้วมิได้มีการเสนอชื่อให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

ให้กรรมการสรรหาตาม (๔) อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่มีกรณีที่ต้องสรรหากรรมการใหม่ แต่ไม่รวมถึงการสรรหาใหม่หรือสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๓ วรรคสี่ มาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๕ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตาม (๔) แล้ว จะเป็นกรรมการสรรหาในคณะกรรมการสรรหาสำหรับศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์การอิสระอื่นในขณะเดียวกันมิได้

ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

(๑) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีการเปิดเผยรายชื่อกรรมการสรรหาตาม (๔) ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

สอดคล้องกับความในวรรคสี่ของร่างมาตรานี้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๓ ในการสรรหากรรมการให้คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม รวมตลอดทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จ โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคลซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านประกอบด้วย และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในการสรรหา ให้ใช้วิธีการคะแนนโดยเปิดเผย และให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคสาม หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ได้คะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวนให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

ภายในสามวันนับแต่วันปิดรับสมัครให้เลขาธิการวุฒิสภาประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการสรรหาให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ประกาศดังกล่าวให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติและประวัติการทำงานตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดด้วย

(๑) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีการเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่ได้รับการสรรหาต่อสาธารณะก่อนเสนอวุฒิสภาให้ความเห็นชอบ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

สอดคล้องกับความในวรรคห้าของร่างมาตรานี้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

การวินิจฉัย ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูกกล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะที่พิจารณาและวินิจฉัยมิได้

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้พิจารณาวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนประกาศใช้รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว(ความในร่างมาตรานี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ)

มาตรา ๑๘ กรรมการ มีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการใหม่แทน

(๑) นายธีรวัฒน์ ช้วนตัน เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีการเปลี่ยนประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทุก ๆ สามปีหกเดือน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งภายในคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นที่เสนอขัดต่อรัฐธรรมนูญ)

มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่กรรมการคนใดไม่อาจมาประชุมได้ ให้จัดแจ้งเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุม

การลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ใช้คะแนนเสียงข้างมาก เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยประธานในที่ประชุมและกรรมการที่มาประชุมต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ และให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ออกเสียงลงมติโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะลาออกจากตำแหน่งก่อนมีการลงมติ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เนื่องจากร่างมาตรา ๑๓ กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มาจากบุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรม เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. ในการเข้าประชุม

๒. คำว่า “ไม่มีเหตุอันสมควร” เป็นบทบัญญัติที่มีความหมายกว้างควรนิยามให้ชัดเจน

๓. ความว่า “ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม” จะเป็นหน้าที่ขององค์กรใดที่จะเข้ามาดำเนินการตรวจสอบ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นผู้ตรวจสอบเองว่าการไม่เข้าประชุมว่าการไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ออกเสียงลงมติโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามวรรคสาม ถือเป็น การจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่)

(๒) คณะกรรมาธิการสามัญพิจารณาศึกษา เสนอแนะ และรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่ไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และในเรื่องที่มีความสำคัญกรรมการทุกคนที่อยู่ในที่ประชุมต้องลงมติ โดยจะงดออกเสียงไม่ได้ ซึ่งเป็นหลักการในลักษณะเดียวกันกับกรรมการการเลือกตั้ง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

สอดคล้องกับความในวรรคสามของร่างมาตรานี้

มาตรา ๒๓ การลงมติ เพื่อมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการลงมติเพื่อมีความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษา เสนอแนะ และรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์ตามร่างมาตรานี้กับกรณีบุคคลธรรมดาเป็นตัวการร่วมผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดร่วมกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๒๔ ในการลงมติของกรรมการตามมาตรา ๒๓ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีชื่อเรื่อง และประเด็นที่ลงมติ มติที่ลง และลายมือชื่อของกรรมการที่ลงมติ และให้เลขาธิการเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐาน

มติที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในกรณีที่ต้องทำคำวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเห็นชอบร่างคำวินิจฉัยนั้นและประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการได้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งคณะก่อนลงนามในคำวินิจฉัย ให้เลขาธิการบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยและให้เลขาธิการเป็นผู้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแทน เมื่อเลขาธิการลงนามในคำวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นอันใช้บังคับได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การกำหนดแบบหนังสือในการลงมติของกรรมการ ป.ป.ช. อาจกระทบต่อประสิทธิภาพในการพิจารณาเนื้อหาของคดี เนื่องจากปริมาณงานคดีที่อยู่ในอำนาจกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีจำนวนมากและต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว

๒. การดำเนินการซึ่งกำหนดให้ “ไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช.” อาจมีผลกระทบทำให้การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่รอบคอบ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (การกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ต้องลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเพื่อให้การลงมติของกรรมการ ป.ป.ช. แต่ละคนมีความโปร่งใส ชัดเจน และทำให้กรรมการ ป.ป.ช. มีความรับผิดชอบต่อการลงมติของตนเอง)

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนวินิจัยชี้ขาดคดีเช่นเดียวกับศาลไต่สวน โดยกรรมการ ป.ป.ช. แต่ละคนจะต้องมีคำวินิจฉัยส่วนบุคคล

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๒๕ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เทียงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางจริยธรรมในระหว่างการดำรงตำแหน่ง กรรมการจะเข้ารับการศึกษาหรืออบรมในหลักสูตรหรือโครงการใด ๆ มิได้ เว้นแต่เป็นหลักสูตรหรือโครงการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับกรรมการ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ไม่ควรกำหนดให้ “กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เทียงธรรม กล้าหาญ...” เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ต้องมาจากบุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม การกำหนดเช่นนี้อาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่และอาจเป็นช่องให้มีการกลั่นแกล้งร้องเรียนเพื่อประวิงเวลา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความในร่างมาตรานี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขององค์กรอิสระอื่นก็ได้กำหนดไว้ในลักษณะเดียวกัน)

มาตรา ๒๖ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการหรือกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

**(๑) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณประชาชน) เสนอ
ความเห็น ดังนี้**

ควรกำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เพิ่มมากขึ้น เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเสี่ยงสูง และให้ได้รับส่วนแบ่งเงินรางวัล เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ทั้งนี้ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ได้รับค่าตอบแทนและประโยชน์อย่างอื่นเพิ่มเติมขึ้นจากเดิมแล้ว)

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ใต้สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๒) ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบ และเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว

(๔) ใต้สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น

ในการดำเนินการตาม (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สนช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เพื่อป้องกันปัญหาการตีความร่างมาตรา ๒๘ (๒) ควรตรวจสอบการเว้นวรรคตอน หรือตัดคำว่า “หรือ” ออก เนื่องจากอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนและวินิจฉัยฐานความผิดของเจ้าพนักงานของรัฐว่ากระทำความผิดฐานใดบ้าง เช่น การตีความว่าเป็นความผิดฐานความผิด คือ (๑) ฐานร่ำรวยผิดปกติ (๒) ฐานทุจริตต่อหน้าที่ (๓) ฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (๔) ฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม แต่อาจมีการตีความ ความว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ในร่างมาตรานี้ว่ามีการกระทำความผิดเป็นสามฐานความผิด คือ (๑) ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ (๒) ความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และ (๓) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๒. ร่างมาตรา ๒๘ (๔) อาจเป็นการเพิ่มภาระให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยในกรณีที่เป็นการขัดหมายเรียกหรือฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการป.ป.ช. จะเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอาจทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าวมีบทกำหนดโทษตามร่างมาตรา ๑๖๘ ด้วย ดังนั้น จึงควรพิจารณาทบทวนผลกระทบจากหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความใน (๔)

๓. ร่างมาตรา ๒๘ (๕) บัญญัติไว้ไม่ตรงกับมาตรา ๒๓๔ (๔) ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งบัญญัติว่า “หน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย” ดังนั้น เพื่อป้องกันปัญหาการตีความ จึงควรพิจารณาทบทวนความสอดคล้องในประเด็นดังกล่าวด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ประเด็นคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” กรณีตามร่างมาตรา ๒๘ (๑) มีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและมีความเห็นในกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระว่ามีพฤติการณ์กระทำความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือไม่ประการใด

ทั้งนี้ เพราะนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตามร่างมาตรา ๔ นั้น ก็หมายถึงเฉพาะการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงประเภทคดีที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับคดีจำนำข้าวหรือคดีการสั่งให้สลายการชุมนุม เป็นต้น จึงเห็นควรกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

นิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ให้ครอบคลุมรวมถึงการกระทำเกี่ยวกับความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดด้วย

ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยเกี่ยวกับบุคคลที่มีสถานะเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” แต่ตามร่างมาตรา ๔ คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายถึง เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมหมายความว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมล้วนเป็นความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งสิ้น ฉะนั้น กรณีที่ร่างมาตรา ๒๘ (๑) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและมีความเห็นในคดีที่กล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเฉพาะคดี “ทุจริตต่อหน้าที่” โดยไม่รวมถึงความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อาจไม่สอดคล้องกับถ้อยคำที่รัฐธรรมนูญกำหนด

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาว่า กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิดตามหมวด ๑๑ ตั้งแต่ร่างมาตรา ๑๕๕ ถึงมาตรา ๑๗๔ เช่น ความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามร่างมาตรา ๑๖๒ นั้น มีประเด็นข้อกฎหมายว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยโดยอาศัยหน้าที่และอำนาจตามร่างมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๔) และหากเป็นกรณีตาม (๔) ผลการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ใด

๒. ประเด็นคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ” ตามร่างมาตรา ๒๘ (๒) เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๒) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยในส่วนที่เป็นตำแหน่ง “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” แต่ตามร่างมาตรา ๒๘ (๒) กลับได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยในส่วนที่เป็นตำแหน่ง “เจ้าพนักงานของรัฐ” จึงเป็นหลักการหรือถ้อยคำที่บัญญัติไว้แตกต่างจากที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งส่งผลให้ร่างมาตรา ๒๘ (๒) อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๒)

๓. เกี่ยวกับการบังคับใช้บทบัญญัติตามร่างมาตรา ๒๘ (๔) เนื่องจากร่างมาตรา ๒๘ (๔) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ซึ่งเป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ ตั้งแต่ร่างมาตรา ๑๕๕ ถึงร่างมาตรา ๑๗๔ โดยที่การกระทำบางฐานความผิด เช่น ร่างมาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๘๖ หรือมาตรา ๑๗๒ เป็นฐานความผิดที่เกิดจากการขัดขวางหรือการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน จึงน่าจะเป็นอำนาจของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่จะมีดุลพินิจว่าสมควรจะดำเนินการไต่สวนในความผิดฐานดังกล่าวได้ด้วย มิฉะนั้นแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนอาจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยการละเว้นไม่ดำเนินการไต่สวนตามร่างมาตรา ๒๘ (๔)

๔. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ การไต่สวนบุคคลใดที่กระทำความผิดตาม พรบ. นี้ กล่าวคือ กรณีผู้ให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่รัฐต่างประเทศ และนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการไต่สวนการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร แต่ต้องรับโทษในราชอาณาจักร เนื่องจากเป็นฐานความผิดตามกฎหมายไทย หากกำหนดฐานความผิดโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้เฉพาะเมื่อมีการร้องขอความร่วมมือฯ หากไม่มีการร้องขอความร่วมมือฯ หน่วยงานใดจะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการ

๕. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถไต่สวนโดยให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สามารถนำมาใช้ในกรณีที่มีการดำเนินการของภาครัฐมีความเสี่ยงต่อการทุจริต เพื่อสร้างเสริมความโปร่งใส กระตุ้นให้สาธารณชนรับรู้ถึงการทุจริต และเป็น การป้องปรามการทุจริต และเพื่อประโยชน์ในการการเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะเพื่อ ป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต สอดคล้องกับหลักการตามอนุสัญญา UNCAC ในการส่งเสริมการรายงานของสาธารณะ

๖. เห็นควรเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการแต่งตั้งบุคคลหรือ คณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ตามมาตรา ๑๙ (๑๖) กฎหมายปัจจุบัน หากไม่มี บทบัญญัติดังกล่าวอาจทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงานในการแต่งตั้งอนุกรรมการด้านต่างๆ เช่น อนุกรรมการด้านกฎหมาย ด้านป้องกัน เป็นต้น และอำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (๑. ประเด็นคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ” ในร่างมาตรา ๒๘ (๒) นั้น ที่ประชุมคณะกรรมการได้แก้ไขปรับปรุง โดยให้ใช้คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” แทนคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ” แล้ว ๒. การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการไต่สวนสาธารณะได้ อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเกิดความเสียหายได้ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหายังไม่ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิด ๓. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้แล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนเฝ้ามอง) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรนำคำพิพากษาของศาลปกครองที่วินิจฉัยว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือที่ศาลปกครองพิพากษายกฟ้องมาพิจารณาเพื่อกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เหมาะสม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างนี้เหมาะสมแล้ว

(๔) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณทศพล) เสนอความเห็น ดังนี้

เจตนารมณ์ของการมีคณะกรรมการ ป.ป.ช. คือการกำหนดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มิได้ประสงค์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการกับการกระทำที่เป็นการประพฤติมิชอบ โดยการกระทำที่เป็นการประพฤติมิชอบนั้นจะมีหน่วยงานอื่น ๆ รับผิดชอบอยู่แล้ว จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตเท่านั้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) พระพุทธอิสระ เสนอความเห็น ดังนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบการทุจริตของนักการศาสนาที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ เพื่อป้องกันการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและป้องกันการใช้จ่ายงบประมาณรัฐโดยไม่สุจริตของทุกศาสนา เพื่อความถูกต้อง โปร่งใส สุจริต เพื่อธำรงไว้ซึ่งความศรัทธาอันบริสุทธิ์ของศาสนิกชน ซึ่งจะสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการอยู่แล้ว)

(๖) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณช่องว่าง ท้องถิ่น) เสนอความเห็น ดังนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ควรมีอำนาจมากเกินไป และไม่ควรถูกให้อำนาจดำเนินการกับความผิดพลาดของข้าราชการ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๗) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณสิงห์คำ ทรงธรรม)

เสนอความเห็น ดังนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรใช้อำนาจได้สวนเฉพาะคดีทุจริตเท่านั้นไม่ควรใช้อำนาจ สอบวินัยข้าราชการด้วย และควรกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจในการวินิจฉัยการดำเนินการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๘) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณข้าราชการ ผู้ไร้वासนา) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบ ข้าราชการ ส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจตรวจสอบนักการเมือง และควรแบ่งหน้าที่และ อำนาจในการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๙) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณกฤติภัทร ภิญโญชุติวัต ปลัดเทศบาลตำบลพระบุ จังหวัดขอนแก่น) เสนอความเห็น ดังนี้

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีหน้าที่และอำนาจคดีที่เกี่ยวกับการทุจริตเท่านั้น เพราะที่ผ่านมาเพียงแต่ดำเนินการเกี่ยวกับคดีทุจริตคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ยังดำเนินการล่าช้า

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ควรมีอำนาจมากเกินไป และไม่ควรให้เน้นดำเนินกับ ความผิดพลาดของข้าราชการเป็นหลัก

๓. ควรนำคำพิพากษาของศาลปกครองที่วินิจฉัยว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือที่ศาลปกครองพิพากษายกฟ้องมาพิจารณาเพื่อกำหนดหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เหมาะสม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๑๐) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนที่ต้องรายงาน ธุรกรรม) เสนอความเห็น ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มุ่งเน้นแต่การเพิ่มอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสิทธิประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เท่านั้น ทั้งที่จริง ๆ อำนาจตามกฎหมายเดิม ก็มีมากอยู่แล้วแต่ไม่เห็นจะได้ใช้ประโยชน์อะไรเท่าใดนัก

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๑๑) ความเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาคาร์เด็นส์

เสนอความเห็น ดังนี้

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมอบหมายให้ ป.ป.ช. จังหวัดดำเนินการกับคดีเล็ก ๆ น้อยในพื้นที่
๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ควรมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการตรวจสอบความผิดทางวินัย
๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรเน้นงานทางด้าน การป้องกันมากกว่า การปราบปรามการทุจริต
๔. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีหน้าที่และอำนาจตรวจสอบเกี่ยวกับการทุจริตเท่านั้น
๕. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบการทุจริตระดับประเทศเป็นสำคัญ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นควรนำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ ไปบัญญัติเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๘ และควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๔) ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๒) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด

(๓) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้ เมื่อองค์กรตามวรรคหนึ่งได้รับแจ้งมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว หากเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป

ทั้งนี้ ไม่เกินสามเดือนนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นควรลดกรอบระยะเวลาในการแจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาทบทวนมาตรการ หรือข้อเสนอแนะ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขปรับปรุงระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคสองเป็นไม่เกินสามเดือนนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.)

มาตรา ๓๒ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการที่จำเป็นต่อการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครอง รวมทั้งจัดให้มีช่องทางการแจ้งข้อมูล เบาะแส หรือพยานหลักฐาน สำหรับการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยช่องทางดังกล่าวต้องมีวิธีการที่ง่าย สะดวก ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก และไม่ก่อผลร้ายกับผู้แจ้งดังกล่าว

(๒) ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการจัดให้มีกลไกการแจ้งเดือนกรณีพบว่ามีพฤติการณ์ที่สื่อว่าอาจมีการทุจริตในหน่วยงานของตน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอันตรายของการทุจริต เพื่อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง

(๔) รับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีตามร่างมาตรา ๓๒ (๔) กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการที่จำเป็นต่อการรับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานนั้น เห็นว่าเป็นร่างบทบัญญัติที่อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติและไม่สอดคล้องกับแนวทางการยกเว้นกฎหมายหรือการปฏิบัติขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ ศาล สภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น จึงเห็นสมควรตัดร่างมาตรา ๓๒ (๔)

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐอื่นเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้ เรื่องการรับฟังความเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนจะสอดคล้องกับมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ)

(๒) คณะกรรมการการพาณิชย์การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีมาตรการและกลไกในการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชนเพื่อต่อต้านการทุจริต และควรกำหนดให้มีมาตรการสนับสนุนหรือจูงใจให้มีการต่อต้านการทุจริตด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

สอดคล้องกับความใน (๑) ของร่างมาตรานี้

(๓) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ในกรณีที่มีการไต่สวนเรื่องที่มีความสำคัญ เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ อาจกำหนดเงื่อนไขและวิธีการในการบูรณาการร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะกรรมการ ป.ป.ง. รวมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน

(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนชี้แจงข้อเท็จจริง อำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. กรณีตามร่างมาตรา ๓๓ ที่ได้กำหนดให้เฉพาะการสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงาน หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน ซึ่งไม่รวมถึงกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้อำนาจในการสั่งให้หน่วยงานชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา จึงเห็นควรคงไว้ซึ่งบทบัญญัติ มาตรา ๒๕ (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้ กรณีตามร่างมาตรา ๑๑๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือสถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงได้ด้วย

๒. เห็นควรกำหนดโทษทางวินัยกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน รวมถึงกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัย ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๖๘ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๓. ตามร่างมาตรา ๓๓ (๔) เพื่อให้การช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครอบคลุมทุกกรณี จึงเห็นควรตัดคำว่า “พนักงานใต้สวน” ออก

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

๑. ความใน (๔) ของร่างมาตรานี้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนอำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานใต้สวนได้

๒. ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งถูกศาลตัดสินให้ลงโทษจำคุกจะต้องออกจากราชการอยู่แล้ว การกำหนดให้มีโทษทางอาญาจึงเพียงพอแล้วไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มีโทษทางวินัยอีก)

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการดำเนินการอย่างไรใด ในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่ากรณีมีเหตุอันควรระมัดระวัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวและคณะรัฐมนตรีทราบ พร้อมด้วยข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขหน่วยงานของรัฐและคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตหรือเกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของรัฐหรือประชาชนโดยเร็วและถ้าไม่เกี่ยวกับความลับของทางราชการให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเป็นรายกรณีไปบ้างเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการ ทุกกรณี ซึ่งอาจส่งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถูกกล่าวหาว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ อันเนื่องจากข้อจำกัดในแง่ของความพร้อมในบุคลากรของสำนักงาน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (หากความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการดำเนินการอย่างไรใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็จะต้องดำเนินการ โดยไม่ควรกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการหรือไม่ก็ได้)

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใด อันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนแล้วมีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ การกระทำความผิด ให้เปิดเผยเรื่องทั้งหมดได้เว้นแต่จะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแสและผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือ การไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็น การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ที่ผ่านมาแม้มีผู้ร้องเรียนหรือแจ้งคำกล่าวหาไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็น การดำเนินการร้องเรียนหรือกล่าวหาแบบหลีกเลี่ยงความผิดกรณีการกล่าวหาอันเป็นเท็จ รวมทั้ง มีบุคคลภายนอกที่สร้างกระแสต่อสื่อมวลชนว่า ได้กล่าวหาผู้ใดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันนำมาซึ่งปัญหา ทั้งเพิ่มภาระงานให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกระทบสิทธิและก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของ ผู้ถูกกล่าวหาอีกทางหนึ่ง ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาดังกล่าว ควรมีการบัญญัติข้อห้ามหรือบทกำหนด โทษสำหรับการกระทำของบุคคลภายนอกดังกล่าวด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ได้บัญญัติบทลงโทษกรณีมีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จไว้แล้วในร่างมาตรา ๑๗๔)

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการรวบรวม พยานหลักฐานหรือทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล ในกระบวนการยุติธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และควรกำหนดกลไกในการอุทธรณ์หรือ ได้แย้งดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) คณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษา เสนอแนะ และรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ถือสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดี ดังนั้น ในการพิจารณาคดีของศาลควรคำนึงถึงสิทธิของจำเลยในการต่อสู้คดี โดยต้องให้จำเลยได้โต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานและมีสิทธิขอตรวจหรือคัดถ่ายสำนวนคดีเพื่อให้จำเลยจะมีโอกาสต่อสู้คดีอย่างเต็มที่

๒. ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ อันเป็นความลับของทางการซึ่งอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะได้มาโดยการที่หน่วยงานต่าง ๆ ส่งมอบให้หรือได้มาจากการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจเปิดเผยข้อมูลนั้น ๆ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากหน่วยงานเจ้าของข้อมูลเสียก่อน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๔) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณพงศ์) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้ ป.ป.ช. มีหน้าที่ต้องรายงานความคืบหน้าในคดีให้กับผู้ร้องเรียน หรือผู้ที่ร้องทุกข์ เป็นระยะ ๆ ตามสมควรด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) ความเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาร์การ์เต็นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมีการเปิดเผยกระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความในร่างมาตรานี้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปิดเผยไว้แล้ว)

(๖) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเปิดเผยข้อมูล เหตุผลคำวินิจฉัย และเหตุผล ที่คดีขาดอายุความให้ประชาชนทราบด้วย และเมื่อผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึงที่สุดแล้วให้ส่งผลการพิจารณาให้ผู้กล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบภายในเจ็ดวัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความในร่างมาตรานี้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปิดเผยไว้แล้ว)

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาตัวผู้เปิดเผยข้อมูลโดยเร็ว หากตรวจสอบพบให้ลงโทษไล่ผู้เปิดเผยข้อมูลนั้น ออกจากราชการโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ แต่หากตรวจสอบไม่พบให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการไต่สวนนั้น และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การกำหนดบทบัญญัติให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเด็ดขาด อาจขัดต่อหลักนิติธรรม และอาจขัดต่อหลักความเสมอภาค ตามรัฐธรรมนูญ

๒. การกำหนดให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวน โดยไม่สอบสวน อาจเป็นช่องทางของการกลั่นแกล้ง หรือประวิงเวลา

๓. การเปิดเผยข้อมูลหรือข้อมูลที่ถูกรั่วไหล อาจเกิดจากการกระทำของหน่วยงานอื่น เช่น กรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับเรื่องก่อนที่จะส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นข้อมูลที่รั่วไหลในขณะที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานอื่น

๔. ควรกำหนดบทสันนิษฐานในลักษณะเดียวกันเพื่อเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานอื่นด้วย มิใช่จะกำหนดเฉพาะเลขาธิการฯ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) **ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณโกศล ฉลาดดี)**
เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมีมาตรการและกลไกในการดูแลรักษาพยานหลักฐานอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้พยานหลักฐานสูญหาย หรือตกไปอยู่กับผู้ถูกกล่าวหา และควรมีมาตรการในการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาในทางคดี

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นสอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลดังกล่าวจากสำนักงานป้องกันและปราบปราม

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

การพอกเงินได้ตามที่จำเป็น และให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการพอกเงินส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้ถือว่าการส่งมอบดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการพอกเงินแล้ว

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสงค์ให้สำนักงาน ปปง. จัดส่งนั้น ไม่อยู่ในอำนาจของสำนักงาน ปปง. เช่น ธุรกรรมที่ใช้เงินสดที่ต่ำกว่าสองล้านบาท

๒. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับมูลค่าการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดหรือที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินจากสำนักงาน ปปง. และสถาบันการเงิน หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพ เพื่อส่งข้อมูลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยไม่ต้องร้องขอ

๓. ควรกำหนดการใช้อำนาจดังกล่าวนี้ครอบคลุมถึงขั้นตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

๔. เห็นควรเพิ่มกลไกการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงิน และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ปปง. ฯลฯ ให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕/๑ และ ม. ๓๗/๒ ตามกฎหมายที่ใช้บังคับปัจจุบัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (การนำอำนาจขององค์กรอื่น เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน มาเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่เหมาะสม และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มอำนาจดังกล่าวอีก)

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดและความผิดนั้นมีโทษทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการแทนก็ได้ และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในการจับกุมขังและการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เกิดขึ้นในลักษณะความผิดซึ่งหน้า ให้กรรมการ พนักงานไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายของศาล และเมื่อจับได้แล้วให้ส่งมอบให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๓๘ (๑) ซ้ำซ้อนกับ ม. ๓๘ (๒)

๒. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีอำนาจจับและควบคุมตัวตามหมายจับได้ด้วย

๓. เห็นควรกำหนดให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนและพนักงานไต่สวน มีอำนาจจับและควบคุมตัว โดยไม่ต้องได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีก เนื่องจากเป็นกรณีศาลได้ออกหมายจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว

๔. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือพนักงานฝ่ายปกครอง ดำเนินการจับและควบคุมตัวได้

๕. เห็นควรกำหนดเงื่อนไขการจับกุมตามวรรคสี่แยกต่างหากคนละมาตรา เนื่องจากเป็นความผิดซึ่งหน้า ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูล ตามร่างมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง

๖. ความผิดซึ่งหน้าต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนที่ได้มอบหมายสามารถใช้ได้ในทางปฏิบัติเพียงใด กรณีความผิดซึ่งหน้าต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๔ คน และหลังจากจับแล้วควรให้สามารถวางหลักเกณฑ์ภายหลังการจับด้วย

๗. เห็นควรกำหนดบทบาทของพนักงานไต่สวนในฐานะที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าไว้ให้ชัดเจน

๘. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนมีอำนาจขอต่อศาล เพื่อออกหมายจับในระหว่างไต่สวนให้ชัดเจน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือพนักงานฝ่ายปกครองดำเนินการจับและควบคุมตัวแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตามที่ไว้ในวรรคสอง ๒. หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่มีมติชี้มูลก็ไม่ควรดำเนินการตามร่างมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ๓.หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่ใช่การดำเนินคดีอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้น การจะกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงอาจไม่เหมาะสม)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑) ให้ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) ให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการดำเนินการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๓๙ ได้กำหนดให้พนักงานไต่สวนเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือพนักงานสอบสวนชั้นผู้ใหญ่แล้ว

๒. ควรกำหนดให้พนักงานไต่สวนมีอำนาจในการจับกุมโดยไม่ต้องรับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๓. ควรกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ร่วมทำหน้าที่ไต่สวนมีสถานะให้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตาม ป. วิ อาญา ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช่พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และขอให้พนักงานอัยการเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้ต่างให้ก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถานีดับบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การบัญญัติเชิงบังคับให้อัยการสูงสุดต้องแก้ต่างให้ดังกล่าว “ยังไม่เหมาะสม” เนื่องจากตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติให้เป็นดุลพินิจของอัยการสูงสุดที่จะแก้ต่างหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น จึงควรปรับถ้อยคำการแก้ต่างดังกล่าวให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ไม่ควรกำหนดเงื่อนไขกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. จะให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีในกรณีที่พนักงานอัยการ เป็นผู้ฟ้อง

๒. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไต่สวน มีอำนาจเข้าแก้ต่างคดีให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ด้วย

๓. เห็นควรให้บทบัญญัติถึงการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ก่อนถูกดำเนินคดี

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นในข้อ ๒ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้)

มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตร ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอาจมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการเป็นการเบื้องต้นก่อนเสนอคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาก็ได้

ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะรวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ควรกลับไปเป็นหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาและต้องเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามหลักการเดิมของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินพ.ศ. ได้ตัดหน้าที่และอำนาจการตรวจสอบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกแล้ว จึงควรร่างกระบวนการตรวจสอบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใหม่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (การกำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อวุฒิสภาอาจไม่เหมาะสม)

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นว่าการกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญมิได้กำหนดหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. เอาไว้

๒. การกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๐ มิได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของกรรมการ ป.ป.ช. และมิได้กำหนดให้อำนาจดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ เห็นควรกำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อวุฒิสภา ทั้งนี้ เนื่องจากบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ร่างมาตรานี้สามารถกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ ทั้งนี้ หากให้กรรมการ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อวุฒิสภาอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน)

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีที่กำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาฯ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้กำหนดกลไกการตรวจสอบการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๓๖ และมาตรา ๒๔๐ เท่านั้นซึ่งไม่ได้ให้อำนาจคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่ทำการตรวจสอบได้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่ากรรมการผู้ไตร่ตรองผิดปกติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประธานรัฐสภาเพื่อแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประธานรัฐสภา กรณีที่ปรากฏว่ากรรมการ ป.ป.ช. ใ้ร่รยผิดปกติ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ไว้ในมาตรา ๒๔๐ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๖ ก็ได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีสิทธิยื่นเรื่องต่อประธานรัฐสภาไว้เช่นเดียวกัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ร่างมาตรานี้เป็นการแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใ้ร่รยผิดปกติ ซึ่งเป็นดุลพินิจของแต่ละสภาว่าจะเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้นั้นกระทำการตามมาตรา ๒๓๔ (๑) ของรัฐธรรมนูญ หรือไม่)

มาตรา ๔๔ ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคนหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา

พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างส่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือพนักงานไต่สวนจะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะมีมติชี้มูลแล้ว หรือเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลาหรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือพนักงานไต่สวนใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ เรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นว่าหลักการตามวรรคหนึ่ง เป็นกระบวนการว่าด้วยการรวบรวมพยานหลักฐานตามระบบไต่สวนอยู่แล้ว หากกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในหมวด ๒ การไต่สวน ทำให้พนักงานไต่สวนต้องมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งอาจเป็นโทษแก่พนักงานไต่สวนผู้ปฏิบัติ เนื่องจากเป็นดุลพินิจในการพิจารณาซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน

๒. บทบัญญัติตามวรรคสอง ไม่สอดคล้องกับร่างมาตรา ๗๐

๓. กรณีตามวรรคสาม แม้จะกำหนดเงื่อนไขให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณายกเว้นไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๓ ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวในทางปฏิบัติกลับเป็นช่องทางให้ผู้ถูกกล่าวหาประวิงเวลาหรือเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เนื่องจากต้องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (๑. ร่างมาตรา ๗๐ เป็นหลักการทั่วไปในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหานำหลักฐานมาแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องขอก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งความใน ร่างมาตรา ๔๕ วรรคสอง ไม่ได้ขัดหรือแย้งกับความในร่างมาตรา ๗๐ แต่อย่างใด ๒. หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการผู้ถูกกล่าวหาคนใดตั้งใจยื่นพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประวิงเวลาในการพิจารณาคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิจะไม่รับพยานหลักฐานนั้นไว้พิจารณาได้ อย่างไรก็ตาม พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหานำส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน แม้จะล่วงเลยเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลแล้วหากพยานหลักฐานนั้นพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้ ก็ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวได้)

มาตรา ๔๖ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเลขาธิการที่จะควบคุมและกวดขันพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวน ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. สาเหตุที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่สามารถดำเนินการไต่สวนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาอันสั้น เนื่องจากปัญหาต่างๆ ดังนี้

- ปริมาณของเรื่องร้องเรียนกล่าวหา
- เหตุของการทุจริตและประพฤติมิชอบมีหลายประเภท
- มีความยุ่งยากซับซ้อน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

- มีความยุ่งยากในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาล้วนเป็นผู้มีอิทธิพลและเป็นผู้ครอบครองพยานหลักฐาน

๒. การกำหนดระยะเวลาในการไต่สวนอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสำนวนที่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงทุกด้าน

๓. องค์กรในระดับอัยการ ตุลาการ หรือองค์กรทางกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ ก็มิได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้

๔. การกำหนดกลไกการควบคุมตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นเรื่องภายในที่จะวางกฎเกณฑ์กติกากฎ หรือระเบียบเท่านั้น

๕. อำนาจหน้าที่ในการกวดขันการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นอำนาจของเลขาธิการฯ ในฐานะผู้บังคับบัญชา

๖. มาตรา ๓๐ ได้บัญญัติครอบคลุมถึงมาตรการควบคุมระยะเวลาไว้แล้ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๔๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จำเป็นต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการ

ในการกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความรวดเร็ว ความยากง่ายของการไต่สวน และอายุความของการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยจะระบุระยะเวลาของการไต่สวนข้อกล่าวหาแต่ละประเภทที่แตกต่างกันก็ได้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสองปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่ต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงานของต่างประเทศดำเนินการไต่สวนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายระยะเวลาออกเท่าที่จำเป็นก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

ไม่มีอำนาจจะดำเนินการใดได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน โดยให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ภายใต้กำหนดอายุความและระยะเวลาตามมาตรา ๕๕ (๑) เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ในการดำเนินการไต่สวน ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้พิจารณาว่าสมควรจะหยิบยกข้อเท็จจริงใดหรือมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นดำเนินการไต่สวน ดังกรณีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบฯ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๘๔ เป็นต้น มิใช่ว่าเมื่อความปรากฏแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนทุกเรื่อง

๒. ข้อความที่ว่า “ความปรากฏ” ไม่มีความหมายชัดเจน จึงอาจเป็นช่องที่ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถูกกล่าวหาว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

๓. ควรกำหนดกรอบอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีอำนาจดำเนินการเฉพาะเรื่องที่มีลักษณะร้ายแรงเท่านั้น

๔. บทบัญญัติดังกล่าว ควรเปิดช่องให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นด้วย

๕. กรณีตามมาตรา ๔๗ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน แต่สำหรับมาตรา ๔๘ กลับกำหนดว่า หากเป็นกรณีกล่าวหาให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหา ก่อน จึงก่อให้เกิดข้อสับสนในการบังคับใช้ว่าต้องดำเนินการตามมาตราใด

๖. ร่างมาตรา ๔๗ วรรคสอง มิได้กำหนดผลของการสิ้นสุดระยะเวลาไต่สวนให้ชัดเจนว่า ผู้รับผิดชอบสำนวนจะสิ้นสุดบทบาทและอำนาจหน้าที่หรือไม่ องค์กรหรือหน่วยงานใดจะเป็นผู้ดำเนินการแทน การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาภายหลังกรอบระยะเวลาดังกล่าวจะรับฟังได้มากน้อยเพียงใด และถือว่าสำนวนเสียไปหรือไม่

๗. ตามวรรคสี่ เป็นการจำกัดดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องไต่สวนโดยพลันทุกเรื่องที่ สดง. แจ้งหรือส่งมา

๘. วรรคท้ายเป็นการกำหนดกลไกการควบคุมตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ควรจะเป็นเรื่องภายในที่จะวางกฎเกณฑ์กติกากฎ หรือระเบียบเท่านั้น ทั้งนี้ ร่างมาตรา ๔๗ วรรคท้าย ข้ำซ้อนกับบทบัญญัติมาตรา ๔๖

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (๑. เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าด้วยวิธีการใดว่ามีการกระทำทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรดำเนินการไต่สวนทันทีโดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีผู้ยื่นคำกล่าวหาหรือยื่นเรื่องร้องเรียน ๒. หลักการที่บัญญัติในวรรคสี่ของร่างมาตรานี้ สอดคล้องกับหลักการในมาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญ)

(๒) **ความคิดเห็นในเว็บไซต์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คณบดีกฎหมายมหาชน รามคำแหง) เสนอความเห็น ดังนี้**

การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริต ในภาครัฐจะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๑

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

สอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้

(๓) **คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเพื่อการพัฒนาการศึกษา เสนอแนะ และรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้**

ควรกำหนดเพิ่มเติมมาตรการในการเร่งรัดให้เจ้าพนักงานดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่กำหนด อีกทั้ง ในการขอขยายระยะเวลาสมควรมีหลักเกณฑ์ในการขอขยายเวลาที่ชัดเจน เช่น เหตุผลและความจำเป็นในการขยาย และมีกำหนดระยะเวลาที่ต้องพิจารณาแล้วเสร็จ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นสอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้)

(๔) **คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้**

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการขยายเวลาเพื่อกำกับดูแลให้การแสวงหาข้อเท็จจริงเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างเคร่งครัดด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่มุ่งหวังให้การทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความรวดเร็ว ไม่มีคดีคั่งค้าง ทั้งนี้ การแสวงหาข้อเท็จจริงสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๓๐ วัน ได้หรือไม่โดยไม่จำเป็นต้องรอเวลาถึง ๖ เดือน

๒. ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกสำนวนจากหน่วยงานที่รับมอบอำนาจให้ดำเนินการสอบสวนกลับมาดำเนินการเองจะเริ่มต้นระยะเวลาไต่สวนสองปีเมื่อใด

๓. ปัจจุบันมีเรื่องค้างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวนมากจึงควรมีการปรับปรุงเรื่องระยะเวลาในการพิจารณาให้รวดเร็วขึ้น เพื่อลดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของทางราชการ หรือความเสียหายต่อบุคคล

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๔. ควรแยกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวดเร็วยิ่งขึ้น และกำหนดกรอบระยะเวลาการพิจารณาสำหรับคดีแต่ละประเภทที่มีความยากง่ายต่างกัน พร้อมทั้งอาจกระจายอำนาจในการดำเนินการให้มากขึ้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) ความคิดเห็นในเว็บไซต์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณผู้น้อย)

เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรตัดขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริง การสั่งไต่สวน รวมถึงแจ้งคำสั่งไต่สวนออกจากกระบวนการไต่สวน เพื่อให้การดำเนินคดีของ ป.ป.ช. รวดเร็วขึ้น

๒. การขี้อมูลความผิดทางวินัยนั้นทำให้ต้องมีขั้นตอนการสั่งไต่สวน การแจ้งคำสั่ง และการคัดค้านคำสั่งด้วย ซึ่งจะทำให้ล่าช้า หากตัดเรื่องวินัยออกดำเนินการเฉพาะทางอาญาก็จะไม่ต้องดำเนินการในขั้นตอนดังกล่าวและสามารถรวบรัดการดำเนินคดีให้เหลือเพียงขั้นตอนเดียวได้ ซึ่งทำให้การดำเนินคดีของ ป.ป.ช. รวดเร็วยิ่งขึ้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ได้ออกแบบกลไกและกระบวนการในการดำเนินการไต่สวนใหม่แตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒)

(๖) ความคิดเห็นในเว็บไซต์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณอยากให้การปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพ) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรลดขั้นตอนการดำเนินการทางธุรการในกระบวนการพิจารณาและไต่สวน

และควรกำหนดให้มีดำเนินการพิจารณาและไต่สวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นสอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้)

(๗) ความคิดเห็นในเว็บไซต์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณเจ้าหน้าที่ระดับล่าง) เสนอความเห็น ดังนี้

กระบวนการไต่สวนของ ป.ป.ช. มีขั้นตอนมาก และเน้นรูปแบบกระบวนการ

ทางธุรการมากเกินไป เมื่อเทียบกับพนักงานสอบสวน ทำให้กระบวนการในการทำคดีล่าช้า ทุกอย่างรวมศูนย์เข้าส่วนกลางทุกเรื่อง จึงน่าจะกำหนดให้เป็นแนวทางเดียวกับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามากกว่า

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ออกแบบกลไกและกระบวนการในการดำเนินการไต่สวนใหม่แตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒)

(๘) โครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาร์คเด็นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มีเหตุสมควร ก็ให้ขยายระยะเวลาได้ และควรกำหนดบทลงโทษกรณีที่ไม่ทันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการควรกำหนดให้สอดคล้องกับอายุความในคดีอาญาด้วย หรือกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามขนาดแต่ละคดี

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นสอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้)

(๙) ความคิดเห็นในเว็บไซต์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณสุพจน์) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดวิธีการดำเนินการ ไต่สวนข้อเท็จจริงเสียใหม่ ทำให้การปราบปรามการทุจริตไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

๑. ลดขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยหากขั้นตอนใดไม่มีความจำเป็นต่อการไต่สวน และเพื่อให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว อาทิ แจ้งองค์คณะไต่สวนให้คัดค้านแจ้งคำสั่งไต่สวน

๒. ควรแยกการดำเนินคดีอาญากับการดำเนินการทางปกครอง ออกจากกัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ออกแบบกลไกและกระบวนการในการดำเนินการไต่สวนใหม่แตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒)

(๑๐) ความคิดเห็นในเว็บไซต์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนเห็นของจริง ไม่ได้อยู่บนหอคอยงาช้าง) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดระยะเวลาการดำเนินการไต่สวนคดีของ ป.ป.ช. เพราะที่ผ่านมา ป.ป.ช. ทำคดีได้ช้ามาก จนหลายคดีขาดอายุความ หรือบางครั้งก็เงียบหายไปเฉย ๆ ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือและไม่ส่งเสริมการป้องกันการทุจริต ผู้ร้องเรียนขาดความเชื่อถือ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความเห็นสอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑๑) คณะกรรมการการเลือกตั้ง ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีที่เป็นคดีหรือข้อกล่าวหาร้ายแรง ควรมีขั้นตอนการไต่สวนกรณีเร่งด่วน โดยกำหนดเป็นขั้นตอนพิเศษ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (ความในวรรคสองของร่างมาตรานี้กำหนดไว้แล้วว่าในการกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความรวดเร็วความยากง่ายของการไต่สวน และอายุความของการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยจะระบุระยะเวลาของการไต่สวนข้อกล่าวหาแต่ละประเภทที่แตกต่างกันก็ได้)

(๑๒) ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรตัดกระบวนการในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานออกให้เหลือเฉพาะขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ออกแบบกลไกและกระบวนการในการดำเนินการไต่สวนใหม่แตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒)

มาตรา ๔๘ ในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาดังกล่าว หากตรวจสอบแล้วพบว่าคำกล่าวหา นั้นมีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาไม่ได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตาม มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ (๑) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำกล่าวหา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการอย่างน้อยสามคนเป็นผู้พิจารณาแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

คำกล่าวหาใดที่ไม่มีเหตุที่ไม่รับไว้พิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการไต่สวนต่อไป

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. กรณีที่มีการกล่าวหาให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายดำเนินการตรวจสอบคำกล่าวหาดังกล่าวแล้วแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนั้น เนื่องจากร่างมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ดำเนินการไต่สวนโดยพลันแล้ว เหตุใดบทบัญญัติในวรรคหนึ่งของร่างมาตรา ๕๘ จึงกำหนดเวลาให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำกล่าวหา ซึ่งการกำหนดในลักษณะดังกล่าวจะเป็นการจำกัดดุลพินิจในการค้นหาความจริงตามคำกล่าวหา ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในทางปฏิบัติได้ และ

๒. การตรวจสอบคำกล่าวหา เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องภายในสิบห้าวันวัน เป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป เนื่องจากในการพิจารณาคำกล่าวหาต้องมีการวิเคราะห์ถึงรายละเอียดคำกล่าวหา พร้อมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องบางส่วนด้วย อีกทั้งปริมาณเรื่องกล่าวหาที่มีจำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การตรวจสอบคำกล่าวหา เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องภายใน ๑๕ วัน เป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป เนื่องจากในการพิจารณาคำกล่าวหาต้องมีการวิเคราะห์ถึงรายละเอียดคำกล่าวหาพร้อมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องบางส่วนด้วย อีกทั้งปริมาณเรื่องกล่าวหาที่มีจำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่

๒. เป็นการจำกัดดุลพินิจในการค้นหาความจริงตามคำกล่าวหา ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

๓. สำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีการชี้มูลหรือไม่รับไต่สวน ควรส่งให้อัยการสูงสุดพิจารณาทบทวนเพื่อให้เกิดความรอบคอบ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๔๙ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนดำเนินการเป็นคณะ ประกอบด้วย เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวนอย่างน้อยหนึ่งคน และมีผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นอีกอย่างน้อยหนึ่งคนร่วมเป็นคณะ และในการไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานต้องกระทำโดยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนหนึ่งคน และผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อีกหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

การไต่สวนเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย ภายใต้ระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสามให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนแจ้งอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินการ พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ระยะเวลาดำเนินการ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสั่งขยายระยะเวลา โดยให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้มีอำนาจขยายระยะเวลาแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องใดไว้พิจารณาแล้ว หากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้เพราะเหตุขาดอายุความ อันเนื่องมาแต่การมิได้ปฏิบัติตามระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งยุติการดำเนินคดีอาญา และหากการขาดอายุความดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือจงใจ ปล่อยปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อของผู้ใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้นั้นโดยเร็ว

ในการไต่สวนเบื้องต้นให้เลขาธิการและหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีอำนาจตามมาตรา ๓๓ ด้วย

เพื่อประโยชน์ในการกำกับการไต่สวนเบื้องต้นให้เกิดความรอบคอบและเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการแต่ละคนกำกับดูแลการไต่สวนเบื้องต้นในแต่ละด้านตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ระยะเวลาในการไต่สวนเบื้องต้นสั้นเกินไป เพราะในการทำสำนวน เป็นระบบไต่สวนที่ต้องมีการรวบรวมพยานหลักฐานจากทุกทาง อีกทั้งกระบวนการยังต้องผ่านการมอบหมายอันเป็นการสร้างขั้นตอนมากขึ้น

๒. ตามมาตรา ๔๔ วรรคเจ็ด การกำหนดให้กรรมการแต่ละคนกำกับดูแล กระทบความเอกภาพของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๓. กรณีตามวรรคสอง การกำหนดองค์ประกอบขององค์คณะไต่สวน เป็นการสร้างข้อจำกัดในทางปฏิบัติมากเกินไป ซึ่งทำให้ในการทำงานทุกเรื่องต้องมีการแต่งตั้งองค์คณะ และยังขาดในส่วนขององค์ประกอบที่เป็นพนักงานไต่สวน

๔. ตามวรรคห้า เป็นการกำหนดกลไกการควบคุมตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นเรื่องภายในที่จะวางกฎเกณฑ์กติกา หรือระเบียบ เท่านั้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็นดังนี้

๑. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้เลขาธิการ ป.ป.ช. ไต่สวนเบื้องต้นได้ และควรกำหนดให้เลขาธิการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นได้ด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และลดระยะเวลาในการดำเนินการ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ควรกำหนดระยะเวลาในการไต่สวนเรื่องเรียนให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวน หากมีความจำเป็นและมีเหตุผลจะขยายระยะเวลาต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินหกสิบวัน หากเกินกำหนดให้ถือเป็นความผิดวินัย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๕๑ ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือเป็นกรณีมีการไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการไต่สวนก็ได้

คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือคณะกรรมการไต่สวนในการดำเนินการตามหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีมีความจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรไต่สวน ให้คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตั้งกล่าวที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นที่ปรึกษาได้

ให้ที่ปรึกษาตามวรรคสามมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับกรรมการคณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย และให้นำมาตรา ๔๙ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง ให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. คำว่า “เรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง” เป็นคำจำกัดความที่ไม่ชัดเจน
๒. ตามร่างมาตรา ๕๑ วรรคสอง ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย
๓. ตามร่างมาตรา ๕๑ วรรคสาม ควรกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการไต่สวนเอง และแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิได้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๕๒ ในการพิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นชอบด้วยกับรายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนรวมทั้งที่ไต่สวนเพิ่มเติมแล้ว ให้ถือว่ารายงานหรือสำนวนดังกล่าว เป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา เพื่อมีมติว่ากรณีมีมูลตามที่กล่าวหาหรือไม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมตามมาตรา ๗๔ วรรคสองการไต่สวน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ตามร่างมาตรา ๕๒ ในการพิจารณารายงานไต่สวน ควรเป็นขั้นตอนภายหลังการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว

๒. ตามร่างมาตรา ๕๔ วรรคสอง ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีมติภายในสามสิบวัน เป็นกรอบระยะเวลาที่อาจขัดหรือแย้งกับร่างมาตรา ๗๔ วรรคสอง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม

(๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดว่ากรณีใดถือว่าเป็นความเสียหายร้ายแรง

๒. กรณีตามร่างมาตรา ๕๕ (๑) ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่รับหรือยก จะให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการต่อไป

๓. กรณีตามร่างมาตรา ๕๕ (๓) ความว่า “กำหนดระยะเวลาเกินห้าปี” ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่าไม่นำมาใช้บังคับกับตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้กรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เข้าร่วมดำเนินการไตสวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดี

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะกรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มาก่อน

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการในเรื่องใด กรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งในเรื่องนั้น ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านกรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏเหตุดังกล่าว เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้กรรมการ พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคัดค้าน และการแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลาดำเนินการ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. บทบัญญัติในร่างมาตรานี้ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถคัดค้านได้ตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใด

๒. ตามวรรคสอง ควรกำหนดกรอบระยะเวลาที่ยาวกว่านี้ เนื่องจากปริมาณคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีปริมาณมาก

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๕๗ ในระหว่างการไต่สวน หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใดๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนในข้อกล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดถ้อยคำตามร่างมาตรา ๕๗ กรณีดำเนินการไต่สวน กรณีร้ายรอยผิดปกติดังต่อไปนี้ให้เหมือนกัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติและให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปเว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๘๗

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลจนเป็นเหตุให้คำกล่าวหาตกไปนั้น ควรมีมาตรการถ่วงดุลอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้อัยการสูงสุดสามารถตรวจสอบอีกครั้ง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

บทบัญญัติให้แจ้งภายในเจ็ดวัน ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๕๙ ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ร่างมาตรานี้เป็นเรื่องการรับคำกล่าวหา จึงควรบัญญัติไว้ก่อนร่างมาตรา ๔๘

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๐ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน

ผู้กล่าวหาจะเป็นผู้เสียหายหรือมิใช่ผู้เสียหายก็ได้

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ และจะส่งด้วยวิธีใด ๆ ที่จะให้คำกล่าวหานั้นถึงสำนักงานก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจา ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานได้ส่วนที่จะบันทึกรายละเอียดไว้ให้ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง

ให้สำนักงานจัดให้มีระบบในการจดแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาไว้ในทะเบียนที่รักษาไว้เป็นความลับ และไม่ว่ากรณีใดจะเปิดเผยทะเบียนดังกล่าวมิได้ และให้ลบชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาออกจากหนังสือกล่าวหา

หนังสือกล่าวหาที่ไม่ปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ถ้ามีรายละเอียดตาม (๓) แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะปฏิเสธไม่รับไว้พิจารณาไม่ได้

การกล่าวหาบุคคลตามมาตรานี้ ให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรจำกัดวิธีการยื่นเรื่อง (๒)

๒. ควรบัญญัติให้วรรคหนึ่ง (๓) ต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๓

๓. ปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ช. มีวิธีการปกปิดรายชื่อผู้กล่าวหาอยู่แล้ว จึงไม่ควรระบุวิธีปกปิดไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๔. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกกระเปียบ หลักเกณฑ์ในการ
รับเรื่องกล่าวหาได้

๕. การบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องรับคำกล่าวหาที่มีลักษณะบัตรสนเท่ห์
ตามวรรคสี่อาจขัดกับรายละเอียดคำกล่าวหาตามวรรคแรก เนื่องจากคำกล่าวหาต้องมีชื่อของผู้กล่าวหา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
ให้ดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่
ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องไม่ร้ายแรง
ที่เป็นการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวน
เป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงาน
สอบสวน โดยจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการให้พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. จัดทำคู่มือแจกจ่ายให้พนักงานสอบสวนอย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบว่าเรื่องใดบ้างที่อยู่
ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ
เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่จะจับโดยไม่มีหมายจับได้
ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึก
การจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึง
ที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายังที่ทำการ
ของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุม
ตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่ประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ระยะเวลาที่กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวัน เป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป
๒. การส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวัน เป็นการกำหนดกรอบดุลพินิจในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๓. บทบัญญัติในวรรคสามเป็นเรื่องการจัดทำคู่มือไม่ควรบัญญัติไว้ในกฎหมาย
๔. วรรคห้าของร่างมาตรานี้ขัดกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้อย่างเพียงพอก่อนที่จะขาดอายุความ
๒. กรณีส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือพนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องภายในสามสิบวัน หากเกินกำหนดให้ถือเป็นความผิดวินัย
๓. ควรกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ โดยกำหนดระยะเวลาไว้เก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่อง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือเจ้าพนักงานของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานดำเนินการส่งเรื่องที่ได้รับไว้ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการต่อไป ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับเรื่อง

การเทียบตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะวางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้

ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดนิยามของคำว่า “ความผิดร้ายแรง” ให้ชัดเจน
๒. กำหนดระยะเวลาส่งเรื่องที่กำหนดไว้ในวรรคสองน้อยเกินไป และควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการส่งเรื่อง
๓. การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. วางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย เพราะหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดตามความในวรรคสี่อาจขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต. พ.ศ. ๒๕๕๑
๔. การกำหนดระยะเวลาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความในวรรคห้า อาจขัดหรือแย้งกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต. พ.ศ. ๒๕๕๑ และอาจทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต้องได้รับโทษเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และขั้นตอนในการส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ รวมทั้งการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กร
๒. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในฐานความผิดทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องใด มิใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือกล่าวหาในเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการทางวินัยไปตามหน้าที่และอำนาจก็ได้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรชี้มูลความผิดเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ ไม่ควรรวมถึง ความผิดทางวินัยเพื่อให้การทำงานในเรื่องสำคัญเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เกณฑ์ความผิดร้ายแรงในร่างมาตรานี้ไม่มีความชัดเจน และเป็นการสร้าง ขั้นตอนโดยไม่จำเป็น

๒. ในกรณีที่มีใช้ความผิดร้ายแรงควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ส่งเรื่องไปให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ด้วย ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิมที่กำหนดไว้มาตรา ๘๙/๒ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแล้ว ไม่ควร กำหนดให้ผู้บังคับบัญชารายงานกลับมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีก

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของตนและรายงาน ผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและภายในกำหนดระยะเวลา ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

หากเป็นเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่ควร กำหนดให้ผู้บังคับบัญชารายงานกลับมา เพราะมิใช่เรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการไต่สวนหรือสอบสวน มาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมดหรือนำผลการไต่สวนหรือสอบสวนของหน่วยงานของรัฐนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด หรือเรียกสำนวนการไต่สวนมาดำเนินเองอาจไม่เหมาะสม เพราะเป็นการแทรกแซงการดำเนินการของหน่วยงานอื่น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดควรสั่งก่อนที่จะมีการแจ้งข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๖ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นจะต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ ในเรื่องที่ได้สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

ในการสอบปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำ จะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว กรรมการหรือพนักงานไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ไม่ควรบัญญัติเรื่องการห้ามละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลไว้ เพราะเป็นบทกฎหมายทั่วไปที่ได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอยู่แล้ว

๒. ระบบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นระบบไต่สวน และปฏิบัติงานในรูปขององค์คณะไต่สวนซึ่งมีความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมอยู่แล้ว การสอบปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นรายกรณีไป

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ปรากฏจากการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ความผิดนั้นมีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้

(๒) ในกรณีที่เป็ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด แต่ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับกรร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งถอนการยึดหรืออายัดโดยพลัน รวมทั้งไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลอื่นมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทนด้วย ในกรณีเช่นนั้นผู้มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์มีสิทธิพิสูจน์ว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับกรร่ำรวยผิดปกติ

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเน้นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการติดตามทรัพย์สินในคดีทุจริตกลับคืนสู่รัฐ เพื่อเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามทรัพย์สินที่มีการยักย้ายถ่ายเทไปต่างประเทศ ซึ่งในการติดตามดังกล่าวนี้ต้องอาศัยเทคนิค วิธีการ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ความใน (๑) ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ที่มีอำนาจในการออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราว เนื่องจากในคดีอาญาทรัพย์สินดังกล่าวถือว่าเป็นของกลางในคดีอาญา

๒. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราวตามร่างมาตรานี้แล้ว หากมีเหตุจำเป็นที่จะต้องจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินระหว่างการยึด อายัด ไว้ชั่วคราวไว้ด้วย

๓. ความใน (๒) ควรกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการยึดหรืออายัดชั่วคราวเป็นเวลาสองปี หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องคดีนั้น เนื่องจากทรัพย์สินที่ต้องทำการยึดหรืออายัดอาจมีหลายรายการ และเพื่อประโยชน์ต่อความยุติธรรม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) คณะกรรมาธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราวได้ เพื่อแก้ปัญหาการโอนหรือซุกซ่อนทรัพย์สินอาจไม่ตรงกับ UNCAC ข้อบทที่ ๓๑ และการยึดและอายัดไว้ชั่วคราว อาจเป็นการจำกัดสิทธิบุคคล

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๔) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินกรณีมีพฤติการณ์ยกย้าย โอน เปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมีกำหนดเวลาหนึ่งปี และอาจยื่นคำร้องขยายระยะเวลาดังกล่าวต่อศาลได้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๖๙ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง

การแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี และในกรณีที่เป็นกรกล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติให้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ร้ายรอยผิดปกติ สถานที่ตั้งของ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินในขณะที่แจ้งข้อกล่าวหา
ทั้งนี้เท่าที่ทำได้ด้วย

ในการแจ้งข้อกล่าวหาให้จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้การแจ้งข้อกล่าวหา ต้องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก่อน
ถือเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น และไม่สอดคล้องกับกรอบระยะเวลาในการไต่สวนที่กำหนดไว้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๐ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา มีหลักฐานแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยาน
บุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ต้องยื่น
คำร้องขอก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล

การเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงตามวรรคหนึ่ง ไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้
กระทำไปก่อนแล้ว

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาเฉพาะก่อนชี้มูลความผิดเท่านั้น
เพราะเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้ว เรื่องจะอยู่ในความรับผิดชอบของอัยการสูงสุด

๒. ความในวรรคสองเป็นการให้สิทธิมากเกินไป อาจทำให้เกิดการประวิงเวลา หรือ
การใช้สิทธิโดยไม่สุจริตได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

**(๒) คณะกรรมการสิทธิการสามัญพิจารณาคดีศึกษา เสนอแนะ และรวบรวมความเห็นเพื่อ
ประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้**

นอกจากสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติรองรับสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา
ในการพิสูจน์ว่าตนเองยังไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหาให้ชัดเจน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

สอดคล้องกับความในร่างมาตรานี้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๗๑ ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งพร้อมทั้งมอบบันทึกสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหา สรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงต้องมียุทธศาสตร์เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ด้วย

สรุปรายละเอียดตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยาน หรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. วางหลักเกณฑ์การเปิดเผยเรื่องที่มีการกล่าวหา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๒ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาสิทธินำพยานหลักฐานหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสามคนเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดว่า กรณีที่มีโทษจำคุกสูงหรือมีโทษประหารชีวิต ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องจัดหาพยานให้ การที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะจัดหาพยานให้กับผู้ถูกกล่าวหาอาจเป็นการดำเนินการทางอาญาที่ไม่ถูกต้องซึ่งนำไปสู่การยกฟ้องของศาลได้ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้การดำเนินคดีทุจริตเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันกับการดำเนินคดีอาญา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนมีดุลพินิจในการพิจารณาจำนวนบุคคลผู้เข้าร่วมรับฟังตามความเหมาะสมเป็นรายคดี

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) คณะกรรมการการเมือง สถาบันบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในสำนวนการไต่สวนคดีทุจริตกำหนดให้ผู้กล่าวหาที่มีสิทธิที่จะหาทนายเข้ามาร่วมรับฟังได้ต่างจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งกำหนดว่ากรณีคดีที่มีโทษประหารชีวิตหรือมีโทษจำคุกสูงให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่ต้องจัดหาทนายความให้ ซึ่งจะเป็นประเด็นว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอบด้วยกำหนดหรือไม่ ซึ่งถ้าเป็นการดำเนินการทางอาญาจะถือว่ากระบวนการไม่ถูกต้องและอำนาจนำไปสู่การยกฟ้องของศาลได้ ดังนั้น คดีทุจริตและคดีอาญาควรดำเนินการด้วยมาตรฐานเดียวกัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๔ เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

(๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการไต่สวน

(๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

ให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาสำนวนการไต่สวนเพื่อมีมติโดยเร็ว ซึ่งต้องนำเสนอต่อที่ประชุมไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการไต่สวน เว้นแต่จะได้มีการนัดหมายให้มีการประชุมทุกวันอยู่แล้วและมีเรื่องอื่นค้างพิจารณาอยู่ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วยโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการไต่สวนตามลำดับที่ได้รับสำนวนนั้น แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเรื่องใดกระทบถึงประโยชน์ของรัฐหรือประชาชนอย่างร้ายแรงจะหยิบยกขึ้นพิจารณาก่อนก็ได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. กรอระยะเวลาเจ็ดวันที่กำหนดไว้ในวรรคสอง อาจไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป และการเริ่มนับระยะเวลาเจ็ดวัน มิได้กำหนดว่าต้องเริ่มนับตั้งแต่เวลาใด อาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาสำนวนภายในเจ็ดวัน อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสำนวนและกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสำนวนที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมากและแต่ละสำนวนมีรายละเอียดแตกต่างกัน

๓. หน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีเพียงการพิจารณาสำนวนการไต่สวนเท่านั้น การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาสำนวนภายในเจ็ดวัน อาจทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถปฏิบัติงานในภารกิจอื่นได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นตามมาตรา ๗๔ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่ง พิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นว่าเป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ โดยให้กรรมการผู้นั้นเสนอความเห็นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกคนจะต้องพิจารณาสำนวนก่อนเข้าประชุมอยู่แล้ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๗๖ ไว้แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนมีข้อไม่สมบูรณ์ที่จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มเติมหรือหารือกัน ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์ตามวรรคสองเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการไต่สวนเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของอัยการสูงสุดให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์เป็นปัญหาเกี่ยวกับฐานความผิด หรือเป็นปัญหาว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดหรือไม่ หรือควรฟ้องบุคคลใดบ้าง ให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันฝ่ายละห้าคนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เมื่อคณะกรรมการร่วมกันดังกล่าววินิจฉัยด้วยเสียงข้างมากเป็นประการใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.และอัยการสูงสุดดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

คณะกรรมการร่วมกันไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะยื่นฟ้องคดีเองก็ได้ แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรฟ้องคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช.ต้องดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความแต่ต้องไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่หาข้อยุติไม่ได้

ให้สำนักงานอำนวยการความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมกันตามวรรคสี่ และให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทำหน้าที่เลขานุการด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีเอง ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก่จำเลย

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง มิให้นำบรมระยะเวลาที่ต้องดำเนินการตามวรรคสามและวรรคสี่ด้วย

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรานี้ ในกรณีมีเหตุอันจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายออกไปก็ได้แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่กำหนดไว้ และเมื่ออัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขยายเวลาแล้วให้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบในการปฏิบัติหน้าที่และการขยายระยะเวลาต้องคำนึงถึงอายุความในการดำเนินคดีประกอบด้วย

การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ แต่ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการอัยการ อัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีต้องดำเนินการสอบสวน หากปรากฏว่าการไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาดังกล่าวเกิดจากการจงใจปล่อยปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใด ให้ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นควรดำเนินการฟ้องคดีตามวรรคสี่ แต่ไม่ได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดอายุความหรือกำหนดเวลาตามวรรคสี่หรือตามที่ขยายตามวรรคแปด ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรเพิ่มกระบวนการในการแก้ไขปัญหา “ข้อไม่สมบูรณ์” ของสำนวนคดี โดยในครั้งแรกหากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อไม่สมบูรณ์ให้ไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในกี่วัน และหากยังมีความเห็นต่างต้องมีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกัน ทั้งนี้ หากตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันแล้วยังไม่สมบูรณ์ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องเอง

๒. การใช้อำนาจของคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันตามมาตรา ๗๗ วรรคสี่ ควรมีการบัญญัติเพิ่มเติมให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจตามมาตรา ๓๓ ด้วย

๓. กรณีที่บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้ดุลพินิจในการดำเนินการต่อไป “ตามที่เห็นสมควรโดยจะยื่นฟ้องคดีเองก็ได้” ตามมาตรา ๗๗ วรรคสี่ ควรบัญญัติให้ชัดเจนเลยว่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. “ฟ้องคดีเอง” ได้ โดยไม่ต้องใช้ดุลพินิจ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดกรอบระยะเวลาในการฟ้องคดีของอัยการสูงสุด โดยเทียบเคียงกับกรอบระยะเวลาการพิจารณารายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๗๔ และร่างมาตรา ๗๕

๒. การตั้งคณะกรรมการร่วมอาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญมิได้กำหนดกลไกดังกล่าวไว้ ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

๓. การกำหนดให้อัยการสูงสุดมีอำนาจให้ข้อเสนอแนะในลักษณะที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องดำเนินการ อาจไม่ชอบด้วยความในมาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๔๘ ของรัฐธรรมนูญ เพราะกระทบต่อหลักความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นการลดทอนอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๔. ควรกำหนดให้พนักงานไต่สวนเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินคดีแทน

๕. ควรกำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับอำนาจของคณะกรรมการร่วมในการรวบรวมพยานหลักฐานให้ชัดเจน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) คณะกรรมาธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกสำนวนคืนมิได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการไว้

๒. ไม่ควรกำหนดกรอบเวลา เนื่องจากการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ต้องมีการตรวจพยานหลักฐาน บางกรณีไม่สามารถตรวจให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

๓. การตั้งคณะกรรมการร่วมไม่ได้กำหนดให้หน่วยงานใดทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๔) คณะกรรมการการวิสามัญخابเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และตัดขั้นตอนการแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันออก และกรณีที่อัยการสูงสุดไม่ฟ้องคดีต้องระบุเหตุผลและเปิดเผยให้ประชาชนทราบด้วย และในกรณีดังกล่าวควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ฟ้องคดีเอง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๘ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกควบคุมตัวอยู่ก่อนแล้วตามมาตรา ๓๘ ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้พนักงานสอบสวนนำตัวบุคคลดังกล่าวมาศาลในวันฟ้องคดี

ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุต่อศาล อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้ศาลออกหมายจับได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอออกหมายจับกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลในวันฟ้องคดี

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๗๙ ในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้ว ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาต่อไปให้ดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือไม่ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๙ ในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้ว ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ของ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ศาลฎีกาต่อไป ให้ดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบและรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย ในคดีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือไม่ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย

ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือไม่ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.”

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจอุทธรณ์ในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐ หรือให้อัยการสูงสุดอุทธรณ์ตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่อัยการสูงสุดไม่อุทธรณ์ เนื่องจากการกำหนดให้อัยการสูงสุดรับฟังความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขาดสภาพบังคับที่ชัดเจน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) คณะกรรมการการเมือง สถาบันบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ผู้ที่จะอุทธรณ์ฎีกาต้องเป็นคู่ความในคดีเท่านั้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณามอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจะพิจารณาแต่งตั้ง ทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการการศึกษาวิจัยร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถาบันบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรพิจารณาทบทวนเรื่องกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ออกระเบียบ เกี่ยวกับการฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้พนักงานไต่สวนเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินคดีแทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้พนักงานไต่สวนที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจว่าความหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้

ผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

เมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วควรกำหนดให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๓๕ ของรัฐธรรมนูญ เรื่องการหยุดปฏิบัติหน้าที่ การเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมากำหนดไว้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๒ ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้

สำหรับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลในการเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิ์ตามกฎหมายปัจจุบัน มาตรา ๙๙ และมาตรา ๑๙ (๑๒) ได้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับทรัพย์สินตามมาตรา ๘๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้น ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่มูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ชำระเงินหรือสิ่งให้ทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวได้

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิด แม้คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ให้เลขาธิการมีอำนาจเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบ เพื่อวางหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดการเก็บรักษา ทรัพย์สินที่ไม่เหมาะสมที่เก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่านำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นด้วย เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๗

๒. เห็นควรให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินไปใช้ในขั้นตอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเป็นการชั่วคราว และขั้นตอนการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

๓. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่จะริบ และขอให้ศาลสั่งให้มีการชำระเงินหรือสิ่งให้ทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าว เพื่อให้การริบทรัพย์สินเป็นไปตามหลักการริบทรัพย์สินตามมูลค่าอย่างแท้จริงตามหลักของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC) ข้อบทที่ ๓๑

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
 ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย

การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาซึ่งต้องกำหนดให้ใช้ระบบใต้สวนและให้ดำเนินการโดยรวดเร็ว

ให้นำความในมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการในศาลแทนได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรกำหนดกลไกการดำเนินการกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีการกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมไม่ร้ายแรงด้วย

๒. เห็นควรกำหนดให้หัวหน้าพนักงานใต้สวนเป็นผู้ได้รับมอบหมายแทนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงควรให้หมายรวมถึงผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นตามความในมาตรา ๒๓๕ (๑) วรรคสาม และวรรคสี่ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใด ผู้ใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
 (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามี การดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะพ้นจากความรับผิดชอบตามรัฐธรรมนูญเฉพาะเมื่อได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้ดำเนินการสอบสวน

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยเร็ว และให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสาม

ในกรณีจำเป็นและได้รับคำร้องขอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการคุ้มครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเช่นเดียวกับการคุ้มครองพยานตามมาตรา ๑๒๘

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดการใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีมีการกล่าวหาว่า มีการกระทำฝ่าฝืน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ชัดเจนว่าจะต้องดำเนินการตาม ร่างมาตรา ๒๘ (๑) หรือร่างมาตรา ๘๗ วรรคสาม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตามมาตรา ๖๙ และเห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการ หรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ถ้าต่อมาผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นเวลาหกเดือนหรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณา จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีคำวินิจฉัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา นั้น และมีอำนาจสั่งการตามวรรคสองได้

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น

ความในมาตรานี้ไม่ใช่บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ไม่ควรกำหนดขั้นตอนการพิจารณาส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาไว้ในขั้นตอนเดียวกับการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙

๒. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถขยายกรอบระยะเวลาในการวินิจฉัยตามวรรคสองได้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไต่สวนข้อเท็จจริงหรือแจ้งข้อกล่าวหา นอกจากทำให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกสั่งพักราชการแล้ว ยังมีผลถึงการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งด้วย ในขณะที่การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่เป็นที่ยุติจึงกระทบต่อสิทธิของบุคคล จึงควรพิจารณาสถิติว่าผู้ที่ถูกไต่สวนและไม่รับการคัดเลือกส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กระทำความผิดจริงหรือไม่ หากผิดจริง ก็ควรให้หน่วยงานต้นสังกัดรับทราบข้อมูล แต่หากสถิติส่วนใหญ่พบว่าไม่ได้กระทำความผิด ก็ควรดำเนินการให้เป็นความลับเพื่อไม่ให้บุคคลดังกล่าวเสียประโยชน์

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

เมื่อปรากฏพยานหลักฐานว่ามีมูลตามที่กล่าวหา ให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและแจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะชี้มูลความผิด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๙๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนักงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนักงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวน เจ้าพนักงานของรัฐให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๒)

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนักงานการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดตามวันเวลาที่กำหนด หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตาม มาตรา ๓๘ ต่อไป

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ความในวรรคสองของร่างมาตรา ๙๑ ควรกำหนดให้กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนด ถือว่ามีพฤติการณ์หลบหนีให้เป็นเหตุในการออกหมายจับตามร่างมาตรา ๓๘

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการสิทธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหาที่มารายงานตัวกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีการตรวจสอบจาก บัตรประชาชนเท่านั้น หากผิดตัวก็จะส่งผลให้ฟ้องผิดตัวและกระทบต่อการควบคุมตัวและปล่อยตัวชั่วคราว

๒. ควรมีเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. นำส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการสูงสุด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๙๒ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตามมาตรา ๙๐ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ความในวรรคหนึ่งของร่างมาตรา ๙๒ ควรกำหนดกรอบระยะเวลาที่ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี โดยเทียบเคียงกับกรอบระยะเวลาการพิจารณารายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๗๔ ร่างมาตรา ๗๕ และร่างมาตรา ๗๗ วรรคสี่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และประพฤติมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๙๓ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกาให้อัยการสูงสุดหารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีที่มีความเห็นต่างกันและไม่อาจหาข้อยุติได้ให้อัยการสูงสุดพิจารณาดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

เมื่ออัยการสูงสุดฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว จะถอนฟ้องมิได้ เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมสมควรถอนฟ้องตามที่ขอ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สถาปัติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

หากเป็น “กรณีการถอนฟ้อง” ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องเอง ควรบัญญัติเพิ่มเติมให้สามารถ “หารือ” หรือ “ขอความเห็น” จากอัยการสูงสุดได้ โดยหากอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมสมควรถอนฟ้อง ก็ให้ถอนฟ้องตามที่ขอได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๙๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๐ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการ ตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๗ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ อาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดเงื่อนไขการใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้นๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๙๖ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้บังคับอยู่ปัจจุบัน และเป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ ที่กำหนดให้อุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการกำหนดโทษเท่านั้น ไม่รวมถึงระดับของโทษ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้วผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยตามการชี้มูล อาจเป็นการละเมิดอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาดำเนินการทางวินัยกรณีที่ไม่ใช่เกิดจากการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงควรกำหนดขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้วินิจฉัยเฉพาะความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ซึ่งจะสอดคล้องกับบทบาทภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการตรวจสอบทุจริตด้านการเงินมากกว่า

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรชี้มูลความผิดเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ ไม่ควรรวมถึงความผิดทางวินัยเพื่อให้การทำงานในเรื่องสำคัญเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การลงโทษทางวินัยเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลทางวินัยและส่งเรื่องให้ต้นสังกัดแล้ว ควรให้ต้นสังกัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้แล้วส่งผลการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเห็นชอบ เนื่องจากบางกรณี ผู้บังคับบัญชาอาจทราบถึงมูลเหตุที่อาจลดหย่อนผ่อนโทษหรือข้อมูลบางประการที่ไม่ปรากฏในสำนวน เพื่อเป็นการสร้างสมดุลระหว่างอำนาจภายในองค์กรกับอำนาจของหน่วยงานตรวจสอบภายนอก และนอกจากนี้มีข้อสังเกตว่าการยึดสำนวนคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยมิได้นำไปใช้ในกรณีข้าราชการตุลาการ หรือข้าราชการอัยการด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาศักดิ์ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. กรณีส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือพนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องภายในสามสิบวัน หากเกินกำหนดให้ถือเป็นความผิดวินัย

๒. การดำเนินการทางวินัยควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับข้าราชการทุกประเภท

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๙๗ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีพยานหลักฐานอันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นประการใด ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนทราบเพื่อดำเนินการต่อไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด ภายหลังจากที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติไปแล้ว อันเกิดจากข้อทักท้วงของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ขัดต่อการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๔ และหากเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานอันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดก็มีบทบัญญัติร่างมาตรา ๕๔ (๒) ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้อยู่แล้ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๙๙ ผู้ซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๙๖ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรกำหนดให้สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนหลักในการพิจารณาของศาลปกครองด้วย

๒. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยได้ทุกฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังหาที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เกิดความชัดเจน

๓. เห็นควรกำหนดองค์กรชี้ขาดกรณีศาลปกครองและศาลยุติธรรมรับฟังพยานหลักฐานต่างกัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๐๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๓) อย่างน้อยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

(๔) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป

(๕) ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นขึ้นไป

(๖) ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีอัยการขึ้นไป

(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

(๙) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น

ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด

คู่สมรสตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

(๑) สำนักงานศาลยุติธรรม เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งและทุก ๆ สามปี อาจไม่สอดคล้องเจตนารมณ์ในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อต้องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสำคัญและตำแหน่งทางบริหารที่อาจมีโอกาสใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปในทางมิชอบเท่านั้น และมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๐ ของ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งบริหารและที่ดำรงตำแหน่งสำคัญเท่านั้นที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีได้อยู่แล้วตามมาตรา ๒๓๔ (๓) ของรัฐธรรมนูญ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างนี้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรมีหลักเกณฑ์การตรวจสอบทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทต่าง ๆ

๒. ร่างมาตรานี้ไม่ได้กำหนดให้ข้าราชการทหารมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) อีริวัฒน์ ช้วนตัน เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส บุตร และบุพการีด้วย และควรแยกหน่วยงานในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๔) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนเฝ้ามอง) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้ภริยาทุกคนทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย และควรกำหนดให้ข้าราชการทหารระดับสูงยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) สำนักงานศาลปกครองสูงสุด เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุดมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น เพื่อไม่สร้างภาระให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. และตุลาการศาลปกครองอื่นเกินสมควร และควรกำหนดให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งและทุก ๆ เจ็ดปีที่ดำรงตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้สอดคล้องกับวาระการดำรงตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระต่าง ๆ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความใน (๕) ของร่างมาตรานี้กำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นขึ้นไปมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

(๖) ผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาร์คเด้นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีที่พบการกระทำความผิดเท่านั้น และควรตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินหลังจากที่เกษียณอายุราชการแล้ว

๒. ควรกำหนดให้นายอำเภอ ตำรวจยศพันตำรวจโทขึ้นไป อัยการ ศาล เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินด้วย

๓. การกำหนดให้ตำแหน่งใดมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต้องพิจารณาจากหน้าที่และอำนาจ และความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของตำแหน่งนั้น ๆ

๔. ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่มีประวัติเกี่ยวข้องกับการทุจริต ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่

๕. ควรกำหนดยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อมีการร้องเรียน

๖. ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๗. ควรกำหนดให้นายก รองนายก ผู้อำนวยการทุกกอง และเลขานุการที่ปรึกษา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และควรติดประกาศให้ประชาชนรับทราบ
เป็นการทั่วไปเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

๘. ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการอนุมัติ อนุญาต มีหน้าที่ยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สิน

๙. ควรกำหนดยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินก่อนเข้าสู่ตำแหน่งและหลังพ้นจาก
ตำแหน่ง

๑๐. ควรกำหนดให้หัวหน้าหน่วยงาน และระดับรองลงมาสองชั้นมีหน้าที่ยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สิน

๑๑. ควรกำหนดให้ตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทุกระดับมีหน้าที่ยื่น

๑๒. ควรกำหนดให้ข้าราชการประเภทวิชาการยื่นเมื่อเข้าสู่ตำแหน่ง เพื่อนำไป
ตรวจสอบเปรียบเทียบเมื่อดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

๑๓. ควรกำหนดให้ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับผู้กำกับขึ้นไปมีหน้าที่ยื่น

๑๔. หากไม่ยื่นให้ฟ้องศาลทันที

๑๕. ควรยื่นและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย และเมื่อตรวจสอบแล้วให้แจ้งให้เจ้าตัว
รับทราบ

๑๖. ควรกำหนดยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ และยื่นทุกปีและส่งข้อมูลให้สรรพากรด้วย

๑๗. ควรกำหนดให้ข้าราชการระดับเก้าขึ้นไป หรือระดับเจ็ดขึ้นไปมีหน้าที่ยื่น

๑๘. ควรกำหนดให้นักการเมืองท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่น

๑๙. ควรกำหนดให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียนมีหน้าที่ยื่น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

**(๗) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้**

ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับคำสั่งตามกฎหมาย ตามอำนาจหน้าที่ การใช้
ดุลพินิจ การอนุมัติ อนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณต้องยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สิน และกำหนดให้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สิน
และหนี้สินต่อสาธารณะด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๘) คุณธนเสฏฐ์ เจริญชัยสิน เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ที่มีอำนาจบังคับบัญชา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๐๑ เจ้าพนักงานของรัฐตำแหน่งใดจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรบัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับความว่า “คู่สมรสหรือผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยา โดยมีได้จดทะเบียน”

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๐๓ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยในกรณียื่นเป็นเอกสารผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย

หลักเกณฑ์ ระยะเวลา การขยายระยะเวลา วิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และหลักฐานประกอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยอาจกำหนดให้ยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของเทคโนโลยี และกำหนดให้สอดคล้องกับการใช้อิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารได้ด้วย ระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง

(๒) ตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด นอกจาก (๑) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทุกสามปีที่ตลอดเวลาที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในกรณีตาม (๑) (๒) ถ้าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วย เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

กรณีตามวรรคสี่ที่กำหนดให้ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ เห็นควรให้ยังคงต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเพื่อให้สามารถตรวจสอบเปรียบเทียบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดสำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในระบบอิเล็กทรอนิกส์ และให้ถือว่าผู้ยื่นผ่านระบบดังกล่าวรับรองความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองแล้ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๐๔ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เปิดเผยข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับจำนวนทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ตั้งของทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๒) และ (๓) รวมทั้งของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว ข้อมูลโดยสรุปดังกล่าวต้องไม่ระบุถึงรายละเอียดทางทะเบียนของทรัพย์สินหรือข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำเป็นหรือที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเจ้าของข้อมูลได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดตำแหน่งที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

**(๒) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กลุ่มปฏิรูปประเทศไทย
สู่ความยั่งยืน (ภาคประชาชน)) เสนอความเห็น ดังนี้**

ต้องบังคับให้มีการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่รัฐตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป รวมถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีการแข่งขันสูงต่อสาธารณะ โดยไม่มียกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น เพื่อความโปร่งใส และให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ คนชั่วจะได้ไม่กล้าทุจริตและควรกำหนดให้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วย ป.ป.ช. ตรวจสอบด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

**(๓) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณประชาชนคนไทย)
เสนอความเห็น ดังนี้**

คณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการในองค์กรอิสระมีอำนาจมาก จึงควรกำหนดให้เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการในองค์กรอิสระทุกองค์กร เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการในองค์กรอิสระด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

**(๔) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนที่ต้องรายงาน
ธุรกรรม) เสนอความเห็น ดังนี้**

การเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ และควรรวมไปถึงพนักงานไตสวนและผู้ช่วยพนักงานไตสวนด้วยโดยไม่ต้องมีเงื่อนไขใด ๆ เพื่อความโปร่งใส และหากมีการปกปิดข้อมูล ก็ควรมีการกำหนดโทษทางอาญาไว้ด้วย นอกจากนี้ บุคคลเหล่านี้ควรต้องถูกกำหนดให้เป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงในการทำธุรกรรมตามกฎหมายฟอกเงิน (บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง) ที่สถาบันการเงินต้องเฝ้าระวังการทำธุรกรรมซึ่งถูกปฏิบัติทำนองเดียวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงตำแหน่งอื่นภายใต้กฎหมายฟอกเงิน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณวันชัย) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อสาธารณะ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีอำนาจมาก สามารถตรวจสอบทุจริตได้ทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการระดับสูง ดังนั้น เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ควรที่จะให้ทรัพย์สินของกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการองค์กรอิสระทุกองค์กร รวมถึงตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้องเปิดเผยต่อสาธารณะเหมือนกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของนักการเมือง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๖) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณสนธยา) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง ภรรยา และบุตร รวมทั้งกรรมการในองค์กรอิสระอื่นๆที่ทำหน้าที่ตรวจสอบด้วย และหากกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดเจียย่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ควรกำหนดให้ได้รับโทษเป็นสองเท่า

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๐๖ บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีผู้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สำนักงานจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเอกสารได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรตัดร่างมาตรานี้ออก เนื่องจากการกระทำที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงข้อความในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมีความรับผิดชอบทางอาญาอยู่แล้ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๐๘ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และเมื่อมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งต่อไป ให้ตรวจสอบถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานใต้สวน ดำเนินการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งก่อนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาที่จะต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เลือกตรวจบัญชีตามความสำคัญ เช่น กรณีบุคคลที่สื่อมวลชนติดตามและให้ความสนใจ โดยสามารถกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่งหรือบางระดับ หรือเฉพาะมูลค่าทรัพย์สินที่มีจำนวนมาก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๑๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐ หรือสถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือหนี้สินอื่นใดที่มีได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในความครอบครองมาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานส่งข้อมูลของบุคคลมาเก็บไว้ในฐานข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์และความรวดเร็วในการดำเนินการตรวจสอบภายในกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๒. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันทางการเงินเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕/๑

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๑๑ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่ามิพพฤติการณ์ร้ายชัดผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการใต้สวนเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่อยู่ในระหว่างการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวดนี้ เนื่องจากตามร่างมาตรา ๖๘ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กำหนดให้อำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเฉพาะในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงเท่านั้นตามร่างมาตรา ๖๘

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๑๒ เมื่อปรากฏว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้นั้นทราบและดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) และ (๓) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย

(๒) กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อเพื่อวินิจฉัย

ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการแทนได้ด้วย และเห็นควรกำหนดบทดังกล่าวไว้ในบททั่วไป เพื่อให้สามารถใช้ได้กับการดำเนินคดีทางศาลทุกกรณี

๒. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนด ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการกรณีจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ปกปิด แจ้งเท็จ เพราะเป็นกระบวนการคนละขั้นตอนกับเรื่องไต่สวน

๓. เรื่องจงใจ หรือยื่นเท็จ หรือปกปิด ในหลักการเดิมได้กำหนดเรื่องที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ด้วย แต่ในร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมีเพียงบทลงโทษทางอาญาเท่านั้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๑๔ ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือ การทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นการยื่นตามมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สินมาพิจารณาเพื่อเทียบกับทรัพย์สินที่มีอยู่ในขณะดำเนินการไต่สวน ประกอบกับรายได้และรายจ่าย และการเสียภาษีเงินได้ของผู้นั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ไม่ว่าผู้นั้นจะได้เคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม

ระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ยื่นถึงแก่ความตาย

ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สิน และการดำเนินคดีในการติดตามทรัพย์สินในต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ในวรรคสองควรขยายกรอบระยะเวลาในการตรวจสอบ เนื่องจากมีรายละเอียดของทรัพย์สินและหนี้สินหลายประเภท และจำนวนมาก ซึ่งยากต่อการหาที่มาและประเมินราคาทรัพย์สิน

๒. กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ไม่ควรกำหนดกรอบระยะเวลาในการติดตามทรัพย์สินคืนนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย เนื่องจากทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน แต่เห็นควรกำหนดให้ทายาทสามารถชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแทนผู้ตายได้ด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๓. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนเรื่องร่ำรวยผิดปกติและการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาตายไม่ว่าจะตายก่อนหรือระหว่างไต่สวนก็ตาม โดยไม่จำกัดระยะเวลาสองปี ตามร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๑๑๔

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สถาบันบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเน้นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการติดตามทรัพย์สินในคดีทุจริตกลับคืนสู่รัฐ เพื่อเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามทรัพย์สินที่มีการยกย้ายถ่ายเทไปต่างประเทศ ซึ่งในการติดตามดังกล่าวนี้ต้องอาศัยเทคนิค วิธีการ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๑๕ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติแล้วให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินของตน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดภาระการพิสูจน์ของผู้ถูกกล่าวหา รวมถึงทายาทของผู้ถูกกล่าวหา ที่ถึงแก่ความตายด้วย

๒. เห็นควรกำหนดเรื่องการดำเนินการกับบุคคลที่ให้การช่วยเหลือกับผู้ถูกกล่าวหา ในการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินไว้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนแล้วและมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการใต้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ โดยให้นำมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเพิ่มหลักการพิสูจน์กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของบุคคลที่สาม โดยกำหนดให้บุคคลผู้ที่อ้างว่าเป็นเจ้าของ หรือผู้รับโอนทรัพย์สินจากผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าร่ำรวยผิดปกติ มีภาระการพิสูจน์ในเรื่องดังกล่าว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๑๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตามมาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีภาระการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการรั่วรัยผิดปกติ

การดำเนินคดีหรือการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

(๑) คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. อัยการสูงสุดไม่สามารถขอขยายระยะเวลาในการยื่นคำร้องได้
 ๒. ควรกำหนดให้อัยการสูงสุดตั้งข้อไม่สมบูรณ์ได้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
- ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้**
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องคดีตามมาตรา ๑๑๗ ให้ นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรั่วรัยผิดปกติ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับกรณีรั่วรัยผิดปกติด้วย

ในกรณีที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๑๑๗ สำหรับบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ในฐานะเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีสำหรับบุคคลดังกล่าวได้ด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจที่จะหักส่วนแบ่งของทรัพย์สินหรือจำนวนเงินที่จะถูกสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเพื่อส่งเข้าเป็นรายได้ของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มามีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริง โดยสรุปไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัย เพื่อสั่งลงโทษไล่ออกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตในวงราชการ

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าข้าราชการดังกล่าวร่ำรวยผิดปกติ ให้แจ้งให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณีต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้พ้นจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการให้พ้นจากราชการเพราะกระทำการทุจริตในวงราชการ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับท้องถิ่นอื่น และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีสั่งถอดถอนจากตำแหน่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตในวงราชการ

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามวรรคสอง หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคสี่มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์การบริหารงานบุคคล

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๐ (๓)

๒. คำว่า “ทุจริตในวงราชการ” ตามวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ไม่ได้กำหนดคำนิยามไว้ในร่างมาตรา ๔ ดังนั้น จึงเห็นควรใช้คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่”

๓. ตามวรรคสี่ และวรรคห้า เห็นควรใช้ถ้อยคำตามกฎหมายปัจจุบันมาตรา ๘๐ (๔) ที่ใช้คำว่า “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน” แทนการกำหนดตำแหน่งเพื่อให้ครอบคลุมทุกตำแหน่ง เนื่องจากกรณี “ผู้ว่ากรุงเทพมหานคร” ผู้มีอำนาจถอดถอน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยมติคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และกรณีการถอดถอน “นายกเทศมนตรีเมืองพัทยา” ผู้มีอำนาจคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) สำนักงานศาลยุติธรรม เสนอความเห็น ดังนี้

ควรแก้ไขร่างมาตรานี้ให้เป็นไปในลักษณะเดียวกับความในมาตรา ๘๐ (๔) ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่ากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ ซึ่งจะไม่เป็นการขัดต่อหลักประกันความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลให้ยกคำร้องขอด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา และถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสี่ ให้ผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอนโดยเร็ว และผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ที่พึงได้รับถ้ามิได้ถูกปล่อยออกหรือถูกถอดถอน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสาม การจะดำเนินการอย่างไรให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตุลาการ คณะกรรมการตุลาการ ศาลปกครอง หรือคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ในวรรคหนึ่ง ควรใช้คำว่า “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจในการแต่งตั้ง ถอดถอน” แทนคำว่า “ผู้บังคับบัญชา ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด” เพื่อให้ สอดคล้องกับข้อเสนอแนะตามร่างมาตรา ๑๒๐

๒. ในวรรคหนึ่ง ควรใช้คำว่า “ตามระเบียบบริหารงานบุคคลหรือมติ คณะรัฐมนตรี” แทนคำว่า “ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

๓. ควรกำหนดเงื่อนไขเพื่อห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความขึ้นอ้างอันเป็นเหตุ ให้ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๒๒ ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งถูกกล่าวหาว่าร่ำรวย ผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูก กล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สิน ที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏว่ามีการโอนหรือ การกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถบังคับคดี เอาแก่ทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อเพิกถอนการโอนนั้นได้ หากไม่สามารถเพิกถอนการโอนนั้นได้เพราะเหตุแห่งการแปลงสภาพหรือเหตุอื่น ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ โดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้องคดีเอง ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีและว่าความแทนได้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ควรกำหนดให้การบังคับคดีเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและ
ประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

๓. ควรกำหนดข้อยกเว้นในเรื่องการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ในกรณีที่มี
สนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอหรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ใน
การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อติดตามทรัพย์สินคืน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๒๓ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด
กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐ
ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล
ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน
ของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือ
โดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือ
บริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
รัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็น
การผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็น
คู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการ
กำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
ไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ในการกำหนดดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องกำหนด
ระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ตามสมควร

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้าง
ในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงาน
ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของ
ธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อ
ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสเป็นการดำเนินกิจการของเจ้าพนักงานของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณีที่คู่สมรสนั้นดำเนินการอยู่ก่อนที่เจ้าพนักงานของรัฐจะเข้าดำรงตำแหน่ง

คู่สมรสตามวรรคสองให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ไม่ควรบัญญัติให้การกระทำของคู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งที่ดำเนินกิจการตามร่างมาตรา ๑๒๓ เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาตามร่างมาตรา ๑๕๙ แต่หากมีกรณีจำเป็นต้องกำหนด ก็ควรมีบทบัญญัติห้ามคู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง มิให้มีการกระทำตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสองไว้ให้ชัดเจน

๒. ควรบัญญัติให้ร่างมาตรา ๑๒๓ (๓) ครอบคลุมถึงการรับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจาก“ราชการส่วนท้องถิ่น” ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้คู่สมรส รวมถึง ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย อาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ในการไต่สวนหากบุคคลดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการทำความผิดก็ย่อมเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายได้อยู่แล้ว

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๒๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามธรรมจรรยาตามฐานานุรูป

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งได้รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐด้วยโดยอนุโลม

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ไม่ควรบัญญัติให้การกระทำของคู่สมรสและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามร่างมาตรา ๑๒๕ เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาตามร่างมาตรา ๑๕๙ แต่หากมีกรณีจำเป็นที่ต้องกำหนดก็ควรมีบทบัญญัติห้ามคู่สมรสและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามร่างมาตรา ๑๒๕ มิให้มีการกระทำตามร่างมาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ไว้ให้ชัดเจน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การบัญญัติกฎหมายโดยไม่ได้ระบุว่าเป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจูงใจให้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือรับเพื่อตอบแทน ไม่ได้แสดงให้เห็นคุณธรรมทางกฎหมายว่ามุ่งคุ้มครองสิ่งใด และการกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่ห้ามรับเกินสามพันบาท ก็ไม่สามารถรับรองได้ว่าเมื่อกำหนดเช่นนี้แล้วจะไม่มีมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้อำนาจของรัฐมนตรีตามกฎหมายดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดมาตรการอื่นใดที่สมควรเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ที่จะต้องได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือ และมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยดำเนินการตามที่จำเป็นได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่จะได้รับความคุ้มครองหรือช่วยเหลือก่อน

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือ

แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้นหรือทายาท มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับค่าทดแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งหรือค่าทดแทนตามวรรคสอง ให้จ่ายจากเงินรายได้ของสำนักงาน

(๑) ความเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาร์คเด้นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรให้ประชาชนฟ้องร้องคดีได้และให้มีมาตรการในการกั้นบุคคลไว้เป็นพยาน และมีมาตรการในการคุ้มครองพยานด้วย
 ๒. ควรมีมาตรการที่เหมาะสมในการคุ้มครองผู้ร้องเรียน ผู้แจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ และต้องรักษาความลับของผู้แจ้งเบาะแสและผู้ร้องเรียน
 ๓. ต้องสร้างประกันในการคุ้มครองพยานให้ชัดเจนทั้งทางอาญา ทางแพ่ง ทางวินัย และทางปกครอง
 ๔. ควรกำหนดค่าตอบแทนพยานให้เหมาะสม
 ๕. ควรคุ้มครองตั้งแต่ที่มีการแจ้งเบาะแส ควรคุ้มครองญาติของพยานด้วย
 ๖. ควรให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้มาตรการปกป้องคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสในขณะลงพื้นที่ไปดูสถานที่จริง
 ๗. คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจใช้มาตรการปกป้องคุ้มครองพยานจากมูลนิธิ เครือข่ายต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันร่วมกับทหาร
 ๘. ในการคุ้มครองพยาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องร่วมมือกับทุกภาคส่วน
 ๙. ควรมีระบบช่วยเหลือผู้ที่ทำหน้าที่คุ้มครองพยาน
 ๑๐. ควรจัดตั้งกองทุนคุ้มครองพยาน ซึ่งมีระบบในการบริหารกองทุนที่โปร่งใส
- ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้**
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดมาตรการคุ้มครองพยานและการกั้นบุคคลไว้เป็นพยานให้มีผลในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยและความมั่นคงในหน้าที่ราชการของผู้ร้องเรียนหรือพยาน และควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับขอให้คุ้มครอง เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้มีมาตรการคุ้มครอง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๒๙ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้ง หรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือ ข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่ามิพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมี เหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใด ตามที่เห็นสมควรต่อไป และอาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลนั้น ในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม

(๑) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณเสือ) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีการคุ้มครองพยานให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งทางด้านอาญา แพ่ง ทางปกครอง และและควรกำหนดห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาของพยานลงโทษ หรือกลั่นแกล้ง ด้วยวิธีการใด ๆ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยัน คำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่ง “ไม่ต้องรับโทษ” ตามร่างมาตรา ๑๓๐ ให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๘๗ ที่บัญญัติว่า “ให้พ้นจากความรับผิด”

๒. ร่างมาตรา ๑๓๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่ง หรือยืนยันคำสั่ง หรือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงข้อมูลภายในสามสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ อาจขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๗๐ แห่ง ประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับในการดำเนินการมีมาตรการในเรื่องการกันพยานอยู่แล้ว โดยมาตรา ๗๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติว่า “มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำตามคำสั่งของ เจ้าพนักงาน แม้คำสั่งนั้นจะมีชอบด้วยกฎหมาย ถ้าผู้กระทำมีหน้าที่หรือเชื่อโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ตาม ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ เว้นแต่จะรู้ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งมิชอบด้วยกฎหมาย”

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๓๑ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าพนักงานของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครองเมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้เงินสินบน รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อเป็นมาตรการหรือแรงจูงใจให้บุคคลภายนอกมีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการชี้ช่องและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริต ซึ่งเป็นหลักการตามมาตรา ๑๐๓/๓ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. ร่างมาตรา ๑๓๑ ไม่ได้กำหนดให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ จึงมีประเด็นว่าจะครอบคลุมถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือไม่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการการเมือง สถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรให้ความคุ้มครองเฉพาะทางอาญาเท่านั้นไม่รวมถึงทางวินัย เพื่อไม่เป็นการก้าวล่วงอำนาจผู้บังคับบัญชาในการใช้ดุลพินิจ เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นก็ควรได้รับโทษ โดยอาจตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยแล้วให้ถือเป็นเหตุผลโทษ

๒. การกันบุคคลไว้เป็นพยานต้องรับฟังด้วยความระมัดระวังยิ่ง

๓. ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับบุคคลไว้เป็นพยานให้ชัดเจนในกฎหมาย หรือกฎหมายลำดับรอง เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินคดี

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สมาชิกขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองพยานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้สวนข้อเท็จจริงจากการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๔) ความเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาร์คเด้นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรมีการกันตัวผู้กระทำความผิดไว้เป็นพยาน เพื่อดำเนินการกับตัวการใหญ่ที่กระทำความทุจริต

๒. ควรเพิ่มศักยภาพ ปปช ในการคุ้มครองผู้ถูกกันตัวไว้เป็นพยาน เช่น ร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สื่อมวลชน และนักวิชาการอิสระ

๓. ควรให้ความปลอดภัยกับผู้ที่ถูกกันตัวไว้เป็นพยาน

๔. ในระหว่างที่ถูกกันตัวไว้เป็นพยานต้องให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้

๕. ควรจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรเนวร่วมที่ร่วมมือกันในการคุ้มครองผู้ถูกกันตัวไว้เป็นพยาน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๓ ในการดำเนินการกับต่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต หรือตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริต

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

หลักการตามมาตรา ๑๙ (๑๔) และมาตรา ๑๙ (๑๔/๑) ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ มีหลักการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต ดังนี้

๑. ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศโดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา หรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศในคดีทุจริต การไม่กำหนดสถานะการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศ และการดำเนินการตามพันธกรณีจะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจ (competent authority) ทั้งในแง่ของการดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC) และเรื่องการประสานงานคดีทุจริตระหว่างประเทศ เป็นหลักการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC) เรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ จึงควรกำหนดให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๒ (๑) ของพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ.๒๕๓๕ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙) ที่ให้อำนาจเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๔ เมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ หรือมาตรา ๑๖๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นตามที่ได้รับการร้องขอได้

ความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ และมาตรา ๑๖๙ ถ้าผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐ เป็นผู้กระทำ หรือกระทำต่อผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรไทย ก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำในราชอาณาจักร และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับกับทรัพย์สินที่ต้องริบด้วยโดยอนุโลม แต่มิให้นำบทบัญญัติที่บัญญัติให้ทรัพย์สินที่ริบตกเป็นของแผ่นดินมาใช้บังคับ ในกรณีเช่นนั้น การดำเนินการกับทรัพย์สินที่ริบให้เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศที่ร้องขอ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดเงื่อนไขว่าต้องมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศก่อนซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถหยิบยกเรื่องขึ้นมาดำเนินการเองได้

๒. ร่างมาตรา ๑๓๔ วรรคสอง ไม่ครอบคลุมฐานความผิดบางฐาน เช่น ความผิดตามร่างมาตรา ๑๖๒ และประเด็นคำว่า “ผู้มีสัญชาติไทย” หมายความว่ารวมถึงบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลหรือไม่ เนื่องจากตามหลักการต้องการให้การกระทำผิดของบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย นิติบุคคลไทย และนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แม้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภานักขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดแยกสำนักงาน ป.ป.ช. ออกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณ บริหารงานบุคคล และบริหารจัดการองค์กรให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการบริหารคดีและให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งเลขาธิการ ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๖ สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น

(๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๔) ดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ ศึกษาวิจัย และเผยแพร่ข้อมูล และความรู้เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบและอันตรายของการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส ตามกลไกที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๓๒

(๖) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐ หรือภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๗) จัดทำระบบสารสนเทศของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอย่างน้อยต้องระบุผู้รับผิดชอบและความคืบหน้าของการดำเนินการของแต่ละ เรื่อง เพื่อกรรมการจะได้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในการดำเนินการตาม (๖) สำนักงานต้องตอบข้อหารือภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรนำกรอบระยะเวลาตามร่างมาตรา ๑๓๖ วรรคสองกำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการตอบข้อหารือที่สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้กำหนด เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น ในการปฏิบัติงาน

๒. ควรกำหนดบทคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลที่มีหน้าที่ตอบข้อหารือ และผู้ที่ปฏิบัติตามข้อหารือโดยสุจริต และควรกำหนดขอบเขตการหารือเฉพาะในระดับหน่วยงาน หรือกลุ่มองค์กร

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดอำนาจหน้าที่ ควรจัดเรียงตามลำดับความสำคัญของหน้าที่ ดังนี้

๑. หน้าที่ด้านการกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์
๒. หน้าที่ด้านการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะหรือคำปรึกษา
๓. หน้าที่ด้านการกำกับ ตรวจสอบ ดูแล
๔. หน้าที่ด้านการบังคับใช้กฎหมาย
๕. หน้าที่ด้านการสนับสนุน

ทั้งนี้ ควรใช้แนวทางเดียวกันนี้ในการเขียนหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๙ นอกจากนี้ ความใน (๘) ควรเพิ่มเติมเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณข้าราชการ) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมีการดำเนินงานหรือประสานงานด้านการป้องกันการทุจริตกับประเทศอื่น ๆ ด้วย และควรนำมาตรการหรือกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๔) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจขอเอกสารหลักฐานจากหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐต่างประเทศหรือระหว่างประเทศเช่นเดียวกับสำนักงานอัยการสูงสุด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๗ ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิและประโยชน์อื่นของเลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน

(๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การโอน การถอดถอน คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม สมรรถภาพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการสอบสวนทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ การกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกไม่น้อยกว่าสามคน และการอื่นใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สำหรับเลขาธิการและข้าราชการของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน

(๔) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการของสำนักงาน

(๕) วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๖) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ เลขาธิการ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน

(๗) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการ เฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน รวมตลอดทั้งค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว

(๘) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของสำนักงาน

(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน

(๑๐) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน

(๑๑) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูล ให้จัดทำสำหรับคนพิการที่จะสามารถเข้าถึงได้ด้วย

(๑๒) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดี และทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่น และค่าตอบแทนของพยานบุคคลหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามคำร้องขอของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ และอนุกรรมการ เพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือสำนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ ที่ไม่ใช่การไต่สวน

การดำเนินการตาม (๑) และ (๗) ต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว

การกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และความเพียงพอในการดำรงชีพ และภาระความรับผิดชอบที่แตกต่างกันของข้าราชการและลูกจ้างแต่ละสายงานและระดับด้วย

ในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร และต้องกำหนดให้มีคณะบุคคลเพื่อกำกับ ดูแล หรือพิจารณาคำร้องทุกข์หรือคำอุทธรณ์ที่เป็นอิสระด้วย

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับวินัยและการลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยโดยอนุโลม

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งแนบท้ายร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑/๒๕๕๔ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงแห่งสิทธิ การอำนวยความสะดวกยุติธรรม และหลักประกันการทำหน้าที่ในการตรวจสอบอำนาจรัฐ และการดำรงตนในสังคม

๒. ควรกำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณในฐานะชาวบ้านคนหนึ่ง) เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ามาก้าวก่ายแทรกแซงและควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

๒. ควรวางระบบการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณผ่านมาแล้วอยากบอก) เสนอความเห็น ดังนี้

ปัจจุบันการบริหารงานบุคคลภายในสำนักงาน ป.ป.ช. มีปัญหาเป็นอย่างมาก ทำให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน จนมีผู้ลาออกจากสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นจำนวนมาก จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานบุคคลภายในสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๔) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณ11) เสนอความเห็น ดังนี้

เนื่องจากข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมจะต้องดำเนินการตรวจสอบสืบสวนทำสำนวนการไต่สวน รวมถึงพิจารณาวินิจฉัยความผิดของบุคคล และอาจต้องฟ้องคดีต่อศาลด้วยตนเองหากอัยการไม่ฟ้อง จึงต้องทำหน้าที่ทั้งด้านการสืบสวนการสอบสวน และอาจจะ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ทำหน้าที่พนักงานอัยการด้วย มีจึงมีผลต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลจึงต้องมีความสุจริตและเที่ยงธรรม เป็นอย่างมากเช่นเดียวกับพนักงานอัยการและตุลาการ ทั้งยังมีความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่ จากอิทธิพลต่าง ๆ และการถูกฟ้องกลับ แตกต่างจากข้าราชการทั่ว ๆ ไป และหากข้าราชการเหล่านี้ทำงาน เต็มที่ก็จะเกิดการปราบปรามการทุจริตได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อ การพัฒนาประเทศในภาพรวม จึงควรจะมีเงินเดือนต่างหากในอัตราเดียวกันหรือใกล้เคียงกับพนักงาน อัยการ เพื่อให้มีขวัญกำลังใจและความมั่นคงในอาชีพ แต่ควรจะกำหนดให้ข้าราชการเหล่านี้มีคุณวุฒิ ในการบรรจุเข้าทำงานสูงกว่าข้าราชการทั่วไปเช่นเดียวกับพนักงานอัยการ เพื่อให้ได้ผู้มีความรู้ ความสามารถมาปฏิบัติหน้าที่นี้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณอิจฉาตาร้อน) เสนอ

ความเห็น ดังนี้

ข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่กำหนดไว้สูงกว่า ข้าราชการประเภททั่วไป มีความรับผิดชอบสูง และมีความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่สูงกว่าข้าราชการ ประเภททั่วไปซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการทั่วไป การกำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแยกจาก ข้าราชการประเภททั่วไป จึงเหมาะสมแล้ว และไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๖) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณข้าราชการ) เสนอ

ความเห็น ดังนี้

ไม่ควรการแยกบัญชีเงินเดือนของข้าราชการสาขาทั่วไปและสาขากระบวนการยุติธรรม เพราะจะทำให้การปรับอัตราเงินเดือนจะมีการดำเนินการไม่พร้อมกัน และการกำหนดให้ข้าราชการสาขา กระบวนการยุติธรรมได้รับเงินเดือนมากกว่าข้าราชการสาขาทั่วไปทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและบั่นทอน จิตใจของข้าราชการสาขาทั่วไป

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๗) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณข้าราชการ) เสนอ

ความเห็น ดังนี้

การแยกบัญชีเงินเดือนข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมกับข้าราชการสาขา ทั่วไป อาจทำให้เกิดปัญหาในการบริหารวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ หากจะแยกบัญชีเงินเดือน ข้าราชการก็ควรทำเป็นพระราชกฤษฎีกา แทนการกำหนดให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายกฎหมายว่าด้วย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ระเบียบข้าราชการพลเรือนอีกไม่ควรถ้าให้เกิดความแตกต่างระหว่างเงินเดือนของข้าราชการสาขา
กระบวนการยุติธรรมและสาขาทั่วไป

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

**(๘) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สถาบขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้**

๑. คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ควรประกอบด้วย กรรมการ ป.ป.ช. และ
ผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. ในสัดส่วนที่เท่ากัน โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการด้านทรัพยากรบุคคล
เป็นเลขานุการโดยตำแหน่ง

๒. ควรกำหนดให้มืองค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลที่ประกอบด้วยผู้บริหาร
สำนักงาน ป.ป.ช. และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างละเท่ากัน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๙) ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดค่าตอบแทนของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เทียบเท่าพนักงาน
อัยการ เพื่อเป็นหลักประกันความยุติธรรมและความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๓๙ ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
กำหนด โดยให้จำแนกประเภทตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนการยุติธรรม ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จ
การศึกษาสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือ
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
ของสำนักงาน ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือ
การให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๒) ข้าราชการสำนักงานประเภททั่วไป ให้จำแนกประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพและ
ตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

พนักงานไตสวนต้องแต่งตั้งจากข้าราชการสำนักงานตาม (๑) ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไตสวนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี โดยหัวหน้าพนักงานไตสวนให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานไตสวนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานไตสวน และหัวหน้าพนักงานไตสวน

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังเช่นหลักการตามกฎหมายปัจจุบัน

๒. ควรกำหนดคุณสมบัติข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องกับแนวทางในกฎหมายปัจจุบัน ที่ต้องเป็นผู้มีพื้นฐานความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

การแบ่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ออกเป็นสองประเภท อาจทำให้ความก้าวหน้าทางอาชีพของข้าราชการทั้งสองสาขามีความแตกต่างกัน และอาจมีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ด้านตรวจสอบทรัพย์สินซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในสาขากระบวนการยุติธรรม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณเห็นว่ามี) เสนอความเห็น ดังนี้

การไตสวนข้อเท็จจริง และการชี้มูลความผิด เป็นการใช้อำนาจกึ่งตุลาการของเจ้าหน้าที่ และต้องใช้ความรู้ความสามารถสูง การคัดเลือกบุคคลให้ทำหน้าที่พนักงานไตสวนจึงควรกำหนดคุณสมบัติให้ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา อัยการ และต้องมีหลักประกันความเป็นอิสระ ค่าตอบแทน และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๔๑ ให้สำนักงาน มีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มีรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

วิธีการได้มาซึ่งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อมีกรณีที่จะแต่งตั้งเลขาธิการ หรือรองเลขาธิการ ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้แต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒. ควรกำหนดให้วุฒิสภาเป็นผู้ให้ความเห็นชอบก่อนนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

๓. ควรกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้แต่งตั้งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าแล้วนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

๔. ควรกำหนดสถานะของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งตามวาระก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๔๔ เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง โอน ถอดถอน เลื่อน เงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๓๗ (๓)

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศหรือมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) หน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น และตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณอยากให้การปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพ) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดห้ามมิให้สำนักงาน ป.ป.ช. รับโอนข้าราชการเข้ามาเป็นพนักงานไต่ส่วนเพราะข้าราชการที่จะรับโอนมานั้นไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานที่เพียงพอและอาจถูกแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ได้โดยง่าย รวมทั้งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งประสงค์จะเข้าไปเป็นพนักงานไต่ส่วนด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณข้าราชการ) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรจำกัดอำนาจในการแต่งตั้งโยกย้ายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงแค่ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไปเท่านั้น ส่วนการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในระดับที่ต่ำกว่านั้นควรให้เลขาธิการ ป.ป.ช. เป็นผู้พิจารณาโดยใช้หลักอาวุโส และลำดับในการสอบ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้เลขาธิการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้ง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๔๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมาธิการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง

ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การจัดสรรงบประมาณขององค์การอิสระ ควรจัดสรรในรูปแบบ Block Grant ซึ่งจะมีความคล่องตัวและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ความเป็นอิสระในด้านงบประมาณนั้น หมายถึง การได้รับยกเว้นให้หน่วยงานสามารถออกระเบียบในการใช้งบประมาณได้เอง ไม่ใช่ความเป็นอิสระที่จะนำงบประมาณจากส่วนใดมาใช้ก็ได้ และควรนำเงินสะสมมาใช้เพื่อช่วยลดภาระงบประมาณ

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้ความสำคัญต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนั้น การใช้งบประมาณในส่วนของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ควรพิจารณาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นว่าคุ้มค่าหรือไม่อย่างไรในแต่ละปีด้วย

๓. ควรกำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นร้อยละของงบประมาณแผ่นดินโดยไม่ต้องผ่านรัฐสภา แต่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ในการตรวจสอบดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแทนก็ได้ แต่เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์จะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวระหว่างกันเองมิได้ ในการตรวจสอบและการเปิดเผยผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดไว้สำหรับการตรวจสอบและการเปิดเผยผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น

ให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. นั้นอาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ และ มาตรา ๒๔๐

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. อำนาจในการตรวจสอบพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ใช้กลไกในการตรวจสอบซึ่งแตกต่างกับเจ้าหน้าที่ องค์การอิสระอื่น ไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญรองรับและขัดต่อหลักความเสมอภาค

๓. ควรกำหนดให้การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๑๕๐ เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งได้รับการสรรหามาโดยวิธีการที่โปร่งใส และจากบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นประจักษ์ และมีความเที่ยงธรรมเป็นกลาง เป็นผู้ตรวจสอบ และหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้มีบทกำหนดโทษให้ต้องรับผิดชอบเป็นสองเท่า

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
 ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๕๑ เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร่ำรวยผิดปกติ กระทบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยเอง หรือจะส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการแทนก็ได้ ในกรณีนี้ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ถือรายงานการไต่สวนเบื้องต้น เอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการไต่สวนเบื้องต้น

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

การกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจในการตรวจสอบกรณีร่ำรวยผิดปกติ กระทบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. นั้น อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๔๐

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
 ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สมาชิกขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ไม่ควรกำหนดให้มีการยื่นคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพราะอาจมีการช่วยเหลือกันได้ แต่ควรกำหนดให้ยื่นคำกล่าวหาต่อหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนหรือไต่สวนดำเนินการแทน

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๕๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด แต่ไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด

เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสิบสองภาค จังหวัดใดเป็นที่ตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคทำหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดด้วย โดยไม่ต้องตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดสำหรับจังหวัดนั้น และให้มีหัวหน้าสำนักงานภาคเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคมีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด และมีหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงก่อนชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้ด้วย

๒. การบริหารองค์กรภายในเป็นหลักประกันความเป็นอิสระประการหนึ่ง ไม่ควรกำหนดจำนวนการแบ่งส่วนราชการไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรมีการพิจารณาปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของกลไกระดับจังหวัดให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสานสอดคล้องกับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสานสอดคล้องกับการทำงานของส่วนกลาง และเนื่องจากปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ช. มีการใช้งบประมาณด้านบุคลากรมากถึงร้อยละแปดสิบของงบประมาณทั้งหมด โดยมีการตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดและสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ดังนั้น จึงควรมีการทบทวนว่าการเพิ่มอัตรากำลังงบประมาณสามารถขับเคลื่อนงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มากน้อยเพียงใด มีความคุ้มค่าหรือไม่

๒. เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคและสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด ทำหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงหรือไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อมีการกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดในพื้นที่ จึงมีข้อสังเกตว่าการมีเจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานด้านคดีอยู่ในจังหวัดอาจส่งผลให้การทำหน้าที่ด้านการปราบปรามถูกแทรกแซงได้โดยง่าย

๓. การมีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดควบคู่กับสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค จะทำให้การทำงานเกิดความล่าช้าและเป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอาจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นหรือไม่

๔. การมีกลไกระดับจังหวัดในทุกจังหวัด อาจดูเสมือนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นงานประจำ และอาจทำให้มองว่าการทุจริตในประเทศไทยเกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน

๕. การทุจริตปัจจุบันมีพัฒนาการที่แยบยลขึ้น โดยเฉพาะเป็นการทุจริตเครือข่ายเดียวกันในหลายจังหวัด ดังนั้น ควรมีสถานีสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค จะเหมาะสมกว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด หรือไม่

๖. ควรให้ภาคประชาสังคมในแต่ละจังหวัดมีบทบาทในการตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบและสร้างพฤติกรรมสังคมที่ดีในจังหวัด มากกว่าจะมีสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๓) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณข้าราชการชั้นผู้น้อย) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรให้ป.ป.ช./ป.ป.ท./สตง. มีทุกจังหวัด และให้เป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุภายในจังหวัดนั้น ๆ ให้แก่ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้บริหารงานตามการจัดซื้อจัดจ้างต่อไป และปรับโครงสร้างองค์กรป.ป.ช./ป.ป.ท.และสตง.ใหม่ เพื่อลดการทุจริตตั้งแต่ต้นทาง หากมีการทุจริตก็จะได้ตรวจสอบกันเองได้เลย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๔) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณขอแสดงความเห็น)
เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นด้วยกับการยุบสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด โดยเฉพาะงานด้านการปราบปรามการทุจริต ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพพอ
๒. ไม่พร้อมด้านสถานที่ และสิ้นเปลืองงบประมาณ
๓. ใกล้ชิดกับผู้กล่าวหามากเกินไป เนื่องจากอยู่ในพื้นที่เดียวกัน อาจถูกแทรกแซงได้ และยังมีผลเรื่องความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๕) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนทำงานจริงที่เอาความจริงมาเสนอ) เสนอความเห็น ดังนี้

ไม่ควรยุบ ป.ป.ช. จังหวัด เนื่องจากนับแต่มี ป.ป.ช. จังหวัด ทำให้คดีชั้นแสวงหาข้อเท็จจริงลดลงจำนวนมากส่วนท่านที่ว่า ป.ป.ช. จังหวัด ไม่มีผลงาน เนื่องจาก ป.ป.ช. จังหวัด ทำเฉพาะเรื่องแสวงหาข้อเท็จจริงซึ่งเป็นขั้นตอนเบื้องต้นที่จะทราบว่าคดีมีมูลหรือไม่ และทุกขั้นตอนยังเป็นความลับไม่สามารถเปิดเผยได้ตามระเบียบ เมื่อดำเนินการเสร็จหากจะต้องไต่สวนข้อเท็จจริง ก็จะต้องส่งเรื่องไปให้ส่วนกลางดำเนินการต่อไป ซึ่งบางครั้ง ส่วนกลางนำเรื่องไปเก็บไว้ บางเรื่องเวลาผ่านไปเป็นปีแล้วยังไม่ออกคำสั่งเลยก็มี หากให้ ป.ป.ช. จังหวัด ทำเรื่องไต่สวนข้อเท็จจริงด้วย ก็จะทำให้คดีรวดเร็วขึ้น เนื่องจากเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานชั้นแสวงหาข้อเท็จจริงและทราบข้อมูลในสำนวนเป็นอย่างดี ส่วนที่ว่าจะไปสนิทสนมกับข้าราชการในท้องถิ่นนั้น ควรจะป้องกันโดยวิธีอื่น เช่น ห้ามพนักงานไต่สวนดำรงตำแหน่งในพื้นที่เกินห้าปี (เหมือนผู้พิพากษา) และปัจจุบันก็มีระเบียบห้ามข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมย้ายไปดำรงตำแหน่งในจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของตนและคู่สมรสอยู่แล้ว ประกอบกับมีวัฒนธรรมองค์กรที่ปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเข้มแข็งอยู่แล้ว อีกทั้งการมี ป.ป.ช. จังหวัดก็ยังคงเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี พยาน ผู้ถูกกล่าวหา ที่มีหน้าที่ต้องมาติดต่อราชการ ซึ่งประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๖) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณพงศ์) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมอบให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนดำเนินการในการแสวงหาข้อเท็จจริง แทน ป.ป.ช. จังหวัดเนื่องจากความผิดที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการมักจะเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายฉบับ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๗) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณคนที่ต้องรายงานธุรกรรม) เสนอความเห็น ดังนี้

ควรรูป ป.ป.ช.ประจำจังหวัด เพราะนอกจากสิ้นเปลืองงบประมาณโดยใช้เหตุแล้ว ป.ป.ช.ประจำจังหวัดก็ไม่เคยแสดงให้เห็นผลงานอะไรที่เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนในพื้นที่ แถมยังเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช.จังหวัดมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกับข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐหน่วยงานอื่นในพื้นที่จังหวัดนั้น ทำให้การตรวจสอบไม่มีประสิทธิภาพได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๘) ความคิดเห็นในเว็บไซต์คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (คุณเจ้าหน้าที่ระดับล่าง) เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นด้วยกับการรูป ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เนื่องจากงานส่วนมากเป็นคดีเล็กๆ น้อยๆ ไม่คุ้มค่ากับทรัพยากรที่ต้องเสียไป การทำงานพยายามกำหนดแต่ในเชิงปริมาณไม่เน้นงานด้านคุณภาพ ทำให้เจ้าหน้าที่เลือกงานง่ายๆ ทำตามจำนวนเพื่อสร้างภาพ แทนที่ควรจจะเลือกเรื่องที่อยู่ในความสนใจ เรื่องที่มีผลกระทบสูงมาทำ เพราะหากนำเรื่องที่สนใจมาทำ จะเป็นการปรามได้ดีกว่า

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๙) ความเห็นจากผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา ณ โรงแรมรามาคาร์เด็นส์ เสนอความเห็น ดังนี้

ประเด็นสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด

มีความเห็นแบ่งเป็นสามฝ่ายดังนี้

ฝ่ายแรกเห็นว่า ควรรูปสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัด เพราะใกล้ชิดกับนักการเมืองถูกรอบงำเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจ และมีข้อจำกัดในการหาพยานหลักฐาน

ฝ่ายที่สองเห็นว่า ควรคงสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัด ไว้ ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑. เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. เพื่อตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในท้องถิ่น
๓. เพื่อเน้นการทำงานด้านการป้องกัน และประชาสัมพันธ์
๔. เพื่อดำเนินการกับคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่มาก
๕. เพื่อตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
๖. เพื่อทำงานด้านการป้องกันปราบปราม และตรวจสอบทรัพย์สิน
๗. เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลโครงการใหญ่ ๆ ของรัฐ
๘. ควรมีอำนาจเทียบเท่าส่วนกลาง
๙. เพื่อทำหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์

ฝ่ายที่สามเห็นว่า ควรพิจารณาบทบาทหน้าที่ จำนวนผู้ร้องเรียน ปริมาณงาน เพื่อพิจารณาว่าควรมีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดอยู่ต่อไปหรือไม่

ประเด็นสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค

มีความเห็นแบ่งเป็นสามฝ่ายดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่าไม่ควรมีสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคเพราะซ้ำซ้อนกับสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด และสิ้นเปลืองงบประมาณ

ฝ่ายที่สองเห็นว่า ควรมีสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค และควรมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. ควรหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
๒. ควรมีคณะอนุกรรมการตรวจสอบ และให้มืองค์กรกรภาคประชาชนเข้าร่วม
๓. ควรมีอำนาจไต่สวนได้เอง และไม่ควรมีหน้าที่ซ้ำซ้อนกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการตรวจสอบด้วย

จังหวัด

๔. ควรเน้นบทบาทในด้านการป้องกัน
๕. ควรเน้นการปราบปรามการทุจริต
๖. ควรมีหน้าที่สร้างความเข้าใจให้กับภาคประชาชน
๗. ควรมีหน้าที่กลั่นกรองเรื่องที่มาจาก สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด
๘. ควรมีบทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจน

ฝ่ายที่สามเห็นว่า ควรพิจารณาบทบาทหน้าที่ จำนวนผู้ร้องเรียน ปริมาณงาน เพื่อพิจารณาว่าควรมีสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคอยู่ต่อไปหรือไม่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๑๐) คณะกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้มีสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ตามความเหมาะสม และเพื่อความจำเป็น จะให้มีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด แต่ไม่ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๑๑) ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเฉพาะคดีที่มีความสำคัญ หรือคดีที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงเท่านั้น ส่วนคดีอื่น ๆ ควรมอบหมายให้ ป.ป.ช. จังหวัดดำเนินการ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น เพื่อลดภาระงานของสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๕๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นในสำนักงาน เรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกันการทุจริต

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทน ตามมาตรา ๑๒๘

(๓) ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๐

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้วัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช. ครอบคลุมถึงภารกิจทั้งด้านป้องกันด้านการปราบปราม และด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน รวมถึงด้านบริหารจัดการทั่วไปด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๕๕ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนมาตามมาตรา ๑๘๖

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อสมทบเข้ากองทุน ป.ป.ช.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.

(๔) เงินอุดหนุนตามมาตรา ๑๔๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปี

(๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง เป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในการรับทรัพย์สินตาม (๓) ให้คำนึงถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการรับทรัพย์สินดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติ หน้าที่ของสำนักงาน จะสั่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้อุทิศให้ก็ได้

เงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ เว้นแต่ในส่วนตัว ได้มาตาม (๔)ให้นำไปใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้ด้วย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นในการใช้จ่ายเงินกองทุน ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๑๕๔ วรรคสี่ ให้รวมถึงเงินและทรัพย์สินที่เหลือจ่ายที่โอนตามร่างมาตรา ๑๔๓ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถ นำไปใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันได้ด้วย

๒. ตามร่างมาตรา ๑๕๔ (๔) ที่กำหนดให้เงินอุดหนุนที่เหลือจ่ายในแต่ละปี ของสำนักงาน ป.ป.ช.ให้นำมาเป็นของกองทุน ป.ป.ช. อาจจะขัดต่อความเป็นอิสระในการบริหาร งบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช.

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๕๗ หน้าที่และอำนาจในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้มี คณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช. เพื่อดูแลรับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และคณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้สำนักงาน หนึ่งคน ผู้แทน องค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหนึ่งคน

(๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่จัดสรรกองทุนในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
 ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๖๑ เจ้าพนักงานของรัฐ คู่สมรส หรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ไม่ควรกำหนดให้การดำเนินกิจการหรือการกระทำของคู่สมรสและบุตรตามร่างมาตรา ๑๒๓ และร่างมาตรา ๑๒๕ มีโทษทางอาญา

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
 ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๖๕ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใด เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

(๑) คณะกรรมาธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

แม้การยกเลิกโทษประหารชีวิตเป็นไปตามแนวทางสากลและไม่เป็นอุปสรรคต่อการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินคดีต่าง ๆ แต่ในความผิดฐานเจ้าหน้าที่รับสินบน ตามมาตรา ๑๔๙ ตามประมวลกฎหมายอาญา ยังมีบทลงโทษประหารชีวิตอยู่ ดังนั้น บทบัญญัตินี้จะขัดแย้งกับประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งหลักการในเรื่องนี้มีความสำคัญ ควรที่จะมีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
 ความในร่างมาตรานี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้เสนอ

มาตรา ๑๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
 (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ควรให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีความผิดทางวินัยด้วย
๒. ควรให้บุคคลที่ฝ่าฝืนร่างมาตรา ๑๑๐ ต้องรับโทษตามมาตรานี้ด้วย
๓. ควรให้บุคคลที่ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ตามร่างมาตรา ๔๕ วรรคสาม ต้องรับโทษตามมาตรานี้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การเพิ่มองค์ประกอบความผิดในร่างมาตรานี้ที่เพิ่มคณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวน ควรแสดงเหตุผลที่มาอย่างชัดเจน
 ๒. การเพิ่มอัตราโทษในร่างมาตรานี้ ควรมีการเทียบเคียงอัตราโทษกับกฎหมายอื่นด้วย
- ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้**
ความในร่างมาตรานี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้เสนอ

มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๓๕

หากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งเป็นการเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา หรือชื่อและที่อยู่ของผู้ชี้ข้อแฉ หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง หรือเปิดเผยทะเบียนที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ วรรคสี่ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรกำหนดข้อยกเว้นการเปิดเผยในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และคุ้มครองสิทธิของบุคคล และประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

(๒) คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็น ดังนี้

๑. การเพิ่มองค์ประกอบความผิดในร่างมาตรานี้ที่เพิ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ ควรแสดงเหตุผลที่มาอย่างชัดเจน
๒. การเพิ่มอัตราโทษในร่างมาตรานี้ ควรมีการเทียบเคียงอัตราโทษกับกฎหมายอื่นด้วย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้เสนอ

มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ชอนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสั่งให้ส่ง หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรเพิ่มความในร่างมาตรา ๑๗๑ โดยบัญญัติให้หมายความรวมถึงทรัพย์สิน เอกสาร และข้อมูลที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นหรือที่รวบรวมมาได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๗๖ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่ถูกศาลตั้งกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรมีบทบัญญัติกำหนดความผิดสำหรับบุคคลซึ่งกลั่นแกล้งกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ต้องได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ต้องได้รับโทษตามมาตรานี้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๗๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะแกล้งบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรใช้ถ้อยคำว่า “บุคคลใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ” ซึ่งจะมีความหมายครอบคลุมถึงกรณีที่มีการกลั่นแกล้งให้บุคคลใดถูกตรวจสอบ หรือถูกสอบสวนด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดปัจจุบันได้รับการสรรหาโดยใช้คุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ซึ่งเป็นกระบวนการโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว การตีความบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายโดยให้พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุที่ขาดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการสรรหาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั้น จึงไม่ใช่การตีความตามหลักกฎหมายในกรณีที่มีบทกฎหมายเก่าและใหม่ในเรื่องเดียวกันแต่กำหนดรายละเอียดไว้แตกต่างกัน การตีความจึงต้องนำบทกฎหมายในขณะเกิดเหตุมาใช้พิจารณา ซึ่งในกรณีดังกล่าวได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑/๒๕๖๐ ที่วินิจฉัยกรณีของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. มาตรา ๕๖ ที่กำหนดให้ยกเว้นคุณสมบัติบางประการตามรัฐธรรมนูญ มิใช่กรณีที่ร่างมาตรา ๕๖ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด ดังนั้น ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องต่อไป เพื่อความมีประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๘๖ ให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้จ่าย มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนมาตามร่างมาตรา ๑๘๓ จะนำมาใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้หรือไม่ หากไม่ได้สำนักงาน ป.ป.ช. จะไม่มีเงินคงเหลือสะสมสำหรับนำมาใช้จ่ายในการบริหารงานหลังจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับ (เฉพาะปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑) สำหรับปีต่อไป จะไม่มีปัญหา เนื่องจากสามารถนำเงินอุดหนุนตามร่างมาตรา ๑๔๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปีมาใช้ได้

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

เพิ่มเติมความ “บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้” ในร่างมาตรานี้ (เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นแล้ว)

มาตรา ๑๘๘ ในการดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรอยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาลสำหรับคดีที่ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

๑. ไม่ควรนำระยะเวลาตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ มาใช้บังคับกับมูลคดีที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ภายใต้อายุความ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ควรมีบทเฉพาะกาลที่ครอบคลุมถึงคดีที่ศาลได้มีคำพิพากษาไปแล้วด้วย เนื่องจากอาจมีปัญหาในการตีความว่าเป็นการบัญญัติความผิดตามกฎหมายใหม่เพื่อยกเลิกกฎหมายเก่าหรือไม่

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๘๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือผู้ช่วยพนักงานไต่สวน อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓๙ (๑) จะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเกี่ยวกับการไต่สวนและความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ในวาระเริ่มแรกภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะคัดเลือกและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสำเร็จปริญญาโททางกฎหมาย และรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมายและรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี บรรดาที่ผ่านหลักสูตรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไต่สวน ก็ได้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

ควรแต่งตั้งบุคคลตามร่างมาตรา ๑๘๖ วรรคสอง ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือตำแหน่งพนักงานไต่สวนได้ด้วย

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้
ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

มาตรา ๑๙๐ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการดังกล่าวมีผลต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็น ดังนี้

เห็นควรบัญญัติให้ครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสำนักงาน องค์การกลาง คณะอนุกรรมการต่างๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนแล้วด้วย เช่น ระเบียบว่าด้วยการพิกพาอาวุธปืน ฯลฯ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้

ความในร่างมาตรานี้เหมาะสมแล้ว

- คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ที่ได้รับมาสรุปและจัดทำเป็นประเด็นแล้วนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ

- เมื่อได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. แล้วเสร็จ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้นำออกเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญด้วยแล้ว

หมายเหตุ สำหรับความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ในรายละเอียดได้โปรดศึกษาเพิ่มจากตารางความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (เอกสารประกอบการพิจารณาฯ เล่มที่ ๔ ภาคผนวก หน้า (๑๖๑) - (๓๙๒))

๓.๓ สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการตรากฎหมายอย่างรอบด้าน

ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบการบังคับใช้กฎหมาย

หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ประชาชน

- ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศและประชาชน ที่กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจและสังคม

- เชียงบวก

เมื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ย่อมทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศมีประสิทธิภาพและลดการทุจริตลง ซึ่งจะส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนทางเศรษฐกิจและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก

หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน และประชาชนทุกภาคส่วน

- เชียงลบ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และประชาชนที่กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ซึ่งมีโทษทางวินัย ทางอาญา หรือทางปกครอง แล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และประชาชนที่กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๔. ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๔.๑ ข้อดี

๑. เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมเป็นการป้องกันมิให้เจ้าพนักงานของรัฐกระทำการทุจริต และปราบปรามผู้กระทำความผิดโดยมีมาตรการทางอาญาและการริบทรัพย์สินเมื่อการทุจริตลดน้อยลงจะส่งผลดีต่อประชาชนและประเทศชาติ

๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประชาชนร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยนำ “หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” หรือ “หลักธรรมาภิบาล” มาปรับใช้อันจะทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทำให้ประชาชนและสังคมตระหนักถึง

^๔ อ้างถึงแล้ว, โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศ โดยเมื่อการทุจริตลดลงย่อมจะส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ

๓. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมทำให้รัฐป้องกันการสูญเสียงบประมาณจากการทุจริตได้ และในกรณีที่มีการทุจริตแล้วก็สามารถติดตามทรัพย์สินที่บุคคลดังกล่าวได้รับจากการกระทำความผิดให้กลับคืนสู่รัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

๔. กำหนดให้มีการประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ เช่น กำหนดให้คณะกรรมการป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณี และข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต หรือตามคำร้องขอจากต่างประเทศในคดีทุจริต เป็นต้น อันเป็นการสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption หรือ UNCAC)

๔.๒ ข้อสังเกต

สำหรับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เสนอโดย คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ นี้ มีประเด็นข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ ๓ ประเด็น ได้แก่

๑) บทนิยาม

ร่างมาตรา ๔ คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง”

(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

เนื่องจากปัจจุบันมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ในการใช้ถ้อยคำจึงควรใช้ คำว่า

(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อพระราชบัญญัติที่บังคับใช้ในปัจจุบันดังกล่าว

๒) บทกำหนดโทษ

ร่างมาตรา ๑๖๓ และร่างมาตรา ๑๖๔ มีข้อสังเกตว่า กรณีมีอัตราโทษจำคุกเท่ากัน คือ ระวังโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี แต่กลับมีอัตราโทษปรับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ

ร่างมาตรา ๑๖๓ กำหนด โทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ร่างมาตรา ๑๖๔ กำหนด โทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

๓) บทเฉพาะกาล

ร่างมาตรา ๑๙๑ ควรใช้ถ้อยคำว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ” เพื่อให้ถูกต้อง ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

.....

“มาตรา ๑๙๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับและอ้างถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ถือว่าอ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เสนอโดย คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๔ เล่มประกอบด้วย

เล่มที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

เล่มที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (จัดทำโดย สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะองค์กระอี่สาระที่เกี่ยวข้อง) และ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

เล่มที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. และ

เล่มที่ ๔ ภาคผนวก

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิท ผาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ชวรงค์กร	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลญัตต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

- เล่มที่ ๑ - บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาและสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. -๑-

เล่มที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
(คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เสนอโดย คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๗ (๘) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ ได้กำหนดให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ดังนี้

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบกับรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงเป็นการสมควรบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

๕. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙

(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๗) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๘) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๗ เรื่อง
การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

๗. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็น
อย่างอื่น

“เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมี
ตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น
รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงาน
ของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจ
ทางปกครองด้วย แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ
บริหารปกครอง หรือตุลาการของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐต่างประเทศ
รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะโดยการแต่งตั้งหรือ
เลือกตั้งมีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราวและได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม

“เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ใน
องค์การระหว่างประเทศหรือผู้ได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติหน้าที่ในนาม
ขององค์การระหว่างประเทศนั้น

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการการเมือง

(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา^๑

^๑ มีข้อสังเกตว่า สมควรแก้ไข เป็น ...ระเบียบข้าราชการรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อกฎหมายปัจจุบัน

“ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ยกเว้นคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารท้องถิ่นตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับ กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สำหรับข้าราชการพลเรือน และปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพ สำหรับข้าราชการทหาร และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอันอยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ ให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“พนักงานไต่สวน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งขึ้นเพื่อ ช่วยเหลือหัวหน้าพนักงานไต่สวนในการปฏิบัติหน้าที่

“หัวหน้าพนักงานไต่สวน” หมายความว่า ผู้ไต่สวนเบื้องต้นที่คณะกรรมการแต่งตั้ง จากพนักงานไต่สวน

“ไต่สวน” หมายความว่า การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย

๘. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๙. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๙.๑ กำหนดให้ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว

ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย

๙.๒ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า และในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปริกษาหรือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปริกษาหรือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญประธานองค์กรอิสระอื่นมาร่วมประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้องค์กรอิสระทุกองค์กรปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว

๙.๓ กำหนดให้ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำ ระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษา ถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ มาใช้บังคับ

๘.๔ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (หมวด ๑)

(๑) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดองค์ประกอบและคุณสมบัติของผู้ซึ่งได้รับการสรรหาเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วย กรรมการจำนวนเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ซึ่งได้รับการ สรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา

ผู้ซึ่งได้รับการสรรหา ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ด้านกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษา อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้า ส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพ โดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบปีนับถึงวันที่ได้รับ การเสนอชื่อและได้รับการรับรองการประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น

(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัท มหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี การนับระยะเวลาตามวรรคสอง ให้นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับ การสรรหา แล้วแต่กรณี

- กำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (กรรมการ) นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
- (๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- กำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ กรรมการ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด
- (๒) ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ
- (๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่
- (๗) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๘) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

(๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๑๐) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริต

ต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

- (๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง
- (๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๑๕) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย
- (๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย
- (๑๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๘) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา
- (๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา
- (๒๐) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๒๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๒๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
- (๒๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ
- (๒๔) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๙ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ
- (๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๔) บุคคลซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีไข้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเสนอชื่อบุคคลซึ่งองค์กรนั้นแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาภายใน
ยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการวุฒิสภา โดยให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเป็นกลาง
ซื่อสัตย์สุจริต และมีความเข้าใจในภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้จะได้รับการคัดเลือก
เป็นกรรมการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียง
เกินกึ่งหนึ่ง ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการลงคะแนนครั้งนี้ ถ้ามีผู้เข้ารับการคัดเลือกเกินสองคน
ให้นำเฉพาะคนที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกมาลงคะแนนใหม่ ในกรณีที่มิได้คะแนนสูงสุดเท่ากัน
จนเป็นเหตุให้มีผู้ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเกินสองคน ให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งได้คะแนน
เท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้เหลือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเพียงสองคน ในการลงคะแนน
ครั้งหลังนี้ ถ้ายังไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระ แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการเพื่อคัดเลือกใหม่ โดยจะ
คัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีชื่ออยู่ในการคัดเลือกครั้งแรกมิได้

ให้เลขาธิการวุฒิสภาประกาศรายชื่อกรรมการสรรหาตาม (๔) ให้ประชาชนทราบ
เป็นการทั่วไป

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔)
มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือพ้นกำหนดเวลาการคัดเลือกตามวรรคสามแล้วมิได้มีการเสนอชื่อ
ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้น
ให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

ให้กรรมการสรรหาตาม (๔) อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่มีกรณี
ที่ต้องสรรหากรรมการใหม่ แต่ไม่รวมถึงการสรรหาใหม่หรือสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๓ วรรคสี่
มาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๕ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตาม (๔) แล้ว จะเป็นกรรมการสรรหา
ในคณะกรรมการสรรหาสำหรับศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระอื่นในขณะเดียวกันมิได้

ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ในการสรรหากรรมการ ให้คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม รวมตลอดทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จ โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคลซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านประกอบด้วย และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในการสรรหา ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย และให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคสาม หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวน ให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

ภายในสามวันนับแต่วันปิดรับสมัครให้เลขาธิการวุฒิสภาประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการสรรหาให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ประกาศดังกล่าวให้ระบรูายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติและประวัติการทำงานตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดด้วย

- กำหนดให้ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา(ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหารายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้

เมื่อมีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว หากเป็นกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบประชุมร่วมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี

เพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ ในกรณีที่ผู้ซึ่งวุฒิสภาให้ความเห็นชอบยังได้ไม่ครบจำนวนที่ต้องสรรหา แต่เมื่อรวมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี มีจำนวนถึงเจ็ดคน ก็ให้ดำเนินการประชุมเพื่อเลือกประธานกรรมการได้ และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาต่อไปโดยเร็ว

ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

- กำหนดให้ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๒๐) (๒๑) (๒๒) หรือ (๒๓) แล้วต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการ โดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) หรือยังประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๒๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว ต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งกรรมการ ในกรณีที่มิได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิและให้ดำเนินการสรรหาใหม่

- กำหนดให้กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

การวินิจฉัย ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูกกล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะพิจารณาและวินิจฉัยมิได้

- กำหนดให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ได้รับเป็นรายครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของประธานกรรมการหรือกรรมการใน ก.ร. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือน แล้วแต่กรณี

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ กรรมการ มีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการใหม่แทน

- กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

(๔) พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามรัฐธรรมนูญ

เมื่อประธานกรรมการ พ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ ด้วย

ในกรณีที่มีปัญหาว่ากรรมการ ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) หรือไม่ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ

ในระหว่างที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่จะมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

ในกรณีที่กรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสนอเรื่องและกระบวนการวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาเมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ เมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) ให้เลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหาภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ และให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในการวินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการสรรหาออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งบุคคลทำหน้าที่เป็นกรรมการเป็นการชั่วคราวเมื่อมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ในกรณีที่กรรมการต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับรับฟ้อง (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการ ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับรับฟ้อง และมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการทำหน้าที่เป็นกรรมการ เป็นการชั่วคราวให้ครบเก้าคน โดยให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะกรรมการจนกว่ากรรมการที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน

- กำหนดองค์ประชุม การประชุม และการได้รับเบี่ยงประชุมของคณะกรรมการป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคน จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่กรรมการคนใดไม่อาจมาประชุมได้ ให้จัดแจ้งเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุม

การลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ใช้คะแนนเสียงข้างมาก เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยประธานในที่ประชุมและกรรมการที่มาประชุมต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ และให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ออกเสียงลงมติโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะลาออกจากตำแหน่งก่อนมีการลงมติ

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ

- กำหนดให้การลงมติ เพื่อมีความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และการลงมติเพื่อมีความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินต้องมีการลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ การลงมติ เพื่อมีความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการลงมติเพื่อมีความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดให้การลงมติของกรรมการตามมาตรา ๒๓ หรือในเรื่องอื่นใดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ในการลงมติของกรรมการตามมาตรา ๒๓ หรือในเรื่องอื่นใดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีชื่อเรื่อง และประเด็นที่ลงมติ มติที่ลง และลายมือชื่อของกรรมการที่ลงมติ และให้เลขาธิการเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐาน

มติที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องรอรับรอง รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในกรณีที่ต้องทำคำวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเห็นชอบร่างคำวินิจฉัยนั้นและประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่แทนประธาน กรรมการได้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้ กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบแทนคณะกรรมการก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ทั้งคณะก่อนลงนามในคำวินิจฉัย ให้เลขาธิการบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยและให้เลขาธิการ เป็นผู้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแทน เมื่อเลขาธิการลงนามในคำวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้น เป็นอันใช้บังคับได้

- กำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจ ตลอดจนการใช้ดุลพินิจ และการปฏิบัติตนของกรรมการ ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และ การใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางจริยธรรม ในระหว่าง การดำรงตำแหน่ง กรรมการจะเข้ารับการศึกษาหรืออบรมในหลักสูตรหรือโครงการใด ๆ มิได้ เว้นแต่เป็นหลักสูตรหรือโครงการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับกรรมการ

- กำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน กรรมการ และกรรมการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน กรรมการ และกรรมการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตาม อัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการหรือ กรรมการ

- กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ครบวาระ
- (๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) มีอายุครบเจ็ดสิบปี

ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้นให้นำอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๒๖ คูณด้วยจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่ง เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้ เว้นแต่กรณีตาย ให้ตกให้แก่คู่สมรสและทายาทที่ได้แจ้งไว้ และถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเป็นสองเท่าของบำเหน็จตอบแทนที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง

(๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ไต่สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบ และเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว

(๔) ไต่สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น

ในการดำเนินการตาม (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

- กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) เพื่อจงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย และให้ใช้บังคับกับการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการ

ตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย

- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) และ (๓) มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริตและเที่ยงธรรม (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) และ (๓) ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการในเรื่องตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๒) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด

(๓) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

เมื่อองค์การตามวรรคหนึ่งได้รับแจ้งมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว หากเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกินหกเดือนนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการและกลไกที่จำเป็นต่อการดำเนินการ ในเรื่องตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วม และให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการและกลไกที่จำเป็น ต่อการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครอง รวมทั้งจัดให้มีช่องทางการแจ้งข้อมูล เบาะแส หรือ พยานหลักฐาน สำหรับการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยช่องทางดังกล่าวต้องมีวิธีการที่ง่าย สะดวก ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก และไม่ก่อผลร้ายกับผู้แจ้งดังกล่าว

(๒) ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการจัดให้มีกลไก การแจ้งเตือนกรณีพบว่ามีพฤติการณ์ที่สื่อว่าอาจมีการทุจริตในหน่วยงานของตน

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอันตราย ของการทุจริต เพื่อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง

(๔) รับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปปรับปรุง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- กำหนดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน

(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อ ประโยชน์ในการไต่สวน

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนชี้แจงข้อเท็จจริง อำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดแนวทางดำเนินการในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่ากรณีมีเหตุอันควรระมัดระวัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ มีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวและคณะรัฐมนตรีทราบ พร้อมด้วยข้อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไข

หน่วยงานของรัฐและคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามควรแก่กรณี เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตหรือเกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของรัฐหรือประชาชนโดยเร็ว และถ้าไม่เกี่ยวกับความลับของทางราชการให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

- กำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน และห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้

การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่ป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใด อันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชน ได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนแล้วมีพยานหลักฐานพอสมควร ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามวิธีการและเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมการกระทำความผิด ให้เปิดเผยเรื่องทั้งหมดได้เว้นแต่จะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแสและผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้

ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบสอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

- กำหนดให้ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาตัวผู้เปิดเผยข้อมูลโดยเร็ว หากตรวจสอบพบให้ลงโทษไล่ผู้ที่เปิดเผยข้อมูลนั้นออกจากราชการโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาตัวผู้เปิดเผยข้อมูลโดยเร็ว หากตรวจสอบพบให้ลงโทษไล่ผู้ที่เปิดเผยข้อมูลนั้นออกจากราชการโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ แต่หากตรวจสอบไม่พบให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการไต่สวนนั้น และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลใดจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ตามที่จำเป็น (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลดังกล่าวจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ตามที่จำเป็น และให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้ถือว่าการส่งมอบดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดและความผิดนั้นมีโทษทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดและความผิดนั้นมีโทษทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการแทนก็ได้ และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในการจับ คุมขังและการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เกิดขึ้นในลักษณะความผิดซึ่งหน้า ให้กรรมการ พนักงานไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายของศาล และเมื่อจับได้แล้ว ให้ส่งมอบให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

- กำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช.และกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา และให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑) ให้ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) ให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการดำเนินการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย

- กำหนดให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ซึ่งถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีชีพพนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีชีพพนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และขอให้พนักงานอัยการเข้าแก้ต่าง

ให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่แตกต่างกันก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอาจมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการเป็นการเบื้องต้น ก่อนเสนอคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาก็ได้

ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดกรณีให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในกรณีที่ปรากฏว่า มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน(ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่ากรรมการผู้ไต่สวนรวยผิดปกติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประธานรัฐสภาเพื่อแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่ากรรมการผู้ไต่สวนรวยผิดปกติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประธานรัฐสภาเพื่อแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

- กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ผู้ไต่สวนรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร หากประธานรัฐสภาเห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ผู้ไต่สวนรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร หากประธานรัฐสภาเห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และให้นำความในมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการเข้าชื่อกล่าวหากรรมการ และบุคคลอื่นเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญา รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย

๙.๕ การไต่สวน (หมวด ๒)

- กำหนดให้ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา

พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหา นำส่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน จะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลแล้ว หรือเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลาหรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ เรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะควบคุมและกวดขันพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวน ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะควบคุมและกวดขัน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวน ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการ หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

- กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่มีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จำเป็นต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่มีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จำเป็นต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการ

ในการกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความรวดเร็ว ความยากง่ายของการไต่สวน และอายุความของการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยจะระบุนระยะเวลาของการไต่สวนข้อกล่าวหาแต่ละประเภทที่แตกต่างกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้ว ต้องไม่เกินสองปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่ต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงาน ของต่างประเทศดำเนินการไต่สวนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายระยะเวลา ออกเท่าที่จำเป็นก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่ามีหลักฐาน อันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือ ใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่มีอำนาจจะดำเนินการใดได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน โดยให้ถือว่า เอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวน การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ภายใต้กำหนดอายุความและระยะเวลาตามมาตรา ๕๕ (๑) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวนและ ดำเนินการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

- กำหนดให้ในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเป็นกรณีที่มีการกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาดังกล่าว หากตรวจสอบแล้วพบว่า คำกล่าวหาอันมีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาอันนั้น ไม่ได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ (๑) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อ พิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำกล่าวหาอันนั้น (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเป็นกรณีที่มีการกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาดังกล่าว หากตรวจสอบแล้วพบว่า คำกล่าวหาอันมีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาอันนั้น ไม่ได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ (๑) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อ พิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำกล่าวหาอันนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการ อย่างน้อยสามคนเป็นผู้พิจารณาแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

คำกล่าวหาใดที่ไม่มีเหตุที่ไม่รับไว้พิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการไต่สวนต่อไป

- กำหนดให้ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้ โดยการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายนั้น ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนดำเนินการเป็นคณะกรรมการไต่สวนเบื้องต้นและต้องดำเนินการให้เสร็จรวมถึงจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนดำเนินการเป็นคณะ ประกอบด้วย เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นหัวหน้า พนักงานไต่สวนอย่างน้อยหนึ่งคน และมีผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นอีกอย่างน้อยหนึ่งคนร่วมเป็นคณะ และในการไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานต้องกระทำโดยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนหนึ่งคน และผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อีกหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

การไต่สวนเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย

ภายใต้ระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสามให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนแจ้งอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินการ พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาละยะเวลาดำเนินการ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสั่งขยายระยะเวลา โดยให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้มีอำนาจขยายระยะเวลาแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องใดไว้พิจารณาแล้ว หากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้เพราะเหตุขาดอายุความ อันเนื่องมาแต่การมิได้ปฏิบัติตามระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งยุติการดำเนินคดีอาญา และหากการขาดอายุความดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือ จงใจ ปลอมปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อของผู้ใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้นั้นโดยเร็ว

ในการไต่สวนเบื้องต้นให้เลขาธิการและหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีอำนาจตามมาตรา ๓๓ ด้วย

เพื่อประโยชน์ในการกำกับการไต่สวนเบื้องต้นให้เกิดความรอบคอบและเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการแต่ละคนกำกับดูแลการไต่สวนเบื้องต้นในแต่ละด้านตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้

- กำหนดให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยมิได้มีคำกล่าวหาด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยมิได้มีคำกล่าวหาด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดให้ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือเป็นกรณีที่มีการไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการไต่สวนก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือเป็นกรณีที่มีการไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการไต่สวนก็ได้

คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือคณะกรรมการไต่สวนในการดำเนินการตามหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีมีความจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรไต่สวน ให้คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นที่ปรึกษาได้

ให้ที่ปรึกษาตามวรรคสามมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับกรรมการ

คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย และให้นำมาตรา ๔๙ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเองให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- กำหนดให้ในการพิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ในการพิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นชอบด้วยกับรายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือ
สำนวนการไต่สวนรวมทั้งที่ไต่สวนเพิ่มเติมแล้ว ให้ถือว่ารายงานหรือสำนวนดังกล่าว เป็นสำนวน
การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเพื่อมีมติว่ากรณีมีมูล
ตามที่กล่าวหาหรือไม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมตามมาตรา ๗๔ วรรคสองการไต่สวน

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติม
เกี่ยวกับการไต่สวนและการไต่สวนเบื้องต้นได้และมีระบบการติดตามตรวจสอบเพื่อให้การปฏิบัติ
หน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ นอกจากหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการไต่สวนและ
การไต่สวนเบื้องต้นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไต่สวนและการไต่สวนเบื้องต้น
ได้ แต่ต้องไม่เป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนที่ไม่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคต่อการได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตาม
ความจริงที่เกิดขึ้น โดยอย่างน้อยต้องกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ และขอบเขตหน้าที่และ
ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติหน้าที่แต่ละระดับให้ชัดเจน และมีระบบการติดตามตรวจสอบเพื่อให้
การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม

- กำหนดลักษณะเรื่องที่ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกขึ้นพิจารณา
(ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
ขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่เป็นกรณี
การดำเนินการตามมาตรา ๖

(๒) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัย
เสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำ
วินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือ
มีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้วินิจฉัย
ในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาก็ได้

(๔) ผู้ถูกกล่าวหาตาย เว้นแต่เป็นกรณีร้ายแรงผิดปกติ

- กำหนดลักษณะเรื่องที่จะห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหา ตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้น ไม่เที่ยงธรรม

(๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้

- กำหนดห้ามมิให้กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด เข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดี (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดี

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

ในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะกรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มาก่อน

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) มีสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการในเรื่องใด กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งในเรื่องนั้น ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ

ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านกรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ปรากฏเหตุดังกล่าว เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้กรรมการ พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคล ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลาดำเนินการ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดอำนาจดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากในระหว่างการไตสวน ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความ ตายและในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ในระหว่างการไตสวน หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือ พ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการ ไตสวนเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไตสวนในข้อกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติต่อไปได้

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วและให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ และให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๘๗

- กำหนดให้ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี

- กำหนดให้คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐาน

หรืออ้างพยานหลักฐาน

ผู้กล่าวหาจะเป็นผู้เสียหายหรือมิใช่ผู้เสียหายก็ได้

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ และจะส่งด้วยวิธีใด ๆ ที่จะให้คำกล่าวหานั้นถึงสำนักงานก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจา ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนที่จะบันทึกรายละเอียดไว้ให้ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง

ให้สำนักงานจัดให้มีระบบในการจดแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาไว้ในทะเบียนที่รักษาไว้เป็นความลับ และไม่ว่ากรณีใดจะเปิดเผยทะเบียนดังกล่าวมิได้ และให้ลบชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาออกจากหนังสือกล่าวหานั้น

หนังสือกล่าวหาที่ไม่ปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ถ้ามีรายละเอียดตาม (๓) แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะปฏิเสธไม่รับไว้พิจารณาไม่ได้

การกล่าวหาบุคคลตามมาตรา นี้ ให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องไม่ร้ายแรงที่เป็นการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน โดยจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการให้พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำคู่มือแจกจ่ายให้พนักงานสอบสวนอย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบว่าเป็นเรื่องใดบ้างที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่จะจับโดยไม่มีหมายจับได้ ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกัน หรือไม่มีประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น

- กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือเจ้าพนักงานของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีไขเป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือเจ้าพนักงานของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีไขเป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานดำเนินการส่งเรื่องที่ได้รับไว้ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการต่อไปภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับเรื่อง

การเทียบตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะวางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ก็ได้

ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องใดมีไขเป็นความผิดร้ายแรง หรือกล่าวหาในเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยไปตามหน้าที่และอำนาจก็ได้กำหนด (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องใดมีไขเป็นความผิดร้ายแรง หรือกล่าวหาในเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยไปตามหน้าที่และอำนาจก็ได้

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของตน ตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แล้ว ให้รายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐตาม มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของตนและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและภายใน กำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดแนวทางการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการไต่สวน หรือสอบสวน มาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมด หรือนำผลการไต่สวนหรือสอบสวนของหน่วยงานของรัฐนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น และการสอบปากคำพยาน หรือผู้ให้ถ้อยคำ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นจะต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ ในเรื่องที่ไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

ในการสอบปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำ จะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกเสียงในวัสดุ ซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว กรรมการหรือพนักงานไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นเด็กอายุไม่เกิน สิบแปดปีต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

- กำหนดกรณีให้คณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนเบื้องต้นมีหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการไต่สวนเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการไต่สวน ดำเนินการไต่สวนตามมาตรา ๕๑ หรือมอบหมายให้ผู้ไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น เรื่องใดแล้ว ให้คณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนเบื้องต้นมีหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับ

การไต่สวนเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดกรณีให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏจากการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สิน ที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวย ผิดปกติ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ปรากฏจากการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นว่ามีพฤติการณ์ น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ความผิดนั้นมีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้

(๒) ในกรณีที่ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด แต่ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับ การร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งถอนการยึดหรืออายัดโดยพลัน รวมทั้งไม่ตัดสิทธิ ผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือ หลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลอื่นมีชื่อเป็น เจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทนด้วย ในกรณี เช่นนั้นผู้มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์มีสิทธิพิสูจน์ว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับการร่ำรวย ผิดปกติ

- กำหนดให้ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ กรรมการที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุน ข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนด ระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยาน บุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะ สนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง

การแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี และในกรณีที่เป็นกรกล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติให้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ร้ายรอยผิดปกติ สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ในขณะที่แจ้งข้อกล่าวหาทั้งนี้เท่าที่ทำได้ด้วย

ในการแจ้งข้อกล่าวหาให้จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องขอก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องขอก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล

การเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงตามวรรคหนึ่ง ไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้กระทำไปก่อนแล้ว

- กำหนดให้ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งพร้อมทั้งมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหา สรุปสาระสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งพร้อมทั้งมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหา สรุปสาระสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ด้วย

สรุปสาระสำคัญตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยาน หรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน

- ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสามคนเข้าฟังในการชี้แจง หรือให้ปากคำของตนได้ (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสามคนเข้าฟัง ในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวน การไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวน การไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤตินิชอบ หรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- กำหนดให้เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีสาระสำคัญตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ที่ได้จากการไต่สวน

- (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

ให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาสำนวนการไต่สวนเพื่อมีมติ โดยเร็ว ซึ่งต้องนำเสนอต่อที่ประชุมไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการไต่สวน เว้นแต่จะได้มีการนัดหมายให้มีการประชุมทุกวันอยู่แล้วและมีเรื่องอื่นค้างพิจารณาอยู่

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้ในการจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย

โดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการไต่สวนตามลำดับที่ได้รับสำนวนนั้น แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเรื่องใดกระทบถึงประโยชน์ของรัฐหรือประชาชน อย่างร้ายแรง จะหยิบยกขึ้นพิจารณาก่อนก็ได้

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นตามมาตรา ๗๔ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่ง พิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นว่าเป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นตามมาตรา ๗๔ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่ง พิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นว่าเป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ โดยให้กรรมการผู้นั้นเสนอความเห็นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบหมาย

๙.๖ การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งเฉพาะ (หมวด ๓)

(๑) การดำเนินคดีทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลงความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมืองตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มามีมติ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลงความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มามีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ โดยไม่ต้องส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการสูงสุดแต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

- กำหนดให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๗๖ ไว้แล้วให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนมีข้อไม่สมบูรณ์ที่จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มเติมหรือหารื้อกัน ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์ตามวรรคสองเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการไต่สวนเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของอัยการสูงสุดให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์เป็นปัญหาเกี่ยวกับฐานความผิด หรือเป็นปัญหาว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดหรือไม่ หรือควรฟ้องบุคคลใดบ้างให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันฝ่ายละห้าคนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เมื่อคณะกรรมการร่วมกันดังกล่าววินิจฉัยด้วยเสียงข้างมากเป็นประการใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการร่วมกันไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะยื่นฟ้องคดีเองก็ได้ แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรฟ้องคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความแต่ต้องไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่หาข้อยุติไม่ได้

ให้สำนักงานอำนวยการความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมกันตามวรรคสี่ และให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทำหน้าที่เลขานุการด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีเอง ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก่จำเลย

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง มิให้นำรวมระยะเวลาที่ต้องดำเนินการตามวรรคสาม และวรรคสี่ด้วย

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา นี้ ในกรณีมีเหตุอันจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายออกไปก็ได้แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่กำหนดไว้ และเมื่ออัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขยายเวลาแล้วให้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบในการปฏิบัติหน้าที่และการขยายระยะเวลาต้องคำนึงถึงอายุความในการดำเนินคดีประกอบด้วย

การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำไม่ได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ แต่ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการอัยการ อัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีต้องดำเนินการสอบสวน หากปรากฏว่าการไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาดังกล่าวเกิดจากการจงใจ ปล่อยปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใด ให้ดำเนินการเพื่อ

ลงโทษผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรดำเนินการฟ้องคดีตามวรรคสี่ แต่ไม่ได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดอายุความหรือกำหนดเวลาตามวรรคสี่หรือตามที่ขยายตามวรรคแปด ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

- กำหนดให้ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันฟ้องคดี (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันฟ้องคดี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกควบคุมตัวอยู่ก่อนแล้วตามมาตรา ๓๘ ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้พนักงานสอบสวนนำตัวบุคคลดังกล่าวมาศาลในวันฟ้องคดี

ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุต่อศาล อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้ศาลออกหมายจับได้

- กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้ว ในกรณีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้ว ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาต่อไป ให้ดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบและรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือไม่ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณามอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณามอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา และในกรณีที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา หากผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิ สัมครรับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไปและไม่มี สิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี ด้วยหรือไม่ก็ได้

ผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ

- กำหนดให้ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สิน หรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีอาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการ ละเมิดนั้นก็ได้ (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สิน หรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการ ละเมิดนั้นก็ได้

สำหรับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไป

- กำหนดให้ในการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้วแต่กรณี อาจร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ในการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้วแต่กรณี อาจร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยมิชอบ

(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด

(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใดๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๓)

(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๓) หรือ (๔)

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินตามมาตรา ๘๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ชำระเงินหรือสั่งให้ริบทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินตามมาตรา ๘๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ชำระเงินหรือสั่งให้ริบทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวได้

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งริบ
ทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิด แม้คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ให้เลขาธิการมีอำนาจเก็บรักษา
และจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สิน
ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการคืนสิทธิให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ในกรณีที่หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้
พ้นจากตำแหน่งไปก่อน และในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา
(ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรง
ตำแหน่งในองค์กรอิสระ หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ก็ให้กลับไปปฏิบัติ
หน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และถ้าในระหว่างหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับเงินเดือน เงินประจำ
ตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอด
ระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา
การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่
พ้นจากตำแหน่ง

(๒) การดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง
(ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อ
วินิจฉัย (ร่างมาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย

การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาให้
เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาซึ่งต้องกำหนดให้ใช้ระบบใต้สวนและให้ดำเนินการ
โดยรวดเร็ว

ให้นำความในมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมาย
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการในศาลแทนได้

(๓) การดำเนินการกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใด ผู้ใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้ (ร่างมาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใด ผู้ใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะพ้นจากความรับผิดชอบตามรัฐธรรมนูญเฉพาะเมื่อได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้ดำเนินการสอบสวน

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยเร็ว และให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคสาม

ในกรณีจำเป็นและได้รับคำร้องขอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเช่นเดียวกับการคุ้มครองพยานตามมาตรา ๑๒๘

- กำหนดให้การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๕๕ (๑) มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๘ (ร่างมาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๕๕ (๑) มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามมาตรา ๘๘

๙.๗ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (หมวด ๕)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตาม มาตรา ๖๙ และเห็นว่าทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะเกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตามมาตรา ๖๙ และเห็นว่าทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะเกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ถ้าต่อมาผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นเวลาหกเดือนหรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมิได้มีคำวินิจฉัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา และ มีอำนาจสั่งการตามวรรคสองได้

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

- กำหนดแนวทางดำเนินการกรณีถ้ามีมูลความผิดทางอาญา และกรณีถ้ามีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งส่วนงานการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดตามวันเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งส่วนงานการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดตามวันเวลาที่กำหนด

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ ต่อไป

(๑) การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดให้เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตามมาตรา ๙๐ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน(ร่างมาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตามมาตรา ๙๐ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดให้เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกา ให้อัยการสูงสุดหารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน (ร่างมาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๓ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกา ให้อัยการสูงสุดหารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีที่มีความเห็นต่างกันและไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

เมื่ออัยการสูงสุดฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว จะถอนฟ้องมิได้ เว้นแต่จะได้รับ การร้องขอจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม สมควรถอนฟ้องตามที่ขอ

- กำหนดให้ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเอง (ร่างมาตรา ๙๔)

มาตรา ๙๔ ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเอง

- กำหนดให้ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารและเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารหรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้ (ร่างมาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๕ ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารและเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้

(๒) การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๐ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙๖)

มาตรา ๙๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๐ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมิมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๗ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ อาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

- กำหนดให้ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานอันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานอันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐาน

ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง จากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติ เป็นประการใดให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนทราบเพื่อดำเนินการต่อไป ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ใดไม่ดำเนินการ ตามมาตรา ๙๖ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจ ปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น (ร่างมาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ใดไม่ดำเนินการ ตามมาตรา ๙๖ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจ ปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการ ทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรี มีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะขอให้คณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเป็น ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการ ศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการ อัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งความเห็น ไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธาน คณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้ (ร่างมาตรา ๙๙)

มาตรา ๙๙ ผู้ซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๙๖ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมาย หรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์

ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้
ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครอง
แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้

๙.๘ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน (หมวด ๕)

(๑) การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดผู้ดำรงตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส ซึ่งให้
หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๓) อย่างน้อยคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ต้องกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และ
บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - (๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 - (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
 - (๔) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป
 - (๕) ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นขึ้นไป
 - (๖) ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีอัยการขึ้นไป
 - (๗) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
 - (๘) ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
 - (๙) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิก
สภาท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด
- คู่สมรสตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้
จดทะเบียนสมรสด้วย

- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสซึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ แล้ว ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๒)

มาตรา ๑๐๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ แล้ว ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบด้วย

- กำหนดให้การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยในกรณียื่นเป็นเอกสารผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๑๐๓ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยในกรณียื่นเป็นเอกสารผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย

หลักเกณฑ์ ระยะเวลา การขยายระยะเวลา วิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และหลักฐานประกอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยอาจ

กำหนดให้ยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของเทคโนโลยี และกำหนดให้สอดคล้องกับการใช้อิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารได้ด้วย ระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง

(๒) ตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด นอกจาก (๑) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ และทุกสามปีที่ตลอดเวลาที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในกรณีตาม (๑) (๒) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เปิดเผยข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับจำนวนทรัพย์สินและหนี้สินที่ตั้งของทรัพย์สิน ของผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และมาตรา ๑๐๐ (๒) และ (๓) รวมทั้งของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๐๔)

มาตรา ๑๐๔ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เปิดเผยข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับจำนวนทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ตั้งของทรัพย์สิน ของผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และมาตรา ๑๐๐ (๒) และ (๓) รวมทั้งของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว ข้อมูลโดยสรุปดังกล่าวต้องไม่ระบุถึงรายละเอียดทางทะเบียนของทรัพย์สินหรือข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำเป็นหรือที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเจ้าของข้อมูลได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด

- กำหนดให้เมื่อมีการแต่งตั้งหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในหน่วยงานใด ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๐๕)

มาตรา ๑๐๕ เมื่อมีการแต่งตั้งหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในหน่วยงานใด ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับเลือกตั้ง ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการเลือกตั้งที่จะเป็นผู้แจ้ง

- กำหนดให้บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีผู้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สำนักงานจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเอกสารได้ (ร่างมาตรา ๑๐๖)

มาตรา ๑๐๖ บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีผู้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สำนักงาน จัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเอกสารได้

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนดดังกล่าวแล้ว ถ้าผู้นั้นยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๑๐๗)

มาตรา ๑๐๗ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนดดังกล่าวแล้ว ถ้าผู้นั้นยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

เมื่อปรากฏว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้เลขาธิการแจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด

- กำหนดให้ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และเมื่อมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งต่อ ๆ ไป ให้ตรวจสอบถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย (ร่างมาตรา ๑๐๘)

มาตรา ๑๐๘ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และเมื่อมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งต่อ ๆ ไป ให้ตรวจสอบถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานใต้สวน ดำเนินการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งก่อนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาที่จะต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยแพร่ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป การเปิดเผยดังกล่าวให้เปิดเผยว่าผิดปกติหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๐๙)

มาตรา ๑๐๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยแพร่ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป การเปิดเผยดังกล่าวให้เปิดเผยว่าผิดปกติหรือไม่

ในกรณีที่มีการเปิดเผยผลการตรวจสอบว่าไม่พบเหตุผิดปกติ การเปิดเผยเช่นนั้นไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยของความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงขึ้นในภายหลัง

- กำหนดให้ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือหนี้สินอื่นใดที่มีได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน (ร่างมาตรา ๑๑๐)

มาตรา ๑๑๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือหนี้สินอื่นใดที่มีได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และแจ้งผลให้คณะกรรมการ

ป.ป.ช.ทราบภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด โดยมีให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้าม
หน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในความครอบครองมาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว

- กำหนดให้ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน
แล้วพบว่ามิพพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อร้องขอให้
ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (ร่างมาตรา ๑๑๑)

มาตรา ๑๑๑ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน
แล้วพบว่ามิพพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อร้องขอให้
ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

- กำหนดแนวทางการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาและเสนอ
เรื่องต่อศาลที่มีอำนาจเพื่อวินิจฉัย กรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ
หนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควร
เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น (ร่างมาตรา ๑๑๒)

มาตรา ๑๑๒ เมื่อปรากฏว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน
ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามี
เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหา
ให้ผู้นั้นทราบและดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) และ (๓) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย

(๒) กรณีเป็นเจ้าของพนักงานของรัฐให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ
มิชอบเพื่อเพื่อวินิจฉัย

ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ และ
มาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(๒) การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุมีการ
กล่าวหาหรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน (ร่างมาตรา ๑๑๓)

มาตรา ๑๑๓ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุ
มีการกล่าวหา หรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด
ร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน

การกล่าวหา และการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง
ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้
เป็นการเฉพาะในส่วนนี้

- กำหนดให้ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทาง
การเงินหรือการทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการ
วินิจฉัยและในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นต่อ
คณะกรรมการป.ป.ช. หรือเป็นการยื่นตามมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สิน
มาพิจารณาเพื่อเทียบเคียงกับทรัพย์สินที่มีอยู่ในขณะดำเนินการไต่สวน ประกอบกับรายได้และ
รายจ่ายและการเสียภาษีเงินได้ของผู้นั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ
สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. กำหนดไม่ว่าผู้นั้นจะได้เคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม
(ร่างมาตรา ๑๑๔)

มาตรา ๑๑๔ ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน
หรือการทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัย
และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นการยื่นตามมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สิน
มาพิจารณาเพื่อเทียบเคียงกับทรัพย์สินที่มีอยู่ในขณะดำเนินการไต่สวน ประกอบกับรายได้และ
รายจ่าย และการเสียภาษีเงินได้ของผู้นั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ
สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. กำหนด ไม่ว่าผู้นั้นจะได้เคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม

ระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน
เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหา
จะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้อง
ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สิน และการดำเนินคดีในการติดตามทรัพย์สิน
ในต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดให้เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติกแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินของตน (ร่างมาตรา ๑๑๕)

มาตรา ๑๑๕ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติกแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินของตน

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนแล้วและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร้ายผิดปกติก ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน จำนวนการใต้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และ ความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่น คำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้น รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร้ายผิดปกติก (ร่างมาตรา ๑๑๖)

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนแล้วและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร้ายผิดปกติก ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน จำนวนการใต้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และ ความเห็นไปยัง อัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นรวมทั้งบรรดา ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร้ายผิดปกติก โดยให้นำมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- กำหนดให้เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตามมาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑๗)

มาตรา ๑๑๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตามมาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีภาระการพิสูจน์ที่ต้อง แสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการร้ายผิดปกติก

การดำเนินคดีหรือการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ได้รับการยกเว้น ค่าธรรมเนียมศาล

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิดรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๑๑๘)

มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องคดีตามมาตรา ๑๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิดรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับกรณีร่ำรวยผิดปกติด้วย

ในกรณีที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๑๑๗ สำหรับบุคคลอื่นที่มีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ในฐานะเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีสำหรับบุคคลดังกล่าวได้ด้วย

- กำหนดให้ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องด้วยเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑๙)

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องด้วยเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนราชการไต่สวน เอกสารพยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (ร่างมาตรา ๑๒๐)

มาตรา ๑๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนราชการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริง โดยสรุปไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัย เพื่อส่งลงโทษไล่ออกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตในวงราชการ

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าข้าราชการดังกล่าวร้ายวณผิดปกติ ให้แจ้งให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณีต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้พ้นจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการให้พ้นจากราชการเพราะกระทำการทุจริตในวงราชการ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับท้องถิ่นอื่น และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีสั่งถอดถอนจากตำแหน่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตในวงราชการ

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามวรรคสอง หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคสี่มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือ ขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือขอความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล

- กำหนดให้ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลให้ยกคำร้องขอด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้ร้ายวณผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา และถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสี่ ให้ผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอนโดยเร็ว และผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้างค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ที่พึงได้รับถ้ามิได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอน ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๑)

มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลให้ยกคำร้องขอด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้ร้ายวณผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา และถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสี่ ให้ผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอนโดยเร็ว และผู้นั้นมีสิทธิ

ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ที่พึงได้รับถ้ามิได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอน
ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสาม
การจะดำเนินการอย่างไรให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตุลาการ คณะกรรมการตุลาการ
ศาลปกครอง หรือคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี กำหนด

- กำหนดให้ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งถูกกล่าวหาว่า
ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตั้งแต่วันที่ศาลมีคำ
พิพากษาหากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่
ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ต้อง
ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๑๒๒)

มาตรา ๑๒๒ ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งถูกกล่าวหาว่า
ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา
หากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่น
ของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่า
ของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏว่ามีการโอน
หรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถ
บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ
ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนนั้นได้ หากไม่สามารถเพิกถอนการโอนนั้นได้เพราะเหตุ
แห่งการแปลงสภาพหรือเหตุอื่น ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ โดยอนุโลม

๙.๙ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (หมวด ๖)

- กำหนดห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด
กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินกิจการตามที่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๓)

มาตรา ๑๒๓ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด
กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงาน
ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการ
กำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับ
หน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจ
ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้น

ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด ในการกำหนดดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช.ต้องกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ตามสมควร

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ ที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสเป็นการดำเนินกิจการของเจ้าพนักงานของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณีที่คู่สมรสนั้นดำเนินการอยู่ก่อนที่เจ้าพนักงานของรัฐจะเข้าดำรงตำแหน่ง

คู่สมรสตามวรรคสองให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

- กำหนดห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๓ (๔) ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๒๔)

มาตรา ๑๒๔ ห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๓ (๔) ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

- กำหนดห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๕)

มาตรา ๑๒๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติที่ให้อาหารประเพณี หรือศีลธรรมจรรยาตามฐานานุรูป

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งได้รับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐ ด้วยโดยอนุโลม

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่ง พ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดให้การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ถือว่าเป็นการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๑๒๖)

มาตรา ๑๒๖ การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ถือว่า เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๙.๑๐ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (หมวด ๗)

- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๑๐๑ และ มาตรา ๑๕๐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๑๒๗)

มาตรา ๑๒๗ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตาม มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๐๑ และ มาตรา ๑๕๐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราช กฤษฎีกา

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้มีเงินเดือนและตำแหน่ง ประจำ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้ยื่นบัญชี ทรัพย์สินสำหรับตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำเพียงตำแหน่งเดียว

บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาไว้ที่หน่วยงานของรัฐ ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ และให้ถือเป็นความลับในราชการที่จะเปิดเผยมิได้ เว้นแต่จะส่งมอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ร้องขอ หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๑ หรือเมื่อมีกรณีที่ จะต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐย้ายไปสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่ ให้หน่วยงานของรัฐ ที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เดิมส่งมอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ผู้นั้นไปสังกัดใหม่ ทั้งนี้ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นพ้นจากหน่วยงานของรัฐนั้น
ระยะเวลาการยื่น แบบรายการ หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นและการเก็บรักษาบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องคำนึงถึง
การตรวจสอบได้ ความสะดวก และไม่สร้างภาระจนเกินจำเป็น ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว
จะยกเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จ้างมาเป็นการชั่วคราว หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภท ให้ไม่ต้องยื่น
บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งก็ได้

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหก

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการ
คุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้ง
เบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยาน
ในคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๒๘)

มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการ
คุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้ง
เบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้อำนาจของรัฐมนตรีตามกฎหมายดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ในการดำเนินการดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดมาตรการอื่นใดที่สมควร
เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ที่จะต้องได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือ และมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยดำเนินการตามที่จำเป็นได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง
หรือช่วยเหลือก่อน

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิ
อย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มี
ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการ
ดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้น
หรือทายาท มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับค่าทดแทนเท่าที่จำเป็นและสมควร
ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งหรือค่าทดแทนตามวรรคสอง
ให้จ่ายจากเงินรายได้ของสำนักงาน

- กำหนดให้ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อ บุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่น แกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้ง เบาะแสหรือข้อมูลนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานเบื้องต้น อันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความ ค้ำครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป (ร่างมาตรา ๑๒๙)

มาตรา ๑๒๙ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูก กลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือ แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานเบื้องต้น อันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับ ความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป และอาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่ง และสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่ง ที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม

- กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือ ให้อภัยคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (ร่างมาตรา ๑๓๐)

มาตรา ๑๓๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวน คำสั่งหรือให้อภัยคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือ ข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

- กำหนดให้บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด กับเจ้าพนักงานของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหารายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของ เจ้าพนักงานของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหารายอื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกั้น ผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๑)

มาตรา ๑๓๑ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำ ความผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหารายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้ง เบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูล

การกระทำผิดของเจ้าพนักงานของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหารายอื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัย กับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน

- กำหนดให้เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าพนักงานของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง (ร่างมาตรา ๑๓๒)

มาตรา ๑๓๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าพนักงานของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง ในกรณีเช่นนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชารายงานความคืบหน้าและผลของการดำเนินการ หรือจะให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป ก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๙.๑๑ ความร่วมมือกับต่างประเทศ (หมวด ๘)

- กำหนดให้ในการดำเนินการกับต่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต หรือตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริต (ร่างมาตรา ๑๓๓)

มาตรา ๑๓๓ ในการดำเนินการกับต่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต หรือตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริต

- กำหนดให้เมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ หรือมาตรา ๑๖๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นตามที่ได้รับการร้องขอได้ (ร่างมาตรา ๑๓๔)

มาตรา ๑๓๔ เมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ หรือมาตรา ๑๖๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นตามที่ได้รับการร้องขอได้

ความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ และมาตรา ๑๖๙ ถ้าผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐ เป็นผู้กระทำ หรือกระทำต่อผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรไทย ก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำในราชอาณาจักร และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับกับทรัพย์สินที่ต้องริบด้วยโดยอนุโลม แต่มิให้นำบทบัญญัติที่บัญญัติให้ทรัพย์สินที่ริบตกเป็นของแผ่นดินมาใช้บังคับ ในกรณีเช่นนั้น การดำเนินการกับทรัพย์สินที่ริบให้เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศที่ร้องขอ

๙.๑๒ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (หมวด ๙)

- กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๓๕)

มาตรา ๑๓๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๖)

มาตรา ๑๓๖ สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น

(๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ ศึกษาวิจัย และเผยแพร่ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤตินิชอบและอันตรายของการทุจริตและประพฤตินิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส ตามกลไกที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๓๒

(๖) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐ หรือภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๗) จัดทำระบบสารสนเทศของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอย่างน้อยต้องระบุผู้รับผิดชอบและความคืบหน้าของการดำเนินการของแต่ละเรื่อง เพื่อกรรมการจะได้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในการดำเนินการตาม (๖) สำนักงานต้องตอบข้อหารือภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน

- กำหนดให้ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศในเรื่องตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๗)

มาตรา ๑๓๗ ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิและประโยชน์อื่นของเลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน

(๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การโอน การถอดถอน คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม สมรรถภาพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการสอบสวนทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ การกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก ไม่น้อยกว่าสามคน และการอื่นใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สำหรับเลขาธิการและข้าราชการของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน

(๔) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการ
ของสำนักงาน

(๕) วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี

(๖) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ เลขาธิการ
ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน

(๗) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็น
ผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน รวมตลอดทั้งค่าจ้าง
หรือค่าตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว

(๘) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของ
สำนักงาน

(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของ
สำนักงาน

(๑๐) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการ
สำนักงาน

(๑๑) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา
และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน
ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูล ให้จัดทำสำหรับคนพิการที่จะสามารถเข้าถึงได้ด้วย

(๑๒) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดีและ
ทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่าย
อื่นและค่าตอบแทนของพยานบุคคลหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามคำร้องขอของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ และอนุกรรมการ เพื่อช่วยเหลือ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือสำนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ ที่ไม่ใช่การไต่สวน

การดำเนินการตาม (๑) และ (๗) ต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า
และความคล่องตัว

การกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และความเพียงพอในการดำรงชีพ
และภาระความรับผิดชอบที่แตกต่างกันของข้าราชการและลูกจ้างแต่ละสายงานและระดับด้วย

ในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร และต้องกำหนด
ให้มีคณะบุคคลเพื่อกำกับ ดูแล หรือพิจารณาคำร้องทุกข์หรือคำอุทธรณ์ที่เป็นอิสระด้วย

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ เป็นผู้ลงนามและ
เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับวินัยและการลงโทษ
ทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๓๘)

มาตรา ๑๓๘ ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

- กำหนดให้ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๙)

มาตรา ๑๓๙ ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้จำแนกประเภทตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนการยุติธรรม ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๒) ข้าราชการสำนักงานประเภททั่วไป ให้จำแนกประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพและตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้

พนักงานไต่สวนต้องแต่งตั้งจากจากข้าราชการสำนักงานตาม (๑) ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไต่สวนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี โดยหัวหน้าพนักงานไต่สวนให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานไต่สวนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวน

- กำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ต้องระบุด้วยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร (ร่างมาตรา ๑๔๐)

มาตรา ๑๔๐ มาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ต้องระบุด้วยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ใดกระทำการใดโดยไม่สุจริตหรือเอื้อประโยชน์หรือกลั่นแกล้งผู้ใดในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว และในระหว่างนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย้ายผู้นั้นให้พ้นจาก

ตำแหน่งหน้าที่หรือจากท้องที่ที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ทันที

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่เลขาธิการด้วยโดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนได้

- กำหนดให้สำนักงาน มีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มีรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๔๑)

มาตรา ๑๔๑ ให้สำนักงาน มีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มีรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

วิธีการได้มาซึ่งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อมีกรณีที่จะแต่งตั้งเลขาธิการ หรือรองเลขาธิการ ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

- กำหนดคุณสมบัติและวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ (ร่างมาตรา ๑๔๒)

มาตรา ๑๔๒ เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ เป็นกลาง และปราศจากอคติทั้งปวง และมีคุณสมบัติ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของสำนักงานตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

- กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๔๓)

มาตรา ๑๔๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ (๓)

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ผ่านการประเมิน

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

- กำหนดหน้าที่และอำนาจของเลขาธิการ (ร่างมาตรา ๑๔๔)

มาตรา ๑๔๔ เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง โอน ถอดถอน เลื่อน เงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย ข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๓๗ (๓)

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศหรือมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) หน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น และตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๑๔๕)

มาตรา ๑๔๕ ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการ จะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกิจการสำคัญเกี่ยวกับการงบประมาณของสำนักงาน และกิจการอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้เลขาธิการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน

- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๑๔๖)

มาตรา ๑๔๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง

ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย

- กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดท่างบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (ร่างมาตรา ๑๔๗)

มาตรา ๑๔๗ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดท่างบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะกรณี

ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ให้สำนักงานส่งข้อมูลคำขอเบิกงบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสามเดือน และให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายในสามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงานมีความจำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในงวดใด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ

- กำหนดให้ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี และผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้ (ร่างมาตรา ๑๔๘)

มาตรา ๑๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี และผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้

- กำหนดให้สำนักงานจัดท่างบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๑๔๙)

มาตรา ๑๔๙ ให้สำนักงานจัดท่างบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน โดยให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงาน โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ได้ผลตามเป้าหมาย มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ และคุ้มค่าเพียงใดแล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะรวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน (ร่างมาตรา ๑๕๐)

มาตรา ๑๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ในการตรวจสอบดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแทนก็ได้ แต่เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์จะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวระหว่างกันเองมิได้ ในการตรวจสอบและการเปิดเผยผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดไว้สำหรับการตรวจสอบและการเปิดเผยผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น

ให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

- กำหนดให้เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้ายรอยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยเอง หรือจะส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการแทนก็ได้ ในการนี้ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ถือรายงานการไต่สวนเบื้องต้น เอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๕๑)

มาตรา ๑๕๑ เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้ายรอยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยเอง หรือจะส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการแทนก็ได้ ในการนี้ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายดำเนินการไต่สวน

เบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ถือรายงานการไต่สวนเบื้องต้น เอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ซึ่งผู้ว่าการ ตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการไต่สวนเบื้องต้น

- กำหนดกรณีให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินสามารถดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น เจ้าหน้าที่ของสำนักงานได้ เมื่อได้ดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงิน แผ่นดินแล้ว มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๕๒)

มาตรา ๑๕๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายแล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า การไต่สวนเบื้องต้นของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินยุติ การดำเนินการและส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนเองตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไปก็ได้ และเมื่อดำเนินการเป็นประการใดแล้วให้แจ้ง ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินทราบด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการ ไต่สวนเบื้องต้นต่อไป เมื่อผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้ส่งสำนวนการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยโดยให้ถือสำนวนการไต่สวนเบื้องต้น เอกสาร และหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

- กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัด สำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด แต่ไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้นโดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๕๓)

มาตรา ๑๕๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัด สำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด แต่ไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น โดย มีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด

เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคตามจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสิบสองภาค จังหวัดใดเป็นที่ตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคทำหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดด้วย โดยไม่ต้องตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดสำหรับจังหวัดนั้น และให้มีหัวหน้าสำนักงานภาคเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคมีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด และมีหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด

๙.๑๓ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (หมวด ๑๐)

- กำหนดให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นในสำนักงาน เรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” โดยมีวัตถุประสงค์ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๔)

มาตรา ๑๕๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นในสำนักงานเรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกันการทุจริต

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทนตาม
มาตรา ๑๒๘

(๓) ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๐

- กำหนดให้กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๕)

มาตรา ๑๕๕ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนมาตามมาตรา ๑๘๓
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อสมทบเข้ากองทุน ป.ป.ช.
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.
- (๔) เงินอุดหนุนตามมาตรา ๑๔๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปี
- (๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในการรับทรัพย์สินตาม (๓) ให้คำนึงถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการรับทรัพย์สินดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน จะสั่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้อุทิศให้ก็ได้

เงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ เว้นแต่ในส่วนที่ได้มาตาม (๔) ให้นำไปใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้ด้วย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.และการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๖)

มาตรา ๑๕๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. และการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๗)

มาตรา ๑๕๗ หน้าที่และอำนาจในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช. เพื่อดูแลรับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และคณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้สำนักงานหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหนึ่งคน

- กำหนดให้ภายในเก้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. ส่งรายงานการเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๕๘)

มาตรา ๑๕๘ ภายในเก้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. ส่งรายงานการเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ และแสดงความเห็นต่อรายงานการเงินนั้น แล้วเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

๙.๑๕ บทกำหนดโทษ (หมวด ๑๑)

- กรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๑ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕๙)

มาตรา ๑๕๙ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๑ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่คู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๐)

มาตรา ๑๖๐ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่คู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐ คู่สมรส หรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิด ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๑)

มาตรา ๑๖๑ เจ้าพนักงานของรัฐ คู่สมรส หรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๒)

มาตรา ๑๖๒ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๓)^๖

มาตรา ๑๖๓ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๔)

มาตรา ๑๖๔ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่

^๖ มีข้อสังเกตว่า ร่างมาตรา ๑๖๓ และร่างมาตรา ๑๖๔ มีอัตราโทษจำคุกเท่ากัน แต่โทษปรับกลับมีอัตราที่แตกต่างกัน

หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใด เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (ร่างมาตรา ๑๖๕)

มาตรา ๑๖๕ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใด เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

- กรณีผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (ร่างมาตรา ๑๖๖)

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

- กรณีผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตนให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๗)

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๘)

มาตรา ๑๖๘ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา นี้ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ

นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงผู้แทนของนิติบุคคล ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมีย่านาจอหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม

- กรณีผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวนฟ้องร้องหรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๖๙)

มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นเพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใดๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใดๆอันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ใช้กำลังบังคับ ขู่เข็ญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนเพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

ถ้าเจ้าพนักงาน เป็นผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้

- กรณีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๐)

มาตรา ๑๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๑๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๑๗๑)

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๑๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง

- กรณีผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๑๗๒)

มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๓๕

หากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งเป็นการเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา หรือชื่อ และที่อยู่ของผู้ชี้ข้อแฉ แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง หรือเปิดเผยทะเบียนที่จัดทำขึ้น ตามมาตรา ๖๐ วรรคสี่ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท

- กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๓)

มาตรา ๑๗๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสั่งให้ส่ง หรือที่ตนรู้หรือควรรู้อาจจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ(ร่างมาตรา ๑๗๔)

มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสั่งให้ส่ง หรือที่ตนรู้หรือควรรู้อาจจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๕)

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือ ชูเชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กรณีกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๗ หรือมาตรา ๑๖๙ หรือกระทำความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมาย กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (ร่างมาตรา ๑๗๖)

มาตรา ๑๗๖ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือ กระทำความผิดฐานตุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่า ของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

- กรณีผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะแก้ล้างบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น จะต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๗๗)

มาตรา ๑๗๗ ผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความ อันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะแก้ล้างบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๙.๑๕ บทเฉพาะกาล

- กำหนดให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๑๗๘)

มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙

- กำหนดให้ภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีไต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๒ และภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ และกำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สิ้นสุด (ร่างมาตรา ๑๗๙)

มาตรา ๑๗๙ ภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีไต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๒

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสาม เมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งยังอยู่ในตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๘ ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและแจ้งให้ประธานวุฒิสภารับเพื่อดำเนินการต่อไป

- กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗๙ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ตามจำนวนที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๙ วรรคสามและจำนวนที่ยังขาดอยู่ให้ครบจำนวนตามมาตรา ๙ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ มีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๗๙ (ร่างมาตรา ๑๘๐)

มาตรา ๑๘๐ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗๙ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ตามจำนวนที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๙ วรรคสาม และจำนวนที่ยังขาดอยู่ให้ครบจำนวนตามมาตรา ๙ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ มีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๗๙

- กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๘๑)

มาตรา ๑๘๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความผูกพันใด ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอยู่กับบุคคลใดในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- กำหนดให้โอนบรรดางบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับอยู่เดิม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๘๕)

มาตรา ๑๘๕ ให้โอนบรรดางบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

- กำหนดให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้จ่าย มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๘๖)

มาตรา ๑๘๖ ให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้จ่าย มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- กำหนดให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นำระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้นต่อเนื่องต่อไป (ร่างมาตรา ๑๘๗)

มาตรา ๑๘๗ ให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นำระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้นต่อเนื่องต่อไป

- กำหนดให้ในการดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๘๘)

มาตรา ๑๘๘ ในการดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ให้นำระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาลสำหรับคดีที่ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวนหรือผู้ช่วยพนักงานไตสวน อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓๙ (๑) จะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเกี่ยวกับการไตสวนและความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด(ร่างมาตรา ๑๘๙)

มาตรา ๑๘๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือผู้ช่วยพนักงานไตสวน อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓๙ (๑) จะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเกี่ยวกับการไตสวนและความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ในวาระเริ่มแรกภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะคัดเลือกและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสำเร็จปริญญาโททางกฎหมาย และรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมายและรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี บรรดาที่ผ่านหลักสูตรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไตสวน ก็ได้

- กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง (ร่างมาตรา ๑๙๐)

มาตรา ๑๙๐ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่

ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ
ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิก
หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการดังกล่าวมีผลต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอ้างถึงเจ้าหน้าที่
ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ให้ถือว่าอ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ร่างมาตรา ๑๙๑)

มาตรา ๑๙๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอ้างถึงเจ้าหน้าที่
ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ถือว่า
อ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- กำหนดให้การดำเนินคดีที่ดำเนินการกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น
และผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ดำเนินการอยู่ในศาลแล้ว
ให้ศาลที่รับไว้พิจารณามีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๙๒)

มาตรา ๑๙๒ การดำเนินคดีที่ดำเนินการกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น
และผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ดำเนินการอยู่ในศาลแล้ว
ให้ศาลที่รับไว้พิจารณามีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือเสมือนว่า
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก เพื่อมิให้เกิดภาระเกินสมควร ในการตรา
พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๒๗ จะกำหนดการเริ่มใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐแต่ละระดับ
หรือแต่ละประเภทแตกต่างกันตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙๓)

มาตรา ๑๙๓ ในวาระเริ่มแรก เพื่อมิให้เกิดภาระเกินสมควร ในการตราพระราช
กฤษฎีกาตามมาตรา ๑๒๗ จะกำหนดการเริ่มใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐแต่ละระดับหรือแต่ละ
ประเภทแตกต่างกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

^๗ มีข้อสังเกตว่า ควรใช้ คำว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้สอดคล้องกับมาตราอื่นๆ

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวตัวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวตัวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)